

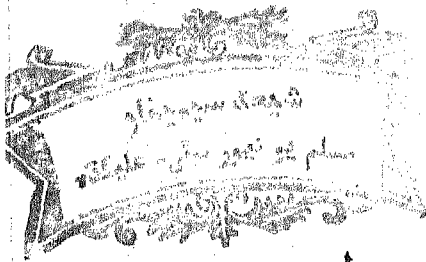
جغرافیای
تاریخی ری-تهران

تألیف
سرتیپ میرحسین مکی‌نخیا
استاد و انشده فهری

۱۳۳۲

قیمت ۳۰ ریال

تقدیم برون پاك رادمرد دانش پرور
امیر شهید میرزا تقی خان امیر کبیر

جغرافیای

تاریخی ری - تهران

تألیف

سرتیپ میرحسین یکرنگیان

استاد دانشکده افسری

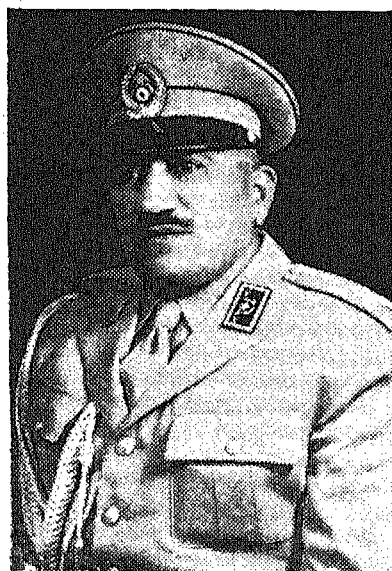
۱۳۳۲

تمام حقوق برای مؤلف محفوظ است

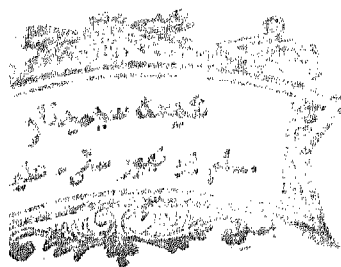
این کتاب در کتابخانه ملی و موزه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی ثبت شده و کپی غیرمجاز آن مجاز نیست.

این اثر ناچیز را تقدیم روح برفتوح مرحوم امیر کبیر اتابک اعظم می نمایم

سرتیپ یکرنگیان نویسنده این کتاب که
تالیفات متعددی در تاریخ و جغرافیای
ایران و کشورهای همسایه دارند

فهرست کتاب

صفحه	موضوع	صفحه	موضوع
۷۶	کارخانه ها	۲	تاریخ تهران - ری
۷۱	زیارتگاه ها	۳	بخش یکم - ری
۷۳	تکیه دوات	۱۵	بخش دوم - تهران
۷۴	آب تهران	۲۱	بخش سوم - تهران جدید
۷۶	مطبوعات		بخش چهارم -
۷۸	کتابخانه ها	۲۳	جغرافیای تهران
۸۰	بهداری		بخش پنجم - تقسیمات
۸۲	روشنایی	۲۴	سیاسی تهران
۸۳	فرهنگ	۳۱	جواهرات سلطنتی
۸۵	بانکها	۳۷	سفالخانه ها
۸۸	اماکن عمومی		بخش ششم - دهستانهای
	بخش نهم - شهرستانهای	۴۲	اطراف تهران
۹۱	تابع استان تهران		بخش هفتم - سوانح
۹۱	ساوه	۵۶	و حوادث تهران
۹۲	دماوند	۶۵	حوادث بعد از شهریور
۹۳	قم		بخش هشتم - مشرقه
۹۵	محلات	۶۹	حرفه و پیشه و هنر
۹۵	قزوین		

مهر آغاز

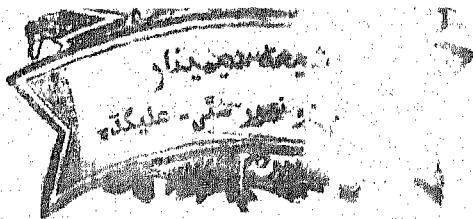
تهران که بیشتر از يك قرن و نیم است مرکز و پایتخت ایران گردیده قاعدتاً بایستی اطلاعات تاریخی و جغرافیائی کاملی از این شهرستان و بخشهای تابعه آن در دست باشد، ولی کتبی که تاکنون در این موضوع تدوین و منتشر شده آنطور که باید اطلاعات لازمه را در اختیار نیکگذار، و بیشتر اقتباس و نقل و قول از آثار نویسندگان چندین قرن پیش است که در اطراف ری مدارکی باقی گذارده اند.

اینجانب که علاقه مخصوصی بجغرافیای کشور خود داشته و دارم و تمام کشور ایران را چند مرتبه گردش کرده ام، چه در مأموریتهای رزمی و چه هنگام شناسائی مرزها و محورها، یا در فرصت هاییکه در توقف ممتد استانیها حاصل میشد از مشاهدات خود یادداشتهایی جمع آوری نموده ام که اگر عصری باقی بود و فرصتی بدست آمد در تنظیم و تدوین جغرافیای کامل ایران اقدام خواهم نمود.

و چون اصلاً تهرانی (و از اولاد امامزاده سید محمد ولی که بقعه آن بزرگوار در درگاه و نسل پنجم امام چهارم است) هستم مدت ها بود که اطلاعات لازمه را جمع آوری میکردم، کتب قدیم و جدید را بررسی نموده و برای بدست آوردن اطلاعات بیشتری بکلیه وزارتخانه ها، کتابخانه ها و دانشمندان مراجعه کرده و از محضر کلیه معرین مخصوصاً مرحوم مهندس بنایری کسب فیض نمودم، معیناً آنطور که منظور نظر بود نتیجه بدست نیامد، بنابراین تا آنجا که میسر بود اطلاعات در اطراف شهر ری و تهران قدیم و جدید را جمع آوری و در دسترس خوانندگان عزیز میگذازم، باشد که دانشمندان و اهل تحقیق نگارنده را بتقاضی و اشتباهات آن آگاه نمایند تا در چاپ آئینده کتابی جامع و بی نقص تقدیم هموطنان عزیز شود.

موضوع کتاب

در این کتاب چنانکه اسم او مینماید از جغرافیای تاریخی تهران بحث میشود. بدو در نظر بود، موافق ادوار گذشته مباحث این کتاب به بخشهای مختلفه تقسیم و شرح هر دوره جداگانه تشریح شود ولی چون تاریخ ری، تهران، مهران و شمیران پیوستگی کاملی بهم نداشتند، لذا به بیان کلیاتی از ری و تهران قدیم اکتفا نموده و در مورد تهران کنونی، مخصوصاً از زمانی که پایتخت سلاطین قاجاریه گردید مطالب بیشتر و مشروح تری در اختیار خوانندگان گذارده میشود.

تاریخ چیست، جغرافیا کدام است

تاریخ عبارتست از گزارش احوال کائنات و تغییرات و انقلابات آن، این تاریخ را تاریخ عمومی گویند و گفته اند آنچه از آغاز آفرینش تاکنون واقع شده تاریخ گذشته است و نتایج آن تاریخ آینده.

تاریخ اساساً بر دو نوع است: تاریخ طبیعی، تاریخ اجتماعی؛ تاریخ طبیعی عبارتست از گزارش انقلابات و تغییرات طبیعت، مانند پیدایش جماد، نبات، حیوان، انسان و انواع آنها بویژه نژادهای متنوعه انسان و حیوان.

اما تاریخ اجتماعی یا مدنی عبارتست از حوادثی که ملازم پیدایش اجتماع و تمدن بشر بوده یا حوادثی که بعد از حصول اجتماع حادث گشته است، مثلاً مهد تمدن اولیه بشر در کدام نقطه بوده، تمدن فلان قوم از کی آغاز شده، فلان قطعه از چه زمانی آباد و مرکز اجتماع گشته، حالات اولیه مردم آن چه بوده، یا سلطنت فلان خاندان از کی تشکیل شده و چه زمانی منقرض گردیده و چه آثاری از خود باقی گذاشته است، فلان شهر در کدام قرن بنا شده، یا فلان بنا در چه تاریخ ویران گردیده، فلان قبیله و ملت بچه وسیله ترقی کرده است یا رو با انحطاط آورده، خلاصه آنکه هر چه متعلق بحالات بشر و حوزه های اجتماعی اوست، همچنین آنچه را که حاکی بر اتفاقات غیر منظره است (قحط، غلا، طاعون، وبا و امثال آن) و این تواریخ بر دو نوعند: تاریخ عمومی، تاریخ خصوصی.

آنچه عمومیت دارد و راجع به نژادهای بشر است تاریخ عمومی نام نهاده اند، ولی آنچه را که مربوط بقوم، ملت، نژاد و کشور معین باشد تاریخ خصوصی مینامند، باز آنها بخش میشوند به: تاریخ، تاریخ نظامی، تاریخ جغرافیائی و نیز جغرافیا بخش میشود به جغرافیای طبیعی، سیاسی، اقتصادی، انسانی، نظامی و جغرافیای تاریخی که بحث ما بیشتر در این قسمت است.

تاریخ تهران = ری

کتابی که در باره ری و تهران نوشته شده باشد یعنی تمام مطالبش اختصاص باین شهرستان داشته باشد وجود ندارد. در نزهة القلوب، مرآت البلدان، ناسخ التواریخ و غیره بمقتضای بیان چند سطر در اطراف این دو مکان نوشته شده است.

کتاب تاریخ ری و راصفهان تألیف آقای شیخ جابر انصاری و تاریخ تهران تألیف آقای جواهر الکلام مطالب مربوط باین دو محل را از سایر تواریخ و اسناد گلچین و اقتباس نموده اند و الحق خدمتی بسزا برای روشن شدن پیشینه تاریخی نموده اند که در این کتاب هم از مطالب آنان استفاده شده است.

ولی برای تشریح وضع جغرافیا و شرح اوضاع تهران در یک قرن و نیم اخیر بیشتر از مشاهدات و اطلاعات شخصی و معلومات معمرین بصیر و پیرمردان مطلع تهران و پرونده های ادارات استفاده شده است .

اینک بشرح تاریخ شهر کهن ری که مدفن حضرت عبدالعظیم (ع) میباشد میپردازیم :

بخش یکم = ری

از گفته امین احمد رازی : ری ولایتی با نام است ، در مسالك و ممالك آمده که از خراسان و عراق ، بجز بغداد هیچ شهری بزرگتر و آبادتر از ری نبوده ، مگر نیشابور که پهناتر واقع شده .

اصحافی آورده «الری عروس الدنيا» و در بنسای ری اختلاف بسیار کرده اند بعضی بر آنند : ری را ، رازی بن ثقلان بن اصبهان ملوج بنا کرده ، برخی گویند : راز بن خراسان ساخته و از هوشنگ نیز نقل میکنند .

و اما حمداله مستوفی آورده که شهر ری شهر شیت پیمبر است و در زمان المهدی بالله عباسی عمارات شهری بدینوال بوده ، مدارس و خواتق ۶۴۰۰ ، حمام ۱۳۶۰ ، مساجد ۶۴۰۰ ، طاهونه ۱۲۰۰ ، کاروانسرا ۱۲۷۰۰ ، مناره ۱۵۰۳۵ ، ینچال ۱۴۵۰ ، عصارخانه ۱۷۰۰ ، قنات جاریه ۱۸۰۹۱ و رودخانه نیز بسیار بوده ، معلات ۹۶ و در هر محل ۶ کوچه و در هر کوچه ۴۰۰۰ خانه و ۱۰۰۰ مسجد و در هر مسجدی ۱۰۰۰ چراغدان از طلا و نقره و غیره بوده که هر شب روشن میکردند و مجموع خانه ها هشت بار هزار و سیصد و نود و شش بوده که مردم می نشستند لایعلم النیب اللاله « بنظر نگارنده اغراق و مبالغه است » .

در همهچشم البلدان آمده که ری زمان بهرام چنان آباد بوده ، باغستان ری و اسبهان پیوسته بیکدیگر بوده «مقصود تهران و کرون اصفهان بوده - نگارنده» .
و اصحاب تواریخ نوشته اند : بکرات آتش برقتل عام و زلزله ویران شده و باز عمارت یافته ، تا زمان خلافت ابو جعفر منصور و اذقی عمارت بر اصل یافت و روز بروز در تعمیر و آبادانی میافزودند تا حادثه چنگیز بوقوع پیوست و کرات دیگر بقتل عام ویران گشت .

شیخ نجم الدین دام قدس سره در کتاب مرصاد العباد که از تألیفات اوست نوشته : در این فتنه از شهری که مولد و منشاء این فقیر است هفتصد هزار مردم صاحب اعتبار بدرجه شهادت رسیدند ، ولایت ری ابتدا نه بلوک بوده بدین موجب «غار» «فشابویه» «بهنام» «سبب و نرج» «خوار» «زرد» «اسفجان» «شیران» «شهریار» و «ساوجبلاغ» .

و در نزهة القلوب آمده که رودبار قصران از توابع ری بوده و در عهد غازان خان

تعلق بولایت رستم دار گرفته و در این ایام چهار بلوک است : نخستین را ری اعتبار کرده اند ، باقی را علیجده ساخته اند . چنانچه ۱۲ بتقریبات احوال نوشته خواهد شد و حتمالی آن مقدار خبر و برکت بدان ولایت ارزانی داشته که عقول و اوهام دروادی آن سرگردانست چنانچه اکثر ضروریات قزوین که به قرب چهل سال محل اقامت سلاطین صفویه بوده از آن ولایت بحصول

می پیوست و ایضا غله و سامان مردم کاشان اذری بحصول می پیوندند و اهل رستمندار و ساوه و قم نیز از آن شهر منفعت بخش دارند و انواع میوه در آن دیار خوب و فراوان میشود، خصوص خربزه و انگور که هر قدر صفت کنند گنجایش دارد و همچنین انار ملیسی که رکی از ترشی با اوست و انجیر، زردآلو و امرود که آنرا طنزی نامند و شفتالو و هلو خوانند در غایت نراکت و شادابی و راست مزگی بحصول می پیوندند که همه عزیزانرا نصیب شود که دست و دهنی بیالایند ... و خوبی آن زیاده بر افطار چون روشنی خورشید در نصف النهار از واضحات است و اکثری از فضلا و فصحا در توصیف آن جرسی جنبانیده . چنانچه : امام خاقانیراست : پست عراق وری و خراسان ری است و ری ...

و چون سطری چند در صفت ری گفته شد بهری از مذمت نیز نوشته آید، چو در همه جا نیک و بد میباشد، در فصل خزان که آغاز اختلاف آب و هوا و نوغان اطباست، مردم بنابر رسوم عادت چندان ملاحظه نمینمایند و ناهار میوه بسیار بکار میبرند لذا تب و لرز مینمایند و این تب و لرزشبانه روزی از دوسه ساعت زیاده نیست، بمداز آن برخاسته هر چه خواهند میخورند و بهرجا میروند، چو مشهور است: جمعی از دوستان بایکدیگر برای میرفتند یکی را تب آمده از همکنان التماس کرد که شما ساعتی توقف نمایند تا من رفته بلرزم و بیایم، در وقتی چنین خاقانی بدان دیار رسیده و از افراط میوه او را عارضه دست داده و هسراینه این چند بیت انشاء نموده :

دور از مجاوران مکارم نمای ری	خاک سیاه بسر سرآب و هوای ری
.....
دائم که عقرب تن من شد لقای ری	عقرب نهند طالع آن من ندانم آن
جو در من است زاب و گل جانگزی ری	از خاص و عام ری همه انصاف دیده ام
.....
جان میبرم چو سست اجل در قفای ری	ری در قفای جان من افتاده من بجهد
بی کفش میگریخت ز دست و پای ری	دیدم سحر گوی ملک الموت را که پای
بویحیی ضعیف چه باشد بیای ری	گفتم تونیز، گفت چوری دست کین کشاد

در نزهة القلوب از روی طرفکی آورده که اصفهانی و رازی را در باب خوبی شهر باهم مناظره افتاد هر يك هنر شهر خویش عرض میکردند، اصفهانی گفت خاک اصفهان مرده را تا چهل سال نریزند، رازی گفت خاک ری مرده را چهل سال بردردکان در دادوستد باز دارد و در بیشتر کتب معلوم شد که اهل ری همیشه مخالف یکدیگر باشند اما بسخا و رادی شهره و منسوب بوده، سخن ایشان راست و پسندیده باشد، بدوستداری پینمبر و خاندانش مبالغه تمام بکار برند. و اصل شهرری در حادثه چنگیز خان چنانچه : گذشت نوعی خراب گردید که نقش آبادانی بالکلیه محو گشت و امروز در آن مملکت یکی تهران و دیگری وراهمین است که ذکر ری خواهد شد :

طهران در زمان فرمانروائی شاه طهماسب صفوی بزرگت باره و زیور بازار آرایش یافت و سمت شهریت پذیرفت و الحال بحسب جد اول و انهار و اشجار سایه دار و باغات جنت آثار مستثنی از یکدیگر شهر و دیار است و بر شمال رویه اش کوهستان نیست موسوم به شهرمیران که قطعه ایست از قطعات جنان و هیچ مستشهدی در خوبی زیاده بر آن نیست که در ایام سابق این کوهستان

را شمع ایران میگفته اند و در مضافاتش اقسام میوه نیک میشود، خصوصاً کیلاس که با نهایت خوبی و آفر و یقیاس میباشد و همچنین کوهستانیست درد و فرسخی مشهور به کن و سولقان که آن نیز از بسیاری آب روان و کثرت درختان بامیوه های الوان غیرت بوستان چنان تواند بود، و از فواکش امروز شفتالو نوعی خوب میشود که هر کس را آرزوی آن میشود که چون زبان همیشه در دهان داشته باشد : از این قبیل خصوصیات بسیار دارد .

و باز هفت اقلیم جزو حالات عمادی شهرسازی مینویسد : شهریار با سوکیست از بلوکاتری متضمن قراء معموره و آبادان و بحسب مرغزار و پساتین و باغات رجحان بر باقی بلوکات دارد و در افواه باره مردم این عهد تهران را گاهی نکوهش میکنند :

تهران و آب سنک لج و باد شهریار مدحش مگو که خال رخ هفت دوزخ است و جزو گزارش قاضی محمد مینگارد : از سادات ورامین است قاضی عطاءاله برادر قاضی محمد و قاضی عبدالله و قاضی سدید پسرانش و (امیر رکن الدین) و (میر محمد قاسم) و (قاضی عهدی) و (امیر عنایت اله) از متولیان حضرت عبدالعظیم بن عبدالله بن علی بن حسن بن زید بن حسن بن حسن بن علی امیر المؤمنین (ع) بوده و (امیر علی شاه) پسرش و (امیر نورای) متولی و (امیر ظهیر الدین ابراهیم) متولی و (امیر محمد الدین اسمعیل) متولی و (شیخ شهاب الدین) متولی امامزاده ابوالحسن و (شیخ ابوالقاسم) پسرش و (آغا غیاث) حضرت بزرگوار عبدالعظیم (ع) در مقبره مشهد شجره در ری مدفون شده و در آن مشهد حضرت امامزاده حمزه بن موسی الکاظم مدفون بوده که آنحضرت بزیارت و خواندن فاتحه تشریف میبرده و بعد در ضلع غربی متصل بشمال زمین را میشکافند جسد صحیحی در آن محل یافتند و آنرا امروز قبه امامزاده طاهر بن طاهر میخوانند و اطراف امامزاده و صحن بزرگ پنج صحن دیگر ساختمان شده قبور بسیاری از بزرگان دین و دولت است که تذکره القبور در مجلدی بزرگ میشود از آنجمله قبر ابوالفتح رازی و مرحوم حاج ملاعلی کنی و علمای بزرگ دیگر و مشایخ نامی از سلاطین ناصرالدین شاه و از شعرا قاضی « استخوانهای کریمخان زند را رضاشاه » « پهلوی کبیر باین مکان مقدس انتقال داد مقبره مجلل او نیز در همین مکان است . عبدالعظیم هژیر » و سپهبد حاجعلی رزم آرا از نخست وزیرانیکه بدست افراد متعصب و اباسته بغدادیان اسلام » « کشته شدند نیز در ایوان باختری حضرت عبدالعظیم مدفونند — نگارنده » .

و ورامین زمان پیشین حاکم نشین بوده و قلعه درغایت حصانت داشته الحال بعد از تهران محلی درری از آن شگرفتر نیست . و از میوه جات ؛ انگورش بر تمام ری رجحان دارد . و مضافات نیک چنانچه ؛ یکی از آن مواضع خارخه است که حاصلش قریب سه هزار تومان است و بیشتر ارتفاعات یک من صد من میشود .

و ایضاً حسن آباد است که حاصل آن از دوهزار متجاوز است و همچنین چند موضع دارد که حاصل آن پانصد تومان است تا سیصد تومان .

و دولاب را نوشته قریه ایست از اعمال ری متصل به تهران که الحال شهری عبارت از آنست و از مشاهیر مردمش ابو بشر محمد بن احمد بن حماد انصاری و ...

صاحب هفت اقلیم پس از این گزارشها نام مردانی هنر پیشه و بسزرگ اندیشه شهری را قریب پنجاه نفر اسم برده که برگزیدگان آنها عبارتند از :

صوفیه و عرفا (ابو ذکریا یحیی بن معاذ) از محدثین (عبدالرحمن ابی حاتم حنظلی) از متبحرین

علوم و نوابغ (امام المتکلمین فخر رازی) از اساتید اطباء (محمد بن ذکریا) و از قضات (قاضی مسعود) و از علما (امیر تاج الدین حسن) و از عرفای ترانه سنج (شاه صفی الدین) از شعرا (غزایی و کمال الدین بندار) (آشوب تهرانی) (خوش تهرانی) (صفای لواسانی) و... که جمع اسامی و شرح خلاصه احوال آنها مجلدی جداگانه میشود.

در دایرة المعارف **بستانی** مینویسد: ری شهری از بلاد دیلم و جزو عراق عجم و پنج کیلومتری تهران طرف جنوب شرقیست. ولادت **ابوبکر محمد بن ذکریا رازی طبیب و هرون الرشید** در آن سرزمین بوده. شهری مشهور از بزرگترین بلاد عجم که مورخین عرب نامش را برده اند و گفته اند مرکز بلاد جیل؛ از آنجا تا نیشابور یکصد و شصت فرسنگ و تا قزوین بیست و هفت، و فرودگاه حاج خراسان و ترک. و آن شهر را از بناهای **کیخسرو** پسر سیاوش گفته اند و سبب آن دانسته: **کیکاوس** تخت روان هوایی در دست کرد و سوار آن شده که در هوا بالا رفته بآسمان رود خداوند بسا را بحکم او گذارد تا او را بفراز ابر رسانید، بعد او را در دریای مازندران فرود انداخت. و چون **کیخسرو** پادشاه شد آن تخت را آورد که بسا و بیابان رود همانا بجایگاه **ری** که رسید در آن سرزمین شهر ساخت و نامش **ری** نهاد. و عمرانی گوید بانی **ری** فیروز بن یزدجرد بود و نامش را فیروز گذارد و پس از آن **ری** را ساخت و **رام فیروز** و **ری** بگفته او دوشهر است.

یاقوت گوید **رام فیروز** را شناسم ولی **ری** را دیدم شهر نیکو شگرف با آجر و کاشی کبود ساخته در فضائی گشاده و پهلوئی آن کوهیست که هیچ گیاهی در آن نروید و **ری** شهری بزرگ است، بیشترش ویران شده، اتفاقاً من بویرانه ها گذشتم سال ۱۷۶۷ که از هجوم تاتار گریزان بودم دیوارها ویرانه ها را بیا دیدم و منبرها باقی مانده و نقش و نگار دیوارها پدیدار، زیرا تازه ویران شده، از دانائی پرسیدم گفت: سبب ویرانی بس ضعیف بود ولی چون خداوند چیزی را بخواهد با انجام میرسد، مردم شهر سه گروه بودند: **شافعیان** کمتر و **حنفیان** بیشتر و شیعه، و آنان سواد اعظم، زیرانی از مردم شیعه بودند و جنگها میان سنی و شیعه و دشمنی بدرازا کشید و سنیان از ناموران کس باقی نگذاشتند، همانا که شیعه را برانداختند. دشمنی بین حنفیان و شافعیان افتاد و جنگها شد و با کمی مردم شافعیان چیره شدند تا حنفیان را کشتند و خانه هایشان را ویران کردند و جز مجله شافعیان باقی نمانده و آن کوچکترین محلات **ری** است. چنانچه می بینی و از شیعه و حنفی کس نیست مگر مذهب خود را پنهان دارد.

یاقوت گوید همه خانه ها دیدم زیر زمین ساخته و دالان خانه ها تاریک و تاریک و بسختی آمد و شد میشد و این نظر به آمد و شد لشکریان تاراج کن و یغمائی بود و اگر جز اینگونه خانه ها داشتند جنبه به **ری** نمیگذاشتند.

و **اسطخبری** گفته **ری** از اسپهان بزرگتر و جز بغداد در مشرق شهری بزرگتر از **ری** نیست و آن شهری مشبك ساختمان و با آبرو و کرامت و بر نعمت، و يك فرسخ و نیم درازای آن و ساختمانها با چوب و گل، و **ری** را دهات بزرگ است هر يك بزرگتر از شهری از آنجمله (کوهن) و (سد) و (مرجی) و از رستاهای نامی آن هنده روستاست (قصر آن بیرون و درون) و (بهزان) و (سن) و (شوویه) و (دنیاوند) و (ویمه) و (شلمبه).

و این کلینی گفته ری بنام مردی از بنی شیلان بن اسبهان بن فلوج ساخته شده و در شهر بوستانی بوده دختر وی به بستان آمده دید دراجی انجیر میخورد ، دختر گفت « بورا انجیر » یعنی دراج انجیر میخورد ، از اینرو اسم شهر کنه بورا انجیر شد و مردم ری « بهورند » گویند به تمیزش از اصل .

وری سال بیست هجری یا ۱۹ بدست عروقه بن زید الخلیل طائی گشوده شد که عمار یاسر فرمان عمر او را فرستاد . پس از دو ماه فتح نهادند عروه آمده و مردم دیلم بمدد اهل ری آمده و جنگیدند و مسلمین ظفر یافتند و آنانرا کشتند .

و گویند در خلافت منصور که مهدی به ری آمد ، ری تازه را ساخت و کردان خندقی کند و در آن مسجدی بنا نمود بدست عمار بن ابی الخصیب و نام او را بر دیوار مسجد نگاشت ۱۵۸ و باروی فصیلی از آجر کرد ری کشید که گرد بارو خندق بود و نام آنرا محمدیه گذارد و مردم ری شهر درونرا بنام ری خوانده و فصیل را شهر بیرون گفته و قلعه معروف به « زینندی » در درون ری بمحمدیه است و مهدی گفت آنرا تعمیر و ترمیم کردند و زمان ولیمه دیش در محمدیه فرود آمده و آن بر مسجد و دارالاماره مشرف بود بعد محمدیه زندان شد و پس از رفتن رافع و برانش کردند وری را در زمان جاهلیه رازی میگفتند و گویند او بر زمین فرورفته و دوازده فرسنگی ری تازه بوده براه خوار میان محمدیه و هاشمیه ری و در آن ساختمانهای استواری پیا بوده که گواهی بر بزرگی شهر میداده و آنجائیز ویرانه است ، و در ری قریه « فرخان » است و آن قلعه بزرگ و استوار است ، و مال المقاطعه ری دوازده هزار هزار درم بوده تا مأمون بآن گذشته مردم ری شکایت برده و هزار هزار درم را بخشید .

و احمدی گفته ری عروس جهانست و بازار گانی مردمان و یکی از شهرهای نامی زمان عبیداله زیاد برای عمر بن سعد ابی وقاص حکومت آنجا را و گذارد بشرطیکه بالشکر آماده برود بچنگ حضرت سیدالشهدا امام حسین علیه السلام . عمر تردید رای داشت ولی بالاخره جب دنیا و ریاست بر او چیره شد تا بالشکر بچنگ امام رفت .

و از امام جعفر صادق (ع) روایت است که فرموده ری و قزوین و ساوه ملعونه و شوم هستند .

و اسحق بن سلیمان گوید شهری را ندیدم که پست فطرتان را مانند ری بزرگ بنماید . در اخبار پارسیانست هوشنگ که مهلالیل بن قینان باشد و نخست سازنده شهرها ، از آنجمله ری را بساخت وری اولین شهر است که پس از شهر بلخ کیومرث در دماوند ساخته شده و در ری بگفتاری منوچهر زائیده شده و اشک بن اشکان که با اینوخوس جنگید در این شهر نشو و نما یافت و مردی از دیلم بشاهی بهرام بن یزدجرد انیم بر آنجا تاخت ، مردش را اسیر و شهر را ویران ساخت و بتاراجش پرداخت و قباد پادشاه پارس در آنجا از برابرشمر ذالجنجاک گریخت و شمر او را دریافت و خونس بر ریخت ولی بیشتر بر آنند که قباد خود مرده .

سال ۲۲ نهیم بن هرق بن فرمان عمر « در واجرد » بچنگ مردم ری رفته و جنگیدند و لشکریان را شکسته رو ب شهر ری گذاردند ، زینبی پدر فرخان از ری بیرون آمده و بانعم دیدار

کرده و مطالب صلح و مسالمت شده و با سیاوخش بن مهران بهرامجوین پادشاه ری اظهار مخالفت نمود. سیاوخش از مردم دماوند و تبرستان و قومس و جرجان مدد خواسته و آنان از ترس تجاوز مسلمین بکند و آمدند و در بالای کوهستان ری پهلوی شهر سپاه آراسته بنای چنگ گذاردند، زینبی بنعیم گفت شمار ایشان بسیار و شمار شما کم است یکدسته سوار بامن بفرست تا من بشهر ری روم و از سستی که ملتفت نشوند و تو با آنها شروع بچنگ کن آنگاه ما از آنطرف برابر ایشان برویم، ایشان برابر تو پایداری نکرده میگریزند، نیم چنین کرد و دسته ای سوار بسرداری برادرزاده اش منذر بن عمرو فرستاد، زینبی سواران را بشهر برده و سیاوخش ملتفت نشده، نعیم بآن شبیخون زد، آنانرا از حفظ شهرستان بازداشت و آنها چنگ میگردند و پادار بچنگ بودند تا آنگاه که آواز تکبیر مسلمین را از پشت سر خود شنیدند، ناچار گریختند و اعراب کشتار زیادی کرده که مقتولین را با جوب نی میشمردند و درری باندازه مداین غنایم بهره مسلمین شد، و زینبی مصالحه نمود که مرزبانی ری با او باشد و همی شرف ری در خانواده زینبی بود و نعیم شهر را خراب کرد و آن ری کهنه است و زینبی بنای ری تازه گذارد، نیم بوسیله مضارب عجلای فتحنامه با خمس اموال نزد عمر فرستاد و با مصمغان مصالحه کرد بچیزیکه فدیة بدهد برای مردم دماوند، نیم پذیرفت.

و گفته اند در سال ۲۱ فتح ری بدست قرطنه بن کعب هجری شد و در خلافت حضرت امیر تولیت ری بایزید بن بحیه تیمی شد و او سی هزار از خراج ری بشکست و حضرت بحیس تأدیش فرمود و یزید از محبس گریخته نزد معاویه رفته و بسلطنت او باز حاکم ری شد و بعد در حوزه امارت زیاده آمد.

و در سال ۶۴ مردم ری پس از مرگ یزید خروج کرده و سردارشان فرخ خان رازی بود و امیرالمرقین کوفه عامر بن مسعود محمد بن عمر بن عطار دلمی را بچنگ فرخ خان فرستاد، مردم ری او را گریزاندهند. سپس عتاب بن ورقا ریساحی را نامزد چنگ ری کرده و کشتار فزون گشته و فرخ خان کشته و بارانش گریختند و در سنه ۶۸ مصعب بن زبیر فرمان به عتساب بن ورقا والی اصفهان داده که به ری رود و بامردم ری بچنگد بکنانه مساعدتشان بسا خوارج بر یزید بن الحارث و جادادن خوارج را درری و عتاب رفته و آنانرا بحصار سخت گرفته تا قلعہ را گشوده و غنیمت فزون آورده و دیگر قلاع اطراف را نیز فتح نموده.

خلاصه آنکه پس از یزید فرخ خان رازی آغاز خلافت نهاد و عامر والی از کوفه نخست محمد تیمی را بالشکری فرستاد و او بشکست و بعد عتاب بن ورقا روانه شد و فرخ خان را بکشت و در امان مصعب خوارج به ری گریختند مردم ری باری آنها نموده یزید شیبانی والی خود را بکشتند و مصعب حاکم اصفهان را مأمور فتح ری نمود تباری را بگشود، و عبدالملک اموی عبدالرحمن اشعثی را تولیت داد و حجاج که امیرالمرقین شد عدی بن زیاد را بحکومت فرستاد و در فتنه عبدالرحمن اشعثی عمر بن ابی صلت بری غالب شد و قبیله از جانب حجاج او را هزیمت داد و بعد از حجاج در امارت یزید بن مهلب آمد.

و در سال ۲۴۱ زلزله سختی به ری رسید که خانه ها ویران شد و گروهی بیشمار بزیخاک مرده و چهل روز مردم بر آنها گذشتند.

در سال ۲۴۹ زلزله دیگر برگشته و ساختمانهای باقیمانده ویران گشته مردم فزون هلاک

گشته و بقیه برون شهر گریختند و سال ۲۸۰ آب زمین چنان فرودفت که هیچ آبی نمایان نبود و یک رطل آب به دردم بهام رسید و خواربار بسی گران شد و بس از آن زلزله آمد .
 و در ۳۱۴ ری جزو فرمانگذاری آل سامان آمد و دیالیه از آنجا گرفتند و به آل بویه سرانجام رسید و ابوعلی محتساح بر آن چیره شد و وشمگیر بن زیاد از او گرفت بعد رکن الدوله بویه در ۳۳۰ از او بستد . سپس در ۳۳۳ ابوعلی بدان تسلط یافت و همی دست بدست سرداران ترك و دیلم چند سالی میگشت و در ۳۳۵ گروهی خراسانیان ریختند و خانه جرجیف و ابن العمید و وزیر رکن الدوله را بتاراج بردند ، و رکن الدوله آمده و خراسانیان او را گریزانند . سپس چنگ تازه شد و لشکریان رکن الدوله حمله مردانه کرده خراسانیان را شکسته و بسیاری از آنان را کشته و اسیر گرفته و پراکنده شدند و در ۴۲ محمود غزنوی سبکتکین آمد آنجا گرفت و هزاره زار دینار زر و بیهای پانصد هزار دینار گوهر و ششصد هزار تخت جامه و اسباب فزون کرانمایه بستد . و این گواهی بر توانگری بسیار مردم آن شهر میدهد و آنچه دیدم دولت و سلطنتی نبوده از دول سامانی و بویه و ترکمانی و دیلمانی و دیگران جز آنکه چشم داشت مهمشان به ری بوده و مورد جنگهای بزرگ میان سرداران و شاهان شده و در آنحال مجدالدوله بویه (۱) شاه ری بود سبکتکین محمود او را بیرون کرد و ملک بستد ، و از

۱ - ملك تركان حرم فخرالدوله دیلمی و مادر مجدالدوله زنی کلادان و سیاستمدار بود . چون شوهرش ابوالحسن فخرالدوله درگذشت پسرش مجدالدوله هنوز خردسال بود از این رو خود ملك تركان زمام حکومت را بدست گرفته بانهایت اقتدار بر تق و فتن امور پرداخت . همینکه خبر وفات فخرالدوله بسططان محمود غزنوی رسید ایلمچی نزد ملك تركان فرستاد خزان و ذخایر او را باز طلبید ، ملك تركان نامه بسططان محمود نوشت بدین مضمون :

«اگر فخرالدوله مرده بازماندگاناش هستند و ما ملك او متعلق است باطفال صغیر او»
 «والیه شهرباری چون شما در مال یتیم تصرف نخواهید کرد مادام که شوهر من زنده بود از»
 «سلطنت شما اندیشه داشتم . ولی امروز اندیشه ندارم زیرا اگر خدای ناخواسته هوای تصرف»
 «در مال صغار او کنید من بر حسب ادای تکلیف مقاومت خواهم کرد ، هرگاه مغلوب شدم ننگ»
 «شماست و فخر من ، اگر هم غالب شدم باز هم فخر من و ننگ شما ، چه در صورت اول همه گویند»
 «سلطان محمود با زنی پنجه زده و او را مغلوب کرده و در صورت ثانی گویند : از زنی شکست»
 «خورده و گردد این ننگ تارستخیز بردامن شما خواهد ماند والسلام . خواهی بسم بتاز ،»
 «خواهی بنواز» .

چون نامه سلطان محمود رسید بی اندازه در شکفت شد و بدانش و کیاست و حسن سیاست آن زن آفرین گفت و سالیهای فراوان که سلطان محمود بفتح هندوستان و سایر بلاد اشغال داشت ملك تركان فارغبال بتمشیت امور مشغول بود ، شمس الدوله را بحکومت همدان فرستاد ، اصفهان وری زیر نظر خودش بود ، تا مجدالدوله بسن رشد رسید ، آنوقت زمام امور سلطنت را بدستش داد و تاجگذاری مفصلی نمود ، ولی توقع داشت مجدالدوله در امور سلطنتی باماد مشورت کند و او چنین نکرد و ابوعلی را که با فخرالدوله مخالفت مینمود بوزارت تعیین نمود لذا ملكه تركان رنجیده خاطر بقلعه طبرك اصفهان رفت و از آنجا بگردستان شتافت و بسا در بن حسنویه از او استقبال کرد و لشکری بملك تركان داده جنگ مادر و پسر آغاز و ملك تركان بر پسر چیره *

شیعیان بسیاری را بکشت و معتزله را از خراسان براند و کتب فلسفه و مذهب اعتزال و نجوم را بسوخت و از دیگر کتب یکصد بارشتر پیرد و ترکمان غر پس از او آمدند به ری و طغرل سلجوقی سال ۴۳۴ بر آنجا فرمانگذار شد و همی بدست سلجوقیان بود. در سال ۵۷۱ بازم زلزله شدیدی روح داد و بسیاری ساختمانها ویران و مردم هلاک شدند و در سال ۵۸۸ جزو سلطنت خوارزمشاهیان گشت، که علاءالدین تکش از طغرل بن ارسلان بن طغرل بن محمد بن ملکشاه سلجوقی بگرفت، اورا بکشت و لشگری پیامداری آنجا گذاشت. پس از آنکه تاتار بکشتار و تاراج بلاد اسلامی آمدند، در آغاز قرن هفتم هجری از همه شهرها بیشتر دچار قتل عام و ویرانی و تاراج شد که در هجوم مغول نوشته شده، و آنروز همی بیستی پیش آمد تاکنون که شهری بی اهمیت است از شهرهای ديلم، از آن پنبه بسیار عراق میآوردند، و منسوب به ری را رازی گویند، از آن شهر گروه بسیاری از اعیان برون آمدند، قبر کسایی نجوی و قبر محمد بن الحسن از ائمه فقه و دیگر مشاهیر در آنجاست نام این شهر را چپیس بوده.

آقای جابری انصاری در کتاب اصفهان وری نیز نوشته اند: از آثار باستانی شهر پر جمعیت ری هیچ برجی نمانده، جز چند بقعه متبرکه و مقبره علی بن بابویه قمی که معنوطه و ساختمان آن بهمت صفویه و شاهان بعد شده و گرنه از دیالمه و سلاجقه آثار مهمی پدید نیست و برج طغرل سلجوقی آنهم نظر بدشمنی مغول بسا خوارزمشاهیان این برج را نگذازدند در دولت خود ویران شود که دشمن دشمن را دوست داشتند چه تکش خوارزمشاه طغرل را کشته بود.

لردگزن در کتاب خود بنام جهانگردی در ایران ری را اینطور تعریف میکند: میان تهران و شاه عبدالعظیم خرابه های ری دیده میشود، آیا این خرابه ها باقی مانده شهر ری عربها و راجیس هخامنشی ها و اشکانیان است؟ من نمیدانم در «وندیدا» نام دومحل بنام «راجیس» و «دازنا» ذکر شده که شاید همان ری و ورامین کنونی باشد. شهر راجیسی که بسا نینوا و بسابل آنروز همسری داشته و معاصر هم بوده پیش از يك میلیون جمعیت داشته است. در کتیبه های بیستون میخوانیم داریوش هخامنشی یاغیان ماد را در شهر راجیسی دستگیر نمود و از همین شهر اسکنند رگبیر، دارای گدما را تعقیب کرد.

سلوکسوس مؤسس سلسله سلوکید ها راجیس را از نو ساخت و در سال ۲۵۰ قبل از میلاد پایتخت اشک اول گردید. اما آن شهرری که منسوب به ربهاست در زمان مغول ویران گردید. مورخین ایران و عرب راجع بآبادی و عظمت این شهر چیزهایی نوشته اند که قابل تردید میباشد، مثلاً يك نویسنده ایرانی که خود هم اهل ری بوده در اثر تعصب وطن خواهی چنین میگوید:

« شد و مجدالدوله را در بند نهاد و زمام امور را بدست خود گرفت ولی مهر مادری موجب شد که مجدداً فرزند خود را بر تخت سلطنت نشاند و تا او زنده بود سلطنت مجدالدوله آب روئی داشت. پس از مرگ آن شیرزن هرج و مرج در عراق پدید شد و بهانه بدست سلطان محمود آمد لشکر عراق کشید مجدالدوله و پسرش را دستگیر و بزین فرستاد زندانی ساخت و اقتدار دیالمه پایان رسید و فرزند شیرخواری از مجدالدوله در اصفهان باقی ماند (ابو جعفر علاءالدوله) که او هم بعدها بحکومت رسید و اولاد نسوده او نیز همیشه در مقام فرماندهی و استانداری بوده اند.

« درری ۹۶ برزن بوده و هر برزن ۶ کوی و هر کوی ۴۰ هزار خانه ، هزار مسجد »
 « و هر مسجد هزار چراغ و قندیل طلا و نقره داشته است و مجموع نفوس شهری و توابع آن »
 « ۸۰۰۳۹۶ نفر می رسد ».

هرون الرشید در شهری بدینیا آمده و محمود غزنوی در سال ۱۰۲۷ میلادی برابر ۴۱۸ هجری آخرین فرمانروای آل بویه را در شهری منقرض نمود ، سلجوقیان مدتی درری اقامت داشتند ، طغرل سلجوقی در ری بخت رفت ، در سال ۶۱۸ هجری بنا بقول مشهور لشکر یسان چنگیز هفتصد هزار نفر از اهالی نسامدار ری را کشتند . و چندی بعد از او امیر تیمور بازماندها را از دم تیغ پیدریخ گذراند . عجب آنکه شاهسرخ و نواده او خلیل سلطان از اولاد تیمور مدتی درری اقامت نمودند . خلیل سلطان آخرین پادشاه تیموری در همین شهر بخت رفته و برای عشق و علاقه به « دلشاد الملك » يك امپراطوری پهناوری را برپا داد .

سر برترادر S . PERTER . ARKER در زمان فتحعلیشاه خرابه های ری را دیده نقشه جامعی از آن ترسیم نموده بود ولی اکنون آن نقشه با خرابه ها تطبیق نمیکند ، زیرا بیشتر دیوارها و بناهای پابرجا فرو ریخته است ، مردم تهران هر وقت که محتاج مصالح بنایی میشوند با کمال بی انصافی بیل و کلنگ برداشته سر وقت این بناهای تاریخی میروند و گذشته از آجر و سنگ جهت پیدا کردن سکه ها و ظروفهای سفالین هم کنده کاری میکنند ، البته تاکنون حفاری علمی در شهری اجرا نگردیده و اگر بشود ممکن است آثار نفیس مهمی پیدا شود .

اما در خرابه های شهری يك برج بلند تو خالی با ارتفاع ۷۰ و بهجه ۱۲۰ پا مانند منار بسطام و گرگان موجود است ، بالای برج چیزهایی بخط کوفی نوشته بودند که اکنون خوانده نمیشود ، در مشرق این برج در کنار کوه برج خرابه دیگریست که آنهم فرو ریخته و کتیبه های خط کوفی آن بزحمت خوانده میشود .

برج اولی را آرامگاه طغرل با مقبره سلطان خلیل میدانند و میان تهرانیه باه نقاره خانه یسزید یا برج یزید شهرت دارد .

در نزدیکی چشمه علی (۱) مجاور خرابه های ری روی کوه شكل يك اسب سوادی را با نیزه سجاری کرده اند و ممکن است مربوط ساسانی باشد ، ولی چون پهلوی آن شكل فتحعلیشاه را سجاری نموده اند شكل آن اسب سوار بخوبی معلوم نیست .

فتحعلیشاه در اینجا نیزه بدست گرفته و بر سینه شیری فرو میکند ، قدری دورتر باز هم فتحعلیشاه را روی تخت سجاری کرده اند و مطابق معمول پسرانش اطرافش ایستاده و بالای سرش شکارچیان و چتر داران قرار دارند .

۱ - مرآت البلدان در صفحه ۲۳۹ جلد ۵ مینویسد « چشمه علی ری ، آب این چشمه »
 « از زیر سنگ صلب خارا ئی که در طرف شمال شهر قدیم ری واقع بود خارج شده به جانب جنوب »
 « جاری میگردد . بنا بر تحقیقات و اطلاعات نگارنده قلعه ری بندی که خلیفه مهدی عباسی بنا نمود »
 « بالای همین چشمه و روی تخته سنگ بوده چنانکه حالا آثار آن باقی و نمودار است . نیز احتمال »
 « می رود قلعه طبرک (باورقی صفحه ۹ را نگاه کنید - نگارنده) همین قلعه ری بندی بوده باشد »
 « و سایرین آنرا باین اسم موسوم ساخته باشند . و چون در لغت فارس طبر بمعنی کوه است »

برج گبرها یا قلعه خاموشان مانند برج بمبی در نزدیکی چشمه علی و خرابه‌های ری واقعتاً، گبرهای ایران سرده‌های خود را در این برج افکنده، بازان و لاشخورها می‌پاشانی می‌کنند.

«نملا زرتشتی‌ها مرده‌گان خود را در قصر فیروزه بخاک می‌سپارند - نگارنده» در پنجاه میلی جنوب شرقی پایتخت قصبه ورامین واقعتاً، موقعی ورامین پایتخت و مرکز ایران بوده و هم‌اکنون مسجد سلطان ابوسعید فرزند سلطان محمد خدابنده در ورامین است.

قلعه ایرج بساحت ۱۸۰۰ متر در ۱۵۰۰ متر بسا ارتفاع ۲۰ متری آتشکده واقع در آسیاباد با ارتفاع ۲۰۰ پا و بدرازی ۳۵۰ پا و پهنی ۳۰۰ پا از آثار قدیمی ورامین می‌باشد.

کتاب دهات کشور منتشره از طرف اداره کل آمار ری را اینطور تفسیر می‌کند: اسم شهر در قرن ششم پیش از میلاد در کتیبه‌های داریوش کبیر ذکر شده و بناسبت قدمت بنای آن معروف بشیخ‌البلاد بوده و چنانکه بلخ را ام‌البلاد می‌گفتند. ری در قرن اول هجری بتصرف مسلمین درآمد، و در قرن سوم هجری هنوز شهر بزرگی بوده است و بسمه قسمت تقسیم میشده: یکی شهرستان دیگری بازار سومی قلعه.

بین اراک و شهرستان مسجد جامع شهر که بمسجد جامع مهدی مشهور بوده است ساخته شده و اراک را در بالای کوهی بطور جداگانه بنا نموده بودند، بقسمی که تمام شهر از مجرای اراک دیده میشده است. طول و عرض شهر ری را در آن تاریخ یک فرسخ و نیم نوشته‌اند، و لسی بعداً بتدریج اهالی قسمت شهرستان و قلعه را ترک و باطراف بازار که محل داد و ستد بوده روی آورده‌اند و چون رودی از بازار می‌گذشته، بازار را رود نیز می‌نامیدند در قرن چهارم شهر ری مورد هجوم طوایف غز واقع و خرابی یافت ولی در دوره سلجوقیان مرمت گردید. طغرل سلجوقی در ری مدفون است و مدفن او در وسط باغی در این وایه در برجی که بنام برج طغرل است می‌باشد، ولی بعضی مورخین آنرا مقبره **فتخرالدوله** دیلمی هم دانسته‌اند. «گویا فتخرالدوله را هم پهلوی کور طغرل سلجوقی بخاک سپرده باشند - نگارنده» برج طغرل که اخیراً تعمیر شده تا اندازه‌ای تغییر شکل یافته.

خرابی عمده شهر ری در سال ۶۱۷ هجری و در اثر حمله مغول بوده که بیشتر اهالی را قتل عام و ساختمان‌ها را خراب نمودند.

و قبل از حمله مغول هم بواسطه اختلافات مذهبی و نزاع‌های اهالی قسمتی از شهر خراب شده بود و

«چنانکه طبرستان یعنی کوهستان است. و طبرک با کاف که در فارسی علامت تصغیر است بمعنی کوه»
«کوچک است و این قلعه بر روی کوه کوچک واقع شده ... بعضی گویند منوچهر این قلعه را»
«بناکرده و برخی قلعه طبرک را زبیده نوشته‌اند ... خاقان خلد آشیان فتح‌البشاه طاب تراه»
«که اغلب بچشمه علی بتفرج می‌رفتند در سال ۱۲۴۸ حکم فرمودند در بالای چشمه علی صفحه را»
«هموار کرده و بر روی سنگ تمثال این پادشاه ذیجاء با بعضی از شاهزادگان منقود سازند ...»
«ابن حوقل اسم چشمه علی را سورنمبی نوشته بقیه این بابویه در نزدیکی چشمه علی می‌باشد»
«همچنین مقبره صفائی که سه سال قبل بجهة مضجع مرحوم حاج میرزا صفا که از اجله مشایخ»
«عرفا و ارباب دانش بوده در تهران بر حمت ایسزدی بیوست جناب اشرف امجد مشیرالدوله»
«بنا نموده اند در حوالی چشمه علی است».

بفیده استاد بارتولد جغرافیادان معروف بین اهالی شهرری نه تنها از لحاظ مذهبی بلکه از جهات مادی و اقتصادی اغلب اختلاف بوده و مخصوصاً اختلاف بین اهالی شهر و سکنه اطراف اغلب منجر بکشتارهای زیاد و خرابی شهر شده و حمله مغول هم مزید بر علت گردیده است ، بعد از مغول این شهر دیگر با اهمیت سابق خود نرسیده و حکومت ری ارتنی یکی از خانهای مغول بوده و در زمان غازان خان قسمتی از خرابیهای آن ترمیم شده و در شمال شهر در دامنه کوه قلعه ای ساخته شده که آنرا طبرک می نامیدند و تا قرن هفتم این قلعه باقی بود .

پس از مغول ری ضمیمه ایالات شمالی گردید و در زمان حمله امیر تیمور گورکانی چون از طرف اهالی ری مقاومتی ابراز نشد ناحیه ری نسبتاً از خرابی مصون ماند .

آثار خرابه های ارک شهر که بر روی تخته سنگی بطور سراسیمه ساخته شده بود و در زمان مغول خراب گردید هنوز باقیست ، و دریای کوه آثار خرابه های دیگر است که ظاهراً همان قلعه طبرک باشد که سابقاً در کوه معروف به سرسره تصویر یکی از پادشاهان ساسانی در حالیکه سوار بر اسب بوده و نیزه در دست داشته ولی متأسفانه در زمان فتحعلیشاه آن تصویر را محو کرده اند و صورت فتحعلیشاه را که شیری را با نیزه میزند با طرز زنده ای نقش کرده اند .

علت عمده از بین رفتن خرابه های شهرری بناهای جدید است زیرا مصالح ابنیه مغربه سابق را بمصرف ساختمانهای جدید رسانیده اند ، در خرابه های ری در سنوات اخیر از نظر بدست آوردن اشیاء عتیقه و ظروف نفیس از طرف یهودیها حفاریاتی شده و اغلب آثار موجوده را تخریب کرده اند . بدیهی است چنانچه بطریق علمی حفاریاتی در این محل بشود تردیدی نیست که آثاری بدست خواهند آورد که از لحاظ روشن نمودن قسمتهای تاریک تاریخ این سرزمین اهمیت بسزایی خواهد داشت .

فرهنگ جغرافیائی ایران درباره ری مینویسد : ری نام قدیم شاهزاده عبدالعظیم مرکز بخش ری تابع شهرستان تهران ۸۰ کیلومتر جنوب تهران سر راه تهران قم . موقعیت طبیعی : جلگه ، هوا معتدل ، سکنه ۱۲۲۱۹ شیمه ، فاساسی ، آب از چند رشته قنات آرامگاه اعلیحضرت رضاشاه پهلوی ... نه فقط در کشور ایران بلکه در اقطار گیتی غیر از مقبره ناپلئون نظیری ندارد .

آثار قدیمه شهرری مطابق خلاصه اطلاعات باستانشناسی بشرح زیر است :

۱ - برج طغرل ، تاریخ بنا ۵۳۴ هجری و تاریخ در چوبی و قفل آهنی ۵۳۴ هجری است ، در زمان ناصرالدینشاه که روی برانی بود تعمیر شده است .

۲ - مرکز شهر سلجوقیان (حدود حسین آباد - منصور آباد - حاجی آباد قلعی شهرری) عهد سلجوقیان که در فتنه مغول ویران شده است . همسفر اهمیت باستان شناس مشهور بنامندگی موزه هنرهای شهر بوستون در سالهای ۳۱۳ - ۱۳۱۴ در این نقاط کاوشهای علمی نموده است .

۳ - مزار بی بی شهر بانو روی قلعه نقارخانه .

۴ - مقابری از زمان سلجوقیان در روی کوه نقارخانه که در کاوشها بدست آمده .

۵ - تپه چشمه علی و قلعه از آثار ابنیه قدیمی از قدیم ترین آثار تاریخی است بدست مغولها منهدم شده .

بطور خلاصه شهرستان ری در زمان خلافت عمر در سنه ۱۹ بدست عمر بن زید الخبیل طائی که بسرکردگی هشت نفر مردانی که شهادت را سعادت میدانستند فتح شد و تساقوط

بنی امیه یعنی آغاز قیام بومسلم خراسانی تابع خلفای راشدین یا سلاطین بنی امیه بوده است (۱۳۰ هجری) و از آن تاریخ بیعت با اهل بیت و موقعیت و استعداد آبادی و مرکزیت تمدن ایرانیان بعد از اسلام، همیشه دستخوش قتل و غارت و ویرانی امرا و کسانیکه داعیه سلطنت داشته اند بوده و دومرتبه هم بر اثر زلزله بشدت خراب و ویران شده است.

المهدی بالله، هارون الرشید و مأمون خلفای عباسی چندی در این شهر متوقف و بر آبادی بعد ویرانی آن همت گماشتند.

چنگ طاهر بن حسین باعلی بن عیسی ماهان سر کرده ارتش امین برادر مأمون در اطراف این شهر بوقوع پیوست.

همچنین چنگ بین محمد بن جعفر علوی نماینده حسن بن زید و محمد بن طاهر نیز در این شهر بوقوع پیوست، و مجدداً سران زیدیه به ری هجوم آورده ابن میکائیل نماینده خلیفه را کشتند و روز عید فطر نماز خوانده و مردم را برای بیعت با حضرت (رضاع) دعوت نمودند.

آبادیهای مهم شهر ری بدین شرح بوده است

۱ - خوار ۲ - قار (غار) ۳ - دماوند (دباوند) ۴ - دولاب
۵ - ورامین ۶ - بیست ۷ - دسبی ۸ - رنبویه
۹ - ذویق ۱۰ - کلین ۱۱ - مشکاوین ۱۲ - مهرقان
۱۳ - وهبن ۱۴ - محمدیه (نام جدید ری بوده).
از این چهارده قریه فقط قراء از تاه در سال ۲۶۱ که پیدایش نام تهران بوده وجود داشته اند.

و آبادیهائیکه هنگام پیدایش قریه تهران جزو شهرستان ری و آباد و معمور بوده اند:

۱ - آذون که جزو قصران بوده ۲ - اسفندون ۳ - اشنان ۴ - بهزان
۵ - جراذین ۶ - خرما باد ۷ - خومین ۸ - دزاه ۹ - دهک
۱۰ - دوربست (درشت باطرشت) ۱۱ - سن ۱۲ - طبرک ۱۳ - قصران
۱۴ - کرج ۱۵ - نرمق ۱۶ - هسنجان ۱۷ - یزدآباد ۱۸ - ورامین
ولی تدریجاً کلیه آنها بر اثر حوادث و قحط و غلا و بیماریهای ساری و ناامنی و مهاجرت مردم آن بجز خومین، دوربست، کرج و ورامین از بین رفته یا اهمیتی نداشته اند.
ولی پس از حمله مغول و استقرار حکومت اولاد چنگیز در ایران قراء دیگری در اطراف ری از نو ایجاد شد مانند: جاجع - جاجرود - جملورد، شکراب، ساوجبلاغ، طالقان، فیروزکوه، سولقان، کن، لورا، شهرستانک، لار، لواسان و ونک. بنابراین تهران از سال ۲۶۱ تا ۶۱۷ (حمله مغول) همدوش آبادیهای مهم مانند دولاب، خسوار و ورامین طوری آباد و مرکزیت داشته که حمله مغول هم نتوانسته آنرا نابود سازد ولی ترقی و تنزل شهر ری در او مؤثر بوده.

اما حمله چنگیز که ری را ریشه کن و از بیخ و بن برانداخت تدریجاً تهران رو بترقی رفت.

بخش دوم = تهران

هنگامیکه ری برحسب حوادث طبیعی مانند زلزله و بیماریهای ساری همچنین وقایع جنگها و اختلافات و روسقوط و زوال میرفت قریه تهران (طهران) قوس صعودی را طی مینمود .

بستانی دولت تهران مینویسد : پایتخت ایران است و از دریای مازندران تا آتشهر بطرف جنوب هفتاد میل مسافت دارد (گویا بطور مستقیم محاسبه شده است - نگارنده) و تا اصفهان پایتخت کهنه ۲۱۰ میل مسافت ، کسه شمال اصفهان افتاده در ۴۲ - ۳۵ و ۵۰ - ۲۰ - ۵۱ طول شرقی ، و شمارش مردمش ۲۱۰ هزارند ، در زمستان که همه مردم داخل شهرند و سال بسال همی بفرزونیست که پانزده سال پیش نصف این جمعیت را نداشت و آتشهر در صحرای ریگستانیست که از طرف شمال و شرقش کوههاست و شهرهای طرف غربی آن همه بر نعمت که مردمش زراعت آن بلاد را خوب مینمایند ، هوای تهران خوب نیست ، تابستانش گرم که شاه و دولت مردمانش در تابستان یا بکوههای نزدیک میروند ، یا در زمینهای بلند مجاورشاهی (منظور داودیه و قصر قاجار است - نگارنده) و شمرن چادر میزنند ، شکل تهران مربع بی انتظامیست ، درازای هر ضلعش یک میل یا بیشتر و دایره محیطش را پنج میل گفته اند ، گرد آن باروی گلی پهنآوری و خندق بی آب است و از باروی آن گوشه هایی بشکل نیمه دایره برآمده و دروازه ها دارد که پاسبانها گذارده اند ، غروب آفتاب منظره تهران از بیرون نیک زیبا مینماید ولی کوچه ها تنگ است و بی نظم و در تهران بناهای نیکو از مساجد و مدارس و کاروانسراها و خانه های بزرگان ایران نمایی دارد و مخازن امته اش بسیار ، اما دیگر ساختمانهای کوچک و خشت و گل ، ولی کاخ شاهی بزرگ با فضای گشاده و ایوانهای بدیمه و ادارات حکومتی و پاسبانان عمارات سلطنتی بساطرافش با بسیاری از حتماها و بوستانها و کاخ شاهی خود قلعه ای محفوظ است با باروی شمالی و در جوار شهر قصر دیگریست از شاه که بر محل بلند است (قصر قاجار را فتحعلیشاه روی تپه منفردی ساخته بود - نگارنده) و اطراف شهر گشاده و آبادان و باغات و دهات و خانهات دارد . سیم تلگراف از تهران تا حدود ترکیه و وقاس کشیده شده و در تهران کارخانه های آهن گذاری و غیره هست و پیشین زمین اهمیت نداشت تا آقامحمد خان آنجا را پایتخت عجم کرد . سال ۱۲۱۰ هجری و ۱۷۹۶ میلادی ، و بازارهای نیکو و کاروانسراها بنا شد و کریمخان زندهم پیش از او آنجا را شهرت داده بود پس از آنکه در هجوم افغان ویران شده . ساختمانهای تازه در آنجا طرح انداخت

و در کتب عرب است که **طهران** یک دهی از دهات ری بوده و آثار ویرانه های شهری تا پانزده میلی تهران است و در قرون سیزدهم میلادی یک دیه کوچکی شده بود که مردمش در خانه های زیرزمینی برای پاس خود از دشمن جا گرفته بودند و همی پیش افتاد و بزرگ شد و سزاوار نام شهریت گردید .

در قرن شانزدهم میلادی و سال ۹۶۱ هجری شاه طهماسب بارومی گرد آن کشید که دایره اش شش هزار گام بود و ۱۱۴ برج برای آن قرارداد و در هر برجی سوره ای از قرآن گذارد و چهارده دروازه برای باروی قلعه گشوده و در قرن هفدهم نام آتشهر را شهر چنار گذاشتند . از بسیاری درخت چنار که چنارستانش میگفتند .

و بلطرفون جزو سخنانش گوید تهران تازه ساز نیست و زمان شاه عباس بزرگ شهری با نام و نشان بوده که شاهان صفوی بسیار اوقات در آنجا میماندند .
 در زمان ناصرالدینشاه و شاه حالی و پسرش اصلاحات بزرگ از آن شهر شده کوچه ها و خیابانهای وسیع ، مدارس و بیمارستان و چراغ گاز و جز آن افزونی آرایش و نمایش پایتختی شگرف است .

صاحب کتاب ری واصفهان گوید : امروزه که پنجاه سال از روزگار نگارش **پستانی** میگذرد در امتیازات تهران چندین برابر شده و میشنوم جمعیتش در این سال (۱۳۶۱ قمری) به ۷۰۰۰۰۰ بومی و رهنگداری رسیده و چند سال پیش نصف این جمعیت بیش نبود و دایره شهر را حدس میزنم بده میل بیش رسیده ...

جنوب تهران امروز بلوک غار بنام شهری خوانده میشود و مرکزش آستانه حضرت عبدالعظیم است و **فشاپویه** مرکزش **رباط کریم** است ، و **شهریار** جنوب غربی حاصلخیزترین و مهمترین بلوکات و دارای دهکده های بزرگ مرکز آن **علیشاه عوض و ورامین** جنوب شرقی است و دو مرکز مهم دارد : یکی قصبه ورامین که سابقاً شهری بوده ، دوم امامزاده جعفر (ایستگاه راه آهن ورامین بنام «پیشوا» در امامزاده جعفر واقعست - نگارنده) و شمال تهران شمران است مرکزش **تجریش** و امروز خود شهر بیلاقی تهران شده است از بس عبارت در آن ساخته اند دنباله آن **پدماوند و لار** مازندران میرسد. دهات بزرگش یکی **عمامه** است و **کن و سولقان** هم یکطرف است .

سوهانک ، **نیاوران** ، **سلطنت آباد** طرف دیگر و زرند مرکز خود دارند است . و غوا که شمال شرقیست مرکزش **گرمسار** است و **ساوجبلاغ** طرف مغرب افتاده و چند ناحیه تقسیم میشود ، کوهستانی دارد دارای دهات بزرگ یکی **برغان** ، **پشند** و ناحیه جلگه اش نیز دهات منظم دارد : چون **ینک امام و هشتمگرد** و قصبه **اشتهارد** که مردم بزرگ از آن بدر آمده جزو **ساوجبلاغ** است و مرکز کرج که خود شهری شده و **نجم آباد** قصبه مهمی است و در این اواخر مجدداً **طسائلقان** جزو تهران آمده و از قزوین جدا گشته . و بس است در فضیلت طالقان که چون **صاحب ابن عباد** وزیر بزرگسی از آن شهر کوچک دلی دانا و زبانی گویند و کفی دریا داشت .

موریه گوید : پایتخت حالیه ایران طهران است ، دورباروی این شهر از چهار میل و نیم الی پنج میل است ، این شهر را شش دروازه است که سردر و جوانب آنهادا کاشی کاری کرده ، صورت ببر و حیوانات دیگر را در کاشیها نقش کرده اند ، در سمت شمال مغربی تهران بعضی یکه برجهای در حوالی باروست که در یکی از آنها يك اوله توپ و يك زنبورک دیدم ... تنها بنای قابل ملاحظه مسجد شاه میباشد که ناتمام است و غیر از این مسجد شش مسجد کوچک در تهران هست که قابل ذکر نیست . این شهر سه چهار مدرسه بزرگ بیشتتر ندارد . افواها میگویند صد و پنجاه کاروانسرا و بهمین شماره حمام در تهران هست ، دو میدان بزرگ یکی در شهر یکی در اطراف تهران است ، دو عمارت بیلاقی سلطنتی این شهر داراست ، یکی **قصر قاجار** ، یکی **نگارستان** که تازه بنا مینمایند .

مرآت البلدان مینویسد در سال ۱۱۵۱ میرزا ابوالقاسم قائم مقام فراهانی که بمنصب وزارت و صادرات عظمی سرافراز و فاضلی دانشمند و دبیری بی مانند بود چون مدتی میگذشت که اطوار و اعمال او منافی رأی مبارک سلطنت و مخالف صلاح و سداد حال دولت بود و غرور منصب و نخوت ریاست آنجناب را از مشاورت در امور مراعات رأی مبارک پادشاهی باز داشته و نزدیک بود در کار ملك خللی تمام راه یابد چه نیت آنجناب پیوسته توهین امر سلطنت بود .

لہذا هنگامیکه موکب پادشاهی بعزم بیلافت از شهر بیاغ ننگارستان نقل مکان فرموده و قائم مقام هم در باغ لاله زار متوقف بود در سلخ شهر صفر ۱۲۵۱ آنجناب را بنگارستان احضار فرموده بی آنکه بشرف حضور نایل شود و حیاء جبلی پادشاه مکافات کارهای او را بشأخیر بیندازد هلاک کردند و پیوستگان و فرزندانش را باخود و برادرزاده اش میرزا اسحق را از تبریز مسلوب الاختیار نمودند .

در معجم البلدان و آثار البلاد وجه تسمیه تهران باتاء منقوله را باین نحو معین کرده اند : که چون اهل آنجا در وقتیکه دشمن برای آنها بهم میرسید در زیر زمین پنهان میشدند از اینجهت باین اسم موسوم شده است که **ته ران** یعنی زیر زمین میرفته اند .
هر زمستان ۸۲۰ عامه خر بعلوین دادی، روزی جام آبی بدو دادند یکی از خواص گفتش منوش که زهر آکین است ، گفت از کجا دانی؟ گفت جامدار را بگو بشود ، فرمود زواندارم و جامدار را برون کرد اما حقوقش را میداد .

وضع ساختمان اماکن تهران قدیم

فروینی در **آثار البلاد** میگوید وجه تسمیه **تهران** باتاء نقطه دار اذ اینجهت است که خانه های آنرا از ترس دشمن زیر زمین میساختند و (ته ران) میگفتند .

قاضی عمادالدین در **عجایب البلدان** مینویسد **طهران** قریه ایست معظم جزو ایالت **ری** دارای باغات زیاد و در آن باغات اشجار میوه دار غرس شده و سکنه در خانه های سرداب مانند متوطن اند ، همینکه دشمنی بایشان حمله آورد بآن خانه های تجتانی پناه جسته و هر قدر مجبور بودن آنها امتداد یابد بسبب کثرت آذوقه که از فرط احتیاط ذخیره کرده اند آسوده اند و بیرون آوردن ایشان از آن اماکن غیر مقدور است .

وضع کشاورزی تهران در گذشته

بعلت کوچکی شهر و زیادی آب وضع کشاورزی روزگاریش تهران قابل توجه بوده است .

احمد رازی مؤلف تذکره هفت اقلیم در این خصوص مینویسد :

تهران از زمان فرمانفرمائی شاه طهماسب صفوی بزینت باروی اسواق ، مجلل گردید و سمت شهریت پذیرفت ، و بحسب جداول و انهار و غرس اشجار سایه دار و باغات چنت آتار مستثنی از بلاد و دیار شد در شمال آن کوهستانیست موسوم بشهران ، که قلعه ایست از قطعات چنان ، هوا از بوی بر عطر و جهان از رنگ چون دیبا و سپهر ، و خوبی آن زیاد بر آن ، که در ایام سابق این کوهستان را (شمع ایران) میگفتند و در آن اقسام میوه نیک یافت میشود بخصوص گیلاس که بانهایت خوبی وافر و بی قیاس میباشد و همچنین کوهستانیست در دوفرسنگی آن به کبد و سولقان معروف است ، که

آن نیز از بسیاری آب روان و کثرت درختان میوه های الوان مانند بستان چنان تواند بود و
فواکش نوعی خوب میشود که همه کس را آرزوی آن میشود و از این قبیل خصوصیات
بسیاری دارد

مستوفی در **نزهة القلوب** مینویسد : و تمام ولایات ری ۳۶۰ پارچه دبه است و دبه
دولاب و قصران در زمین **نیر و زرام** ، توهه ، شندر ، طهران و فیروزان از معظم ناحیه
غار است .
طهران قصبه معتبر است و آب و هوایش خوشتر از ری است و در حاصل مانند آن و در مقابل
اهل آنجا کثرت عظیمی داشتند .

دو ن روی دیکلان سفیر اسپانیا در دربار امپریاتور که در ۲ ذیحده سال ۸۱۴ هجری
در تهران بوده مینویسد : شهری بسیار بزرگ است و حصار و باروئی ندارد کلیه اشیاء در تهران
وجود دارد و هوای آن بسیار صاف و شفاف و لطیف بوده است .

در دوران صفویه که هر موقع **عثمانیها** از باختر و از **بستان** از شمال خاوری فرصت
می یافتند بایران می تاختند ، شاه طهماسب را که از سلاطین بزرگ صفویست و هشتاد سال عمر کرده
بر آن داشت که بعد از قزوین فکریایگاه و تکیه گاه دیگری بیافتد ، و چون **تهران** در معبر
خراسان ، کرکان ، مازندران ، آذربایجان بوده بعد از قزوین که پایتخت بود پناهگاه
دوم قرار داد .

و در سال ۹۶۱ هجری فرمان همایون بساختن برج و بارو برای تهران صادر شد .

نویسنده **زینت المیجالی** مینویسد : حضرت پادشاه مغفور (شاه طهماسب) در عمارت
تهران کوشید و باروئی دور آن کشید که تقریباً یک فرسخ دور آنست ، این شهر اکنون معمور و
آباد و ارتعاش غله و میوه نیکو میباشد .

مؤلف **ریاض السیاحه** مینویسد : در قدیم تهران قصبه بوده و بتدریج تبدیل بعمارت
نهاده ، شاه طهماسب بن شاه اسمعیل صفوی در وسعت و عظمت آن کوشید و بر آن حصاری معین کشید .
گریه خان زند عمارت آن افزود و در اتساع آن سعی نمود ، شهر در زمین دور اتفاق
افتاده است و سمت شمالش فی الجمله گرفته و سایر اطرافش کشاده است .

همچنین مؤلف **کتاب روح و ریحان** مینویسد شاه طهماسب که پایتخت و مرکز سلطنت
او قزوین بود گاهی برای زیارت مرقد جدش امامزاده حمزه همچنین حضرت عبدالعظیم (ع) در
ری می آمد ، و چون **طهران و مهران** که دو قریه در دامنه شمالی کوه شمران شکارگاه خوشی
بود برای همین نکته چندین بار در این محل اقامت مینمود . و در نتیجه همین توجه شهریاری بساختن
حصار و باروئی برای تهران فرمانداد ، و فی الواقع شالوده آبادانی این شهر بر حسب دستور شاه
طهماسب ریخته گردید .

آنچه از نوشته مورخین مفهوم میگردد : اطراف شهر تهران ۱۱۴ - برج برابر شماره
سوره های قرآن بدستور شاه طهماسب ساخته شده زیر هر برج سوره آن دفن گردید و اطراف
برج با کاشی چند آیه ای از همان سوره نوشته شده بوده است .

مجدالدین در **دبستان السیاحه** میگوید : شهر چهار دروازه داشته فاصله هر یک یک ربع
فرسخ بدین شرح : **دروازه حضرت عبدالعظیم** ، **دروازه شمیران** (جلوی پامنار -

نگارنده) دروازه دولاب (بازارچه نایب السلطنه - نگارنده) دروازه قزوین (در حدود میدان شاهپور فعلی - نگارنده) و چون خاک خندقها برای ساختمان برج و بارو کفاف نمیداد از پنج محل (چاله میدان، چاله حضار، گود زنبورکخانه، گود محمدیه و گود قلیخانه که در حدود دروازه قزوین بوده) خاک بر میداشتند.

پس از تکمیل برج و باروی شهر حمام خانم و تکیه مدرسه خانم بدست خواهر شاه طهماسب بنا شده آثار آن هنوز باقیست، مدرسه خانم بدست عساکر افغانی خراب شد و صاحب دیوان جای آن حسینیّه بنا نمود.

در محل ارك و عمارت گلستان فعلی كسه آن زمان زمینی بایر بوده بدستود شاه عباس کبیر چهارباغی بنانهادند که چنارهای عباسی آن تا این اواخر ورد زبانها بود. در زمان صفویه در ایران شانزده بیکلری یکی داشته از آنجمله مقر یکی از آنها تهران بوده و این نشانه اهمیت تهران در آن زمانست که در ردیف استانهای مهم محسوب بوده.

کریمخان زند نیز پس از آنکه قشون محمد حسنخان قاجار را شکست داد و خود اورا کشت در ۱۱۷۲ ه. ق. در دیوانخانه تهران بتخت سلطنت نشست، در تابستان ۱۱۷۳ بشمیران رفت و دستور داد در غربت او بنای عمارت سلطنتی و دیوانخانه بزرگ و باغ جنب دیوانخانه و یکدست حرمخانه در تهران بنا کنند و اوایل زمستان که این ساختمانها تمام شد کریمخان از شمیران بشهر مراجعت نمود و در نظر داشت تهران را پایتخت خود نماید.

ولی در سال ۱۱۷۶ از توقف در تهران منصرف شد قصد شیراز نمود و فرزندان محمد حسن خان را بقزوین فرستاد.

آغا محمد خان در ۱۶ سالگی بس ازوفات کریمخان (۱۳ صفر ۱۱۹۳) با چهارده تن از خویشاوندان خود در بیستم صفر بحضرت عبدالعظیم رسید و ۲۲ صفر که روز عید نوروز بود در حوالی شهر تهران جلوس نمود.

در تاریخ گیتی گشا مینویسد: چون هوای بلده تهران بحارات و عفونت مایل و سمیات وبائی در آن ولایت متعدد و ملتزمین موکب خدیو آفاق اکثر پروردگان هوای تیلاق و مردم پیشه ولایت عراق سرحد نشین و معیشت ایشان در این سرزمین شاق بود، بلوکیمت موسوم بشمیران متصل ببلده طایفه تهران و چون در داهن کوه واقع و چشمه های آب خوشگوار از آن جاری و مراعاتش بغایت بسیاری و هوایش سلامت اقرب و توقف موکب ظفر کوکب در این سرزمین اولی و انطباق بود الیه کشور گشائی و اعلام ملک آدائی بجانب بلوک مزبور در حرکت ایام حرارت هوا و هنگام بودن کرما بر ملتزمین اردوی معلی بخوشی و خوشوقتی گاشت ...

چون ایام تموز بانجام و هنگام مدت هوای آتش افروز با ختام رسید، ابرمشکین و سحاب عنبرین خیام سنجایی بفضای کوه و شجر کشید. اردوی گردون شکوه از ساحات دشت و کوه بزم شهرستان مراجعت بسواد تهران نموده، در عمارات مبارکات که بمعنای سعی و اهتمام این خدیو کیوان مقام صورت انجسام یافته بود مشغول بلوازم عیش و نشاط و افساد و براسم بهجت و انبساط فرمودند

در جای دیگر مینویسد: در حالتی که خیام عروشان در سلطانیه و زنجان مرکوب برجیس و کیوان بود، حکم مقدس جاری و فرمان اقدس بر مزاج ملک ساری شد که عمارتی بجهة خاصه سرکار در بلده طهران پردازند. کار گزاران دیوان عدالت ارکان شروع بسر انجام کار و تدارک

اسباب بسیار کرده، معماران اقلیدس گشا و بنایان کارآزما و نجاران بدایع نگار و نقاشان هیكل نگار از هر گوشه و کنار جمع آورده، شروع باساس این بنای زیبا کرده در اندک روزی این عمارت بهشت رونق، سرکوب سپهر مطلق و غیرت چرخ مطلق و رشک طاق کسرا و ایوان خودنق گشته، در دیوان خلد و خرم و مکانهای کشیکچی و خدم بنائی چون باغ ادم آراسته و خانه ای چون بیت الصنم با تمام رسید.

... بهار خرم آرایشگر عرصه عالم وزیشت بخش بسیط غبرا وزیشت افزای کوه و صحرا گردید ... دامن کوه و کبر از جوشن سیزه های تر، رشک سپهر اخضر و فضای بسیط اغبر از هجوم گلپای غنبر احمر افق خاور شد. هزاران هزار دستا نسرا در صحن گلستان بنواهای دبستان سرود خوان شدند و قمریان خوش الحان، در ساحت روز رخشان، بناله و افغان، نوا سنج و نغمه سرا آمدند، در عمارات عالیات تهران محافل بهشت مشاگل و مجلس مینو شمایل برسی که سزاوار، و آئینی که شایسته آنخدیو صاحب اقتدار بود صورت انجام پذیرفت ... در آمدت که موکب ظفر نشان، داور کسری نشان، در طهران انتظام بخش امور پریشان ولایات عراق و توابع آن بود فرصت نموده، به روز پای جرات بنواهی بلده تبریز و مراغه و غیره گشوده بود ... نوای نای ساکنان صوامع ملاء اعلی را کر کرد و نغمه روئین درای بنیان قصور سپهر والا را اذین برآورد، درایات شوکت و شان فلک سا، و ماهجه اعلام ظفر توأمان از افق شهر تهران، پیش خانه کشان همایون از خیام فلک نمون بر ربیع مسکون گرد و نهای دیگر کون کشیدند.

در وقایع سال ۱۲۰۵ و مراجعت آقامحمدخان از آذربایجان قفقاز مینگارد: بنا بر صلاح وقت ولایات آنطرف رود ارس نبرداخته، بعد از اول میزان قانون حرکت و نهضت را سازو لوی منصوری را باوج فلک و نوای نای عزیمت را بگوش ملک دساز و مشقهای زرتار اعلام همایونرا بهزار باد صبا مانند عشاق پرسوز و گداز بناله خیزی و شورا انگیزی آغاز و خروش کوس روئین برده در گوش ساکنین اصفهان و حجاز و نمره گور که آهنین زلزله افکن بنیان طاقت و توان متوطنین نیشابور و شیراز گردید، از راه راست اعنی پنجگاه خمسه و عراق روانه دارالملک تهران شدند.

در وقایع سال ۱۲۲۹ هجری دستگیری لطفعلیخان زند گوید: امنای دولت آقامحمدخان مصلحت وقت را در آن یافتند که بدون قصوری در اعضاء بهیئت صحیح اورا بهمراه اردو به تهران برده باشند. بناء علیه دیده جهان بین اورا از حلیه بصرعاری و باضله چند روز بصوب طهران روانه ساختند.

«گویند آغا محمد خان درباره لطفعلیخان خیلی نامردی نمود و بدست خود چشمان اورا» «بیرون آورد، اعمال زشتی درباره این شاهزاده جوان و زیبا و خوش اندام ورشید و جوانمرد» «رواداشت که قلم اذبیان آن شرم داد و زبان از تقریر عاجز و بالاخره اورا کشت و گوداو گویا» «در امامزاده زید باشد. علی التحقیق یکی از دلیران ناکام ایران و قهرمان شجاعت که در تهور» «وجلاوت و رشادت ثانی جلال الدین خوارزمشاه و بزرگتر از منصور آل مظفر است پهلوان زند» «لطفعلیخان شهسوار ایرانی بوده است».

پس از مراجعت آغامحمدخان اهالی تهران دروازه های تهران را براو بستند و او شهر را محاصره نمود (۱) پس از خونریزی زیاد و فوت سرداران مدافع تهران بتصرف شاه قاجار

درآمد و در نوروز ۱۲۰۰ در تهران بتخت سلطنت نشست و منگه بنامش زدند خطبه بنامش خواندند و از آن موقع تهران رسماً پایتخت شد.

سرسلسله قاجار دستور داد پرده ها و تصاویر و آئینه های عمارت و کیل را از شیراز بتهران آوردند و تالار تخت مرمر را با آنها تزئین نمود همچنین استخوانهای مرده کریمخان را برای بی احترامی در کرباس عمارت معروف بخلوت کریمخانی مدفون نمود که در هر روز از روی آن عبور نماید «هنگامیکه در ۱۱۷۲ شیخعلیخان سر محمد حسنخان قاجار پدر آغا محمد خان را برای کریمخان فرستاد کریمخان داد سر را با کلاب شستند و فرستاد درامتر آباد کسه پهلوی بیکرش دفن نمایند و سه روز عزاکرفت و فاتحه گذارد . عجب تلافی نامردانه ای کرد آغا محمد خان - نگارنده» .

پنجمین منوم - تهران جدید یا پایتخت قاجاریه

بنابر آنچه گذشت تهران ابتدا قریه ای بوده است از توابع ری که تازمان صفویه شهرتی نداشته و فقط از میوه آن توصیف و از هوای آن مذمت شده . يك ثلث این دهستانرا خانه های سردابی و دوم آنرا باغها و انهار تشکیل میداد .

د سال ۹۶۱ هجری قمری بامر شاه طهماسب صفوی بارونی بدور آن کشیده شد و سپس کریمخان زند عمارات سلطنتی در آن بنا نهاد و ارك را از سایر قسمتهای شهر مجزا نمود .

و در سال ۱۲۰۰ هجری قمری آغا محمد خان قاجار بعلت نزدیکی باستر آباد و دسترسی بایل قاجار بدو ساری و سپس تهرانرا مقر سلطنت و پایتخت خود قرار داد و در آن موقع غیر از محله ارك که دارای برج و بارونی بود و اختصاص بسلاطین و امراء و اعیان داشت محلات سنگلج و چاله حصار و چاله میدان در جنوب و باختر آن موجود است . در این سالها مردم آن نزدیک پنجاه هزار نفر بودند ، بتدریج جمعیت پایتخت رو بفرونی گذارد ، لذا در سال ۱۲۸۴ هجری که مصادف بسا سلطنت طولانی ناصرالدین شاه و وزارت میرزا عیسی و ذریر بود تهران توسعه پیدا کرد .

و در گذشت ناچار شهر تسلیم شد و چون اردوی شاه در شیران بود و باد آنجا رخنه کرد و اردو را بچشمه علی نقل مکان دادند .

در ۱۱۹۸ علیمیرادخان زند با چهل هزار سوار بتهران آمد و اهالی دروازه هارا بروی او باز کردند و ولی او بیمار شد و در گذشت و آغا محمد خان در ۱۲۰۹ تهران را تصرف کرد و فتحعلیشاه ولیعهد و حسینقلیخان برادر تنی خود و مادرش مهدعلیا را در تهران گذارد و ارتش را روانه گرجستان نمود .

فتحعلیشاه نیز روز عید فطر ۱۲۱۳ در تهران بر تخت سلطنت جلوس کرد و در سال ۱۲۱۸ نادر میرزای افشار را از نواده نادر شاه افشار که در مشهد رضوی تمبرد نموده بود دست بسته بتهران آوردند . و فتحعلیشاه دستور داد او را بکشند «گویا در سید ولی دفن است - نگارنده» آغا محمد خان برخلاف فتحعلیشاه (که ایرانرا برباد داد) خیلی باین مملکت خدمت نمود ولی ذاتاً مرد خبیث و فرومایه ای بود .

گویند هنگامیکه ناصرالدین شاه خواست حدود شهر را توسعه دهد (آن هنگام حدود شمالی شهر خیابانهای برق «امیرکبیر» باغشاه «سپه» و حدود باختری خیابان دروازه قزوین «شاهپور» حد خاوری خیابان دروازه دولاب که بعداً خیابان ماشین معروف بود «خیابان ری» و حد جنوبی خیابان اسمعیل بزاز، گذر زعفرانچاهی، بازارچه سوسکی، باغهای وزیر نظام «خیابان مولوی» بود) از مرحوم حاج ملاعلی کنی نظریه خواست. ایشان موافقت نکرده و فرموده بودند هنگامیکه بابتخت را توسعه دادی مردم ولایات برای استفاده از نعمت امنیت شهرها را خالی و بتهران هجوم میآورند آنوقت اداره کردن این جمعیت مشکل است و اگر یک بیماری ساری پیدا شد جمعیت انبوهی تلف خواهند شد بعلاوه در تأمین خواربار مردم تهران بانودن وسیله و بسته شدن راهها مردم بزعمت خواهند افتاد و گرانی میشود و حتماً سایر شهرها رو بخرابی خواهند رفت مگر کاری بکنی که نفوس و جمعیت تهران از راه ازدواج جوانان و تولد و تناسل زیاد شود.

ناصرالدین شاه که تازه از فرانک آمده بود و نقشه پاریس اورا خیره کرده بود مصمم با اجرای نظریه خود بود لذا نقشه توسعه شهر را زیر نظر میرزا عیسی وزیر بموقع اجرا گذارد. حدود شهر بیک سلسله خندق که از نظر دفاعی (با اسلحه های دهن پر آنروز) قابل ملاحظه بود محصور گردید که آنرا آن تا سال ۱۳۱۰ باقی بود و محله های دولت، بازار، عودلاجان بمحلات سابق افزوده و شهر دارای دوازده دروازه بنام (دولت، شمیران، دوشان تپه، دولاب، خراسان، حضرت عبدالعظیم، غار، خانی آباد، کمرک، قزوین، باغشاه و یوسف آباد) گردید.

در سال ۱۳۰۹ ه. ق. که بنای دروازه و خندقها پایان پذیرفته بود جمعیت تهران ۱۶۰ هزار نفر بود و تهران ۱۸ هزار خانه داشت. بتدریج در اثر ازدیاد جمعیت و تبدیل باغها بخانه واحداث باغهای جدید محله های قنات آباد، حسن آباد و قاجاریه بوجود آمد و از سال ۱۲۹۷ شمسی نیز در خارج دروازه قزوین محله ای بنام شهر نو بمحلات سابق افزوده گردید که زنبای هرجائی را که چند سالی بود در حدود قاجاریه و خیابان شنی مجتمع شده بودند بآن محل انتقال دادند.

در سال ۱۳۰۱ شمسی از طرف بلدیة تهران سرشماری شد، جمعیت تهران ۲۱۰ هزار نفر و عودلاجان پر جمعیت ترین محلات شهر را تشکیل داده بود.

پیشه و ران تهران در عصر ناصرالدین شاه

در سال ۱۲۳۲ ه. ق. پیشه و ران تهران بشرح زیر بودند:

چلیپگر ۲۶، صباغ ۳۶، جوراب باف ۱۱، خراط ۲۴، لعافدوز ۶۱، نمده مال ۵، لواف ۲۶، کیوه فروش ۲۵، کلاه مال ۱۲۱، طبایخ ۱۵۶، قهوهچی ۵۶۱، سراج ۱۸، دوخته فروش ۳۴، زرگر ۹۳، کله بزاز ۴۷، بقال ۸۵۷، علاقه بند ۱۸۹، صراف ۶۰، بزاز دوره گرد ۶۱، تنباکوفروش ۳۰۰، نفت فروش ۵۶، عطاردوز ۶۸۲، خیاط ۱۶۰، کلاهدوز ۶۱، آجیل فروش ۴۵، حلوائی ۱۶، ادسی دوز ۱۵۷، بزاز مسلمان و کلیسی ۱۸۱، دکان اینک مهسانخانه و مسافرخانه ۱۳۰، کافه قنادی و دستوران ۴۵۰، قهوه خانه ۲۰۰، طباشخی ۳۵۲، کله پزی ۱۱۶، مشروب فروش ۲۲۴، اغذیه فروش ۱۴۰، مغازه است) بوده است.

بخش چهارم = جغرافیای تهران

حدود طبیعی - شهرستان تهران از شمال محدود است : برشته کوهسای البرز از جنوب بقم و کویر از خاور بدماوند و ایوانکی از باختر بیلوکات قزوین و ساوه ارتفاع آن از سطح دریا ۱۱۳۷ متر درازای آن از خاور بباختر ۲۶۰ کیلومتر پهنای آن از شمال بجنوب ۱۲۰ کیلومتر مساحت آن ۲۱ هزار کیلومتر مربع .

جمعیت شهر تهران - در حدود یک میلیون صد هزار نفر .
تهران از نظر طبیعی بدو منطقه تقسیم میشود :

قسمت کوهستانی - از سرچشمه رودهای حبله رود و جاجرود و کرج شروع شده و بجلگه تهران ختم میشود .

قسمت جلگه - این جلگه از ته نشست رودها و سیلابهای کوهستانی تشکیل یافته و قسمت عمده اراضی جنوب و جنوب خاوری و باختری شهرستانرا تشکیل میدهد .

آب و هوا - آب و هوای این مناطق بر حسب وضع جغرافیائی قسمتی سردسیر است و قسمتی معتدل مایل بگرمی .

قسمت کوهستانی دارای هوای خنک و لطیف بیلاقی ، دامنه های البرز معتدل و مطبوع است در این بخش چون بارندگی بیشتر بوده و مقدار برف آن در بعضی قسمتها زیادتست زمستان آن سرد و تابستانها معتدل است .

بخش جلگه را از نظر آب و هوا میتوان بدو قسمت بخش نمود : ناحیه شمالی آن که در دامنه کوهها واقع است دارای آب و هوای معتدل میباشد و تاحدی از بارانهای کوهستان بهره مند میشود بخش جنوبی بکلی خشک و باران آن کم و فقط از آبهای رودها استفاده میکنند هوای این قسمت گرم است ولی نه چندانکه موذی و مزاحم ساکنین آن باشد .

رشته مرتفع و مطول البرز موقعیت تهران را از منطقه شمالی کیلان و مازندران متمایز ساخته .

منابر مهم آن عبارتست از جاده تهران - فیروزکوه - شاهی - ساری و جاده شمشک - آمل همچنین جاده مخصوص که تهران را از طریق کسرج بجالوس و سواحل دریای خزر متصل میسازد .

راههای مالرو دیگر از گردنه افجه وش (بین لواسان - لار) گردنه خرسنگ (بین رودبار - لار) گردنه آهار (بین رودبار - شهرستانک) گردنه توچال (بین شهرستان - تهران) گردنه قوچک (بین لواسان - تهران) نیز موجود است که محل استفاده کاروانها و قوافل خواربار و ذغال و مرکبات میباشد .

دهستان مزارع سرسبز و حاصلخیز تهران بعلت وجود آب در دامنه های شمالی و گوشه خاوری و باختری کوهستان واقعست ولی چون قسمت جلگه کم آب است ، آبادی و مزارع آن اذهم دورند ، برای پیوستگی دهات مالکین با کمک وزارت کشاورزی دست با اقداماتی زده اند که دامنه آبیاری و بکار بردن وسایل فنی روز بروز توسعه مییابد .

رودخانه ها - معروفترین رودخانه هاییکه از کوهستان شمالی سرچشمه گرفته و بجلگه تهران سرازیر میشوند عبارتند از :

جاجرود ، کرج ، حبله رود .

رودخانه های ابهررود ، گردان و قسمت مهم آب کرج اراضی ساوجبلاغ و شهریار و غاردا مشروب میسازد .

کوهها - در منطقه جلگه کوههای منفرد و کم ارتفاعی دیده میشوند مانند کوه قره کج ، نمک و سه کوه در غار ، کوه بی بی شهر بانو و کوه سه پایه در مرکز کوه القاد و کوه نمک در باغتر و کوههای حسن آباد در جنوب که تا کویر امتداد پیدا میکنند .

بخش پنجم = تقسیمات سیاسی تهران

تهران بنا بر وضع زمان واقتضای دوز با موقعیتهای سیاسی گاهی شهرستان و دارای فرماندار بوده است و زمانی استان و استانداری داشته است .

موقعیکه شهرستان بوده و فرماندار داشته است : بخشهای زیر قسمت میشد :

- ۱- بخش ری که مرکز آن شهر ری و دهستانهای غار ، فشابویه تابع آنست .
 - ۲- بخش ورامین که مرکز آن ورامین و دهستانهای بهنام وسط ، بهنام عرب ، بهنام بازوکی ، بهنام سوخته تابع آن بخش بوده است .
 - ۳- بخش شمیران که مرکز آن تجریش و کلیه شمیران تابع آنست .
 - ۴- بخش افجه که مرکز آن نجارکلا و دهستانهای لواسان بزرگ ، لواسان کوچک ، رودبار قصران تابع آنست .
 - ۵- بخش کن که مرکز آن کن و دهستانهای کن تابع آنست .
 - ۶- بخش شهریار که مرکز آن علیشاه عوض و دهستانهای شهریار تابع آنست .
 - ۷- بخش کرج که مرکز آن کرج و دهستانهای حومه ، ارنگه ، لورا و شهرستانک ، برغان ، فشنند ، ساوجبلاغ ، اشتهاارد تابع آنست .
 - ۸- بخش طالقان که مرکز آن شهرک و دهستانهای تابع آن عبارتند از بالا طالقان ، وسط طالقان ، پائین طالقان .
- درآینده بشرح هر یک از بخشها و دهستانهای مهم خواهیم پرداخت ولی هرگاه تهران از صورت شهرستان خارج و به استان تبدیل گردیده بشهرستانهای زیر تقسیم شده :

سازمان اداری استان مرکزی (تهران)

نام شهرستان	نام بخش	مرکز بخش	نام دهستان
تهران	۸ بخش		شرح آن گذشته
قزوین	مرکزی آبیک معلم کلاهی ضیاء آباد آوج بوئین	قزوین آبیک معلم کلاهی ضیاء آباد آوج بوئین	کوهپایه — حومه فشکل دره — کوهپایه — بشاریات رودبار — الموت قافازان — دودانگه خرقان غربی — خرقان خاوردی — افشاریه زهره — دشتابی — رامند
دماوند	مرکزی فیروزکوه کرمسار ایوانکی	دماوند فیروزکوه کرمسار ایوانکی	حومه — تادرود — جمع آب دود — سیاهرود حومه — قزاقچای — افترو پشت کوه — حبله رود قشلاق بزرگ — ریکان — یاطری — ادادان ایوانکی
قم	مرکزی دستجرد کپک	قم دستجرد کپک	حومه — قم رود — قنوات — اراضی نیزاد حومه — طغرود — راهجرد — مرداب قهستان
ساوه	مرکزی نوبران جعفرآباد خرقان	ساوه نوبران جعفرآباد رازقان	حومه — فرقان مزدقان — بیات — کوهپایه — رزقچای جعفرآباد خرقان ساوه
مجلات	مرکزی خمین دلیجان	مجلات خمین دلیجان	حومه — پشت گدار رستاق — کله زن — دالائی — خمرلو حومه — نراق — جاسپ

مختصات جغرافیای شهر تهران

شهر تهران از شمال و شمال خاوری بدهستان شیران، از باختر بدهستان کن از خاور بکوههای سرخ حصار و سه پایه و مسگر آباد، از جنوب بدهستان غار محدود است.
طول شرقی آن ۹-۲۵-۵۱ در کرویج، و از جزایر خالدهات که مبدأ طول قدما بود ۱۹-۳-۶۸ و عرض شمالی ۸۳-۴۱۶-۳۵ از خط استوا سمت شمال است.
این شهر در دامنه کوهستان البرز واقعست و دونوک قله توچال ببلندی ۳۸۴۰ و ۴۱۰۰ متر بر آن مشرف میباشد.

استخری و ابن حوقل و مسعودی تهران را قریه کوچکی از شهرستان ری دانسته و مشهور است که در سال ۵۶۱ ه. ق. موقعیکه مادر ارسالان سلجوقی عازم نخبجوان بوده در دولا ب تهران توقف نموده است. و نیز نوشته اند: تهران دارای خانه های پست زیر زمینی و باغهای میوه زیاد است.

مهمچم البلدان چنین مینویسد: تهران به کسر اول و سکون ثانی و پارسیان آنرا تهران گویند، از قراء ری و میان آن وری تقریباً یک فرسنگ فاصله است.
دوستی از اهل ری مرا حکایت کرد که تهران قریه بزرگست که خانه های آن زیر زمین ساخته شده و راه ورود خارجیان بآنجا جز باراده و میل صاحبان آنها ممکن نیست. اهالی تهران بارها بسلطان عصیان کرده و سلطان چاره ای جز مدارا بآنها نداشته است و بدوا زده محل تقسیم میشود که هر محله آماده جنگ با همسایه میباشد و اهالی یکی بمحله دیگری وارد نمیشوند، اطراف تهران را باغهای زیاد فرا گرفته و زراعت آنها بواسطه کاه آهن انجام نمیگیرد، بلکه تدریجی و آن از بیم آتسکه دواب آنها را همسایگان بچپاول ببرند.

به طوریکه گفته شد تهران سابقاً اهمیتی نداشته شاه طهماسب دور آن دیواری کشید شاه عباس چهار باغی در آن بنانهاد که همان مبنای ارك سلطنتی شد و لسی چون آب و هوای تهران او را بیمار کرد از طرفی عبدالؤمن خان از بك بخراسان حمله نمود و مشهد را قبضه کرد شاه عباس بسرعت تهران را ترك کرد.

هنگام هجوم افغانه تهرانیها در برابر آنها رشیدانه جنگیدند. هنگامیکه اشرف افغان از نادرشاه در مهماندوست شکست خورد افغانهای مقیم تهران غنائاً شمیر بروی مردم نا آگاه کشیده پس از قتل و غارت باصفهان فرار کردند بعد طهماسب میرزا پسر شاه سلطان حسین بتهران آمد.

در سنه ۱۱۵۴ که نادرشاه از جنگ هندوستان و ترکستان برگشته بود رضاقلی میرزا فرزند پرومند خود را که مورد سوء ظن و بیمری او واقع شده بود در تهران کور کرد و حکومت تهران را باو واگذار نمود ولی آن شاهزاده رشید در تهران مرد و بگور رفت (مورخین در این قسمت اختلاف عقیده دارند - نگارنده).

در سال ۱۱۷۲ کریمخان زند قصد داشت تهران را پایتخت خویش بسازد و عماراتی بسبک ساسانی که دارای دیوانخانه و پاسدارخانه بود ساخت.

درسال ۱۲۰۰ آغا محمد خان تهران را پایتخت خود ساخت در آن هنگام غیر از محله ارك كه دارای برج و بارویی بود و اختصاص بسلطین و امرا و اعیان داشت سنگلج ، چاله حصار (۱) ، چاله میدان در جنوب و جنوب باختری قلعه ارك وجود داشت .

جمعیت تهران درسال ۱۱۲۵ بامحسوب داشتن نظامیان ۱۵ هزار نفر تخمین شده .

سراولپور انگلیسی كه هنگام مرك آغامحمدخان در تهران بوده (۱۲۱۲) مساحت شهر را در حدود دومیل و جمعیتش را در حدود پانزده هزار نفر نوشته است .

ژنرال گاردان كه درسال ۱۲۲۲ هنگام سلطنت فتحعلیشاه در تهران بوده جمعیت تهران را پینجاه هزار نفر تخمین زده است .

موریه انگلیسی كه چند سال بعد بشهران آمده جمعیت تهران را شصت هزار نفر نوشته است .

در زمان فتحعلیشاه ابنیه دیگری در ارك ساخته شد درسال ۱۳۲۳ هجری قمری وسعت شهر به هشت هزار کیلومتر مربع رسید و دارای شش دروازه شد ، در جنوب ارك میدانی بنام «میدان شاه» احداث شد ، مسجد شاه درسال ۱۲۲۴ ه . ق . ساخته شد .

جهانگردان آن عصر كه تهران را دیده اند مساحت آنرا پنج میل مربع و جمعیت شهر را شصت هزار یا در حدود هشتاد هزار نفر میدانند كه نظامیها و درباریها قسمت اعظم آنرا تشکیل میدادند . دورتادور شهر يك دیوار بلندی كشیده شده بود كه بلندی آن هفت متر و فاصله های غیرمعین در میان دیوارها برجهای كلفتی از گل برپا بود كه در قسمت خارجی حصار و برجهای خندقی كنده شده بود « بازار کنار خندق روبروی شمس العماره تساجلوی مسجد شاه تا سال ۱۳۱۰ باقی بود » .

توسعه شهر و ازدیاد جمعیت آن تا سال ۱۲۵۳ ادامه داشت و توسعه زیاد بجائی رسید كه بر حسب ضرورت دیوارها و خندق كهنه را خراب و پر كردند .

۱ - چاله حصار - بین گلوبندك و درخونگاه تکیه و مدرسه ای در آنجا بنا شده میرزا آقا خان نوری صدراعظم ناصرالدینشاه قسمت شمالی آنرا تعمیر نمود .

هرآت المیلدان در صفحه ۷۳ جلد چهارم كتاب خود مینویسد : در محله سنگلج تهران در نزدیکی خانه میرزا یوسف مستوفی الممالك معروف به «آقا» بوده است .

چاله حصار از قدیم الایام کودالی بود و فضای زیادی موسوم باین اسم كه تا شش سال قبل روز عاشورا و دهم محرم هر ساله اجتماع و ازدحام غریبی از اهالی تهران آنجا میشد و در زیر هوا غالباً شبیه مقدمه كر بلا و تفصیل حادثه غم انگیز روز عاشورا را در میآوردند و جز آن روز سایر ایام اوقات از نقاط بسیار كثیف و جای هر گونه كشافات بود . آقای مستوفی الممالك ثواب بزرگ و عمل خیر كنیر را در این محوطه رانده چوبی باستونهای آجری نصب نمود و محوطه میان را باغ عمومی ساخته حالا یکی از نقاط بسیار باصفای شهر میباشد و محل تفرج عامه است و هوای سنگلج كه غالباً بواسطه این محل متعفن بود بسیار سالم و لطیف شده است ، يك كوچه از محله سنگلج تهران هم بچاله حصار موسوم است - انتهى .

گود زنبور كخانه و گود دروازه محمدیه و گود فیلخانه در دروازه قزوین جاهائی بوده كه برای حصار دور شهر از آنجاها خاك برداری شد .

کوچه های شهر باریک، کثیف، تاریک و یگانه عمارت مهم شهر ارکی بود که دیوار آن با مرشاه طهماسب اول شروع شد و گریه جان زنده آنرا تکمیل و در داخل آن عمارت سلطنتی ساخت، آغا محمدخان و فتحعلیشاه عماراتی بر آن افزودند و ناصرالدینشاه دروازه های زیبای درشش طرف آن بنا نهاد «دروازه های باب همایون، دراندرون، جلیل آباد، کشیکخانه، شمس العماره، ارک و تکیه دولت».

درشش کیلومتری شمال شهر روی تپه خشک و بی آب و علفی فتحعلیشاه یک عمارت بیلاقی بنام قصر قاجار ساخت که از هر گونه صنایع ظریفه و زیبایی معماری و خواص دیگری بهره بود. جمعیت شهر در زمان محمد شاه رو به فزونی گذارد و لسی برای توسعه شهر اقدام اساسی بعمل نیامد.

در سال ۱۲۸۴ هجری قمری شهر بزرگ شد و دوران خندق منظمی کشیده شد و ضمن این توسعه باغهای لاله زار، نگارستان، بهارستان، باغ سپهسالار و غیره جزو شهر شد و برزنهای جدید بنام حسن آباد، قنات آباد، قاجاریه نام گذاری شد.

در سال ۱۳۰۹ ه. ق. بنای دروازه ها و خندق دور شهر پایان یافت، در این تاریخ که چند سالی بیابان سلطنت ناصرالدینشاه باقی بود (ناصرالدین شاه در سال ۱۳۱۳ ه. ق. در حرم حضرت عبدالعظیم با کلوله میرزا رضای کرمانی کشته شد) جمعیت تهران در این موقع ۱۶۰ هزار نفر بوده و هیجده هزار خانه داشت. قسمتی از زمینهای زراعتی و باغهای داخل شهر تبدیل بساختمان و عمارت گردید «منجمله مسجد سپهسالار».

دروازه های تهران هر یک دارای شش یا چهار کلدسته بود و کاشی کاری بسیار زیبایی روی آنها شده بود، تزیینات هر دروازه شکل خاصی داشت مثلاً نمای دروازه دولت از خارج نقش رستم و سهراب را داشت. در محوطه داخلی هر دروازه زمینی پوست یک جریب برای فرود آمدن و توقف کلاوانها جهت بازرسی بود که اطراف آن بوسیله طاق ناها و چند اطاق و آب انبار محدود شده بود. در ماه رمضان در چهار دروازه توبها هنگام افطار و سحر در اعلام مینمودند.

لرد گروژن در کتاب جهانگردی در ایران مینویسد: «اول چیزیکه پس از مشاهده نقش رستم و دروازه تهران توجه مرا جلب کرد، پاسبانه و قراولان دروازه ها بود که بلباس رسمی در دالان پایتخت قیله عالم کشیک میدادند و همینکه از دروازه وارد شهر شدم مثلاً این بود که دوباره از شهر بیرون رفته و در صبح را افتاده ام زیرا از خانه و آبادی و بازار و جمعیت تا مدت مدیدی خبری نبود».

پایه شهر تهران را خیلی عالی برداشته اند، از اینرو پایتخت هم مانند خود کشور خیلی وسیع و در عین حال کم جمعیت میباشد، بالاخره پس از طی مسافت بسیاری باآبادی رسیدم. صدای زنگ واکن اسبی بگوشم خورد عمامه های رنگارنگ، کلاههای پوستی، زنهای سیاهپوش نك و توك كلاه فرنگی، خانه های گلی، دیوارهای بلند، حرمرها و درشکه نقاشی درهم برهمی را مجسمه ساخت».

مرکز شهر تهران میدان توپخانه بوده است «میدان سپه فعلی» در قسمت شمال و جنوب آن چندین اطاق کوچک يك اشکوبه و دواشکوبه ساخته شده بود که منزل سربازان توپچی و انبار اسلحه و مهمات آنها بود، در قسمت خاوری آن بانك شاهنشاهی (انگلیس)، قسمت باختری آنها دیوار قورخانه، پاسدارخانه و چند اطاق دیگر ساخته شده بود.

دروسط میدان يك حوض آب و چندین توپ دهن بر دیده میشد. آنزمان روزهای عید قربان شتری از شترخانه سلطنتی در اختیار رؤسای صنف کله بز، آشپز، قصاب، بالاندوز و غیره میگذاشتند و چند روز پیش از عید آن شتر را برك کرده و شالهای رنگارنگ بسرو کردن آن میآویختند رؤسای صنف هم هر يك طاق شالی بگردن و بر استرهای برك کرده سوار شده چند نفر سوراچی نیز در میت آنها اطراف ارك میگشتند و مردم را برای تماشای روز عید دعوت مینمودند. در روز عید یکی از بستگان سلطنتی که نیم تنه اطلس سه رنگ بر تن داشت نیزه بدست جلوی این قافله بیدان وارد میشد نزدیک ظهر نیزه را بشتر حواله میکرد بلافاصله آن حیوان فلك زده قطعه قطعه میشد که گوشت کردن او را باندرون سلطنتی برده و برای اعیان و رجسال قطعه‌های از آن گوشت فرستاده میشد که از آن بخورند تا موجب طول عمرشان بشود.

خیابان بندی شهر تهران از آن تاریخ تا اوایل سلطنت پهلوی بشرح زیر بود: میدان توپخانه دارای شش دروازه بود که بشش خیابان بساز میشد جنوب باختری دروازه‌ای بود که به خیابان باب همایون (دالان بهشت یا در الماسیه) باز میشد این خیابان مصفا که اطراف آنرا چنارها و نارونهای پیوندی کهن گرفته بود تا جلوی درب اندرون (وزارت دارایی فعلی) ادامه داشت از آنجا بسمت راست و چپ به خیابان جلیل آباد (خیام) و ناصریه (ناصر خسرو) میرفت. وضع خیابانهای ارك بازمان فعلی تغییر نیکرده مگر ساختمانهای سلطنتی و سر بازخانه‌های گارد نصرت و گارد اقدس و مدرسه نظام خراب شده و بجای آن وزارت بهداشتی و دادگستری ساخته شد.

محوطه فعلی جلوی وزارت کشور و مرزبانی و استانداری سابق میدانی بود (بنام ارك یامیدان شاه) در وسط آن حوض برك گردی بود که سر بازها در آن شنا میکردند و توپ مروارید هم (فعلاً در باشگاه افسرانست) که میگفتند نادر شاه آنرا از هندوستان آورد و جمعی عقیده داشتند از توپهای ساحلی برتقالیها بوده که شاه عباس بننیمت باصفهان آورده و فتحعلیشاه آنرا بتهران انتقال دادند. این توپ در قسمت جنوبی استخر روی بلندی قرار داشت که روز ۲۷ ماه رمضان قسمت اعظم زنهار و دخترهای تهران و اطراف تهران برای بخت‌گشایی یا شوهر کردن یا بچه‌دار شدن در این محوطه اجتماع کرده و بادادن يك پول (نیم شاهی) سر بازان محافظ بآن دخیل می‌بستند، چیره و حقوق باسداران نگهبان بسا بعبارت دیگر متوالیهای آن توپ مقدس منحصر بحق الزخمه‌ای بود که از زواریهای با ایمان توپ مقدس دریافت میداشتند. مجازات محکومین بساعداد در این میدان (گاهی در حضور شاه) بعمل می‌آمد که مجرمین را شکم بازه کرده یا سر میبردند.

روبرو کمی در سمت چپ این میدان سمزه میدان واقع شده که چند درخت سرسبز و چند حوض و قهوه‌خانه آنرا مصفا نموده بود و کسانی که باید شلاق بخورند یا دست و گوش و بینی ببرند گاهی در همین میدان انجام میشد.

بین این میدان و میدان ارك خیابان جباخانه (بازار مرغیها و گلوبندک در پشت و دیوار جنوبی این خیابان بود) واقع شده که اطراف آنرا اسلحه سازها (شمشیر ساز، قه ساز، تفنگ ساز و غیره) براق باقها فرا گرفته‌اند و پشت آن و خیام‌خانه سلطنتی و دوساق‌خانه (محل زندانیهای مهم) بود. در بالای دروازه ارك تقاره‌خانه بود که هنگام طلوع و غروب آفتاب و ماه رهنشان سحرها و نیز روزهای سلام موقعیکه شاه بخت می‌نشست بنوازش در می‌آمد.

خیابان جباخانه در گلوبندک پایان مییافت.

در جنوب خاوری میدان توپخانه دروازه دیگری بود که بخیا بان ناصریه باز میشد که همین میدان ناصر خسرو فعلی است که گشاد شده است.

در خاور میدان توپخانه دروازه دیگری بود که بخیا بان برق (امیر کبیر) فعلی باز میشد و این خیا بان هم تغییر جزئی نکرده است.

در شمال خاوری میدان توپخانه دروازه دیگری بود که بخیا بان لاله زار باز میشد و در شمال باختری آن دروازه ای که بخیا بان علاء الدوله (فردوسی) باز میشد و این دو خیا بان تا خیا بان اسلامبول امتداد داشتند.

در کوچه باختری آن میدان دروازه ای بود که بخیا بان باغشاه (سپه) باز میشد و از چهارراه حسن آباد چهار خیا بان میشد خیا بان دروازه قزوین یا فرمانفرما (شاهپور) خیا بان یوسف آباد (شاهپور شمالی).

خیا بان جلیل آباد (قرینه ناصریه) در حاشیه باختری ارك ساخته شده بود. بقیه خیا بانها تدریجاً ساخته شده بود که واکن اسبی از کنار یا میان آنها عبور میکرد.

اداره و محل واگنهای اسبی در خیا بان فیلتخانه یا لغتی (اکباتان) در محل فعلی شرکت کل تلفن بود. خط آهن در حدود هفت کیلومتر در خیا بانهای لاله زار، باغشاه، دروازه قزوین، ناصریه، برق، ماشین و اخیراً تاجلوی باغشاه کشیده شده بود که یکی از روزهای سال ۱۳۰۹ شمسی بفرمان پهلوی ققید برچیده شد. سازمان این بنگاه عبارت بود از ۳۰ واگن و ۱۵۰ اسب روسی، شصت راننده، پلیط فروش و ممیز.

محوطه بین خیا بانهای مارشال استالین، فردوسی، سوم اسفند و سپه بوسیله دیوار گلی مسدود و در جنوب خاوری آن در بزرگی داشت بنام میدان مشق و در اختیار قزاقخانه بود و زاندارمها یا سربازهای ایران بدون اجازه حق نداشتند در آن میدان بآموزش نظامی بپردازند. اطراف خیا بانهای شاهپور و ری و باغشاه اغلب زمینهای زراعتی بود.

عمارات سلطنتی داخل ارك عبارت بودند از :

- ۱ - عمارت و باغ تخت مرمر.
- ۲ - عمارت موزه که بامر ناصرالدین شاه ساخته شده شمشیرهای مرصع امیر تیمور گورکان شاه اسمعیل و شاه عباس و تاجهای سلاطین صفوی، تاج کیانی، کوه نور، دریای نور، کره جهان نمای مرصع، تخت مرصع و تخت طاوس و مقدار زیادی اشیاء عتیقه ذقیمت و جواهرات تراشیده و تراشیده پیاده شده و ظروف طلای و ... در این عمارت جا داده شده بود که بعداً جواهرات آن برای پشتوانه بیانات ملی انتقال داده شد.

- ۳ - عمارت شمس العماره که بامر ناصرالدین شاه ساخته شده بود.

- ۴ - عمارت خوابگاه.

- ۵ - تکیه دولت که شبیه بعمارت ایرت هال لندن بود سقف آن از میله های آهن بشکل کنبد و در وسط آن محوطه صاف بزرگ برای شبیه خوانی و تفریح و اطراف آن غرفه هایی بود که هر يك از رجال هنگام عزاداری آئین می بستند این غرفه ها دو اشکوبه بود و پستاین آن پله کانهای معلول و متعدد برای تماشاچی ها ساخته شده بود چند غرفه هم مخصوص شاه و خاندان سلطنتی بود.

عمارات سلطنتی خارج شهر عبارت بود از :

۱ - باغشاه که باغ بزرگ کروی بشمار ۵۰۰ متر بود در وسط آن استخری بود که در وسط آن جزیره و روی جزیره مجسمه ناصرالدین شاه در حالیکه سواراسب بود نصب شده بود. قسمت شمال باغ ساختمان مختصری بود که محمدعلیشاه هنگامیکه بامجلس و مشروطه طلبان اختلاف پیدا کرد بآن محل تغییر مکان نمود و مرحوم ملک المتکلمین و جهانگیرخان صوراسرافیل را در همانجا طناب انداخت .

اطراف این باغ با سب دوانی های رسمی اختصاص داشت .

۲ - عمارت دوشان تپه که مظفرالدین شاه با هزینه مبالغ کزاف دستگامی از خارجه وارد کرده بود که مانند تلمبه آب از سطح زمین بیالای تپه انتقال میداد و در زمین مسطح مختصری سبزی میکاشتند .

۳ - عمارت قصر قاجار بود که بامفتحعلیشاه ساخته شده و فعلا اثر اذ آن نیست .

۴ - عمارت فرح آباد .

۵ - عمارت سلطنت آباد که فعلا کارخانه مهمات سازی میباشد .

۶ - عمارت ضرابخانه .

۷ - عمارت صاحبقرانیه در نیاوران .

۸ - عمارت منظریه .

۹ - عمارت شهرستانک که شکارگاه ناصرالدین شاه بود .

۱۰ - عمارت سرخ حصار که آتش همدرجوش در آنجا بخته میشد و این آتش مخصوص ، محتوی کلیه حیوانات و سبزیها بود .

۱۱ - عمارت جاجرود که شکارگاه ناصرالدین شاه و مظفرالدین شاه بود .

اشیاء نفیس و جواهرات سلطنتی

لرد کرزن در کتاب خود مینویسد : ناصرالدین شاه در سال ۱۸۷۳ میلادی برابر ۱۲۹۰

هجری از فرنگستان بازگشت بفکر ساختن موزه افتاد و با ذوق و -لیقه شرقی انباری برای جادادن چیزهای گران بها بنا نمود که بیشتر بمغاره علاءالدین کتاب الف لیله شباهت دارد. مثلا در عین حال که گران بها ترین گوهرهای شرقی را در یکی از زوایای این موزه می بینید فوری همانجا پهلوی آن تکه جواهر يك مسواك كوچك یقیندرو قیمتی را خواهید دید که بیش از دوسه قران ارزش ندارد ، که حیواناتیکه شاه شکار کرده ، آلات عادی موسیقی کالسویس ، ظرفهای چینی ، عکسهای رنگین مجله های انگلیسی و بسیاری چیزهای دیگر بدون رعایت هیچ نظم و ترتیبی باصدها اشیاء گران بها قاطی باطی شده است . بهر حال در اطراف اتاق جمیع آئینه های عالی کار گذاشته و پشت آنها خرمن خرمن جواهرات پیاله ، تراشیده و تراشیده روبهم توده شده است ، در میان این جمیع آئینه ها ، جمیع آئینه مروارید غلطان چشم بیننده را خیره میکند ، شمشیر امیر تیمور ، شمشیر شاه اسمعیل ، شمشیر آقا محمد خان ، زره شاه عباس که بطرز شگفتی بجواهر نفیسه مرصع هستند از نفایس عمده این موضع است . تاجهای صوفیه ، تاج فتحعلیشاه ، جیقه محمد شاه ، تاج سلام نوروز ، قلیانهای جواهر نشان ، خنجرهای مرصع ، ظروف بسیار زیبای طلا و نقره بانگین های بسیار عالی ، سردوشی های الیاس ، انقیه دانهای مرصع ، تابلوهای نقاشی ، کاشیهای

مهرنگه از مهرجواهری زیباتر است و بسیاری از شاهکارهای نفیس ساخته دست طبیعت و انسان در زیر سقف این بنای محقر ریخته است و اینک قبل از بیرون آمدن از موزه لازم میدانم پاره‌ای از نفایس بی نظیر این موزه را به تفصیل بنگارم :

اول - کره جواهر ، این کره راه نامر ناصرالدینشاه ساخته اند ، خود کره از ذرات ناب است و ۷۵ پوند وزن دارد ۵۱۳۶۶ تکه جواهرهای گوناگون بوزن ۳۶۵۶ گرم در ساختن آن بکار برده اند که تخمیناً یک میلیون لیره میارزد . بقدری سنگهای قیمتی آن درخشنده است که چشم را میزند و پیدا کردن اماکن جغرافیائی را مشکل میسازد . در این کره مرصع دریا از زمرد ، افریقا از یاقوت سرخ ، هندوستان از یاقوت کبود ، ایران از فیروزه ، انگلستان و فرانسه از الماس طرح شده .

دوم - سه قطعه جواهر گرانبهای بی مانند یکی الماس مشهور بدریای نور برادر کوه نور که هر دو جزو جواهرهای محمد شاه هندی بوده و بدست نادرشاه افشار افتادند ، همینکه نادرشاه کشته شد احمد شاه دورانی که جزء ملازمین نادر بود کوه نور را ربوده و با قفقازستان گریخت و در آنجا کوه نور بدست شاه شجاع افتاد و طولی نکشید که (رونجت سدارسینک RONJFT - SEDAR - SYNG) هندی مشهور به شیر پنجاب کوه نور را از شاه شجاع گرفته و بهند آورد ، سپس بخاندان سلطنتی انگلستان انتقال یافت و اکنون در آنجا میباید ، اما دریای نور که ۱۸۶ قیراط وزن دارد قریب دویست هزار لیره میارزد و در نتیجه خود پسندی و نادانی فتحعلیشاه بهای آن بصد هزار لیره تنزل یافت باین قسم که فتحعلیشاه برای جاویدان کردن خودخواهی خویش دستور داد نامش را روی دریای نور کنده کاری نمایند ، در نتیجه اینکار آن کوه بی مثل و مانند را معیوب ساخت ، دیگر از جواهرهای قابل ذکر یک تکه یاقوت درشت تراشیده متعلق به «اورنگ زیب» است که اکنون روی تاج کیانی نصب کرده اند و بالاخره انگشتر برلیان زیبایی است که در زنجیر چهارم پادشاه انگلیس برای فتحعلیشاه فرستاده بود .

سوم - تخت باسندهای مرصع بر قیمتی است که بالای اتاق موزه افتاده و در پادهای اعیاد رسمی شاه روی آن می نشیند و یاقوتها و زمردهای عالی در آن بکار رده اند .

چهارم - مجموعه عکسهای خاندان سلطنتی انگلستان که در سال ۱۸۷۳ بناصرالدینشاه اهدا کرده بودند و بانگینهای ممتاز نفیس قابهای آنرا تزئین نموده اند ، دست کارهای عجاج تابلوهای استادان نقاشی ایران ، مخصوصاً تابلوهای استاد بزرگ ابوالحسن خان غفاری ملقب به صنیع الملک ، منبت کارها و چیزهای دیگر این موزه هریک درخور قلمفرسایی بسیار میباشد و از قراریکه بمن گفتند علاوه بر این انبارها زیرزمین دیگری بنام خزانه در همان عمارت سلطنتی موجود است که محتویات آن از حیث گرانبهائی دست کمی از اشیاء موزه ندارد در حال بسیار متأسف شدم که چگونه ملت ایران در نهایت عسرت و بدبختی بسر میبرد و از نعمت بهداشت و فرهنگ و تمدن محروم مانده و این گنجهای گرانبهائیه بدون هیچگونه مصرف در این پستوها ب خاک رفته است ، ایکاش پیش از آنکه یک پادشاه طمعکار شرقی یا یک قانع شمالی بر این ذخیره های سنگین قیمت دست یابد بهای آنرا صرف ساختن راهها ، آباد کردن شهرها ، حاصلخیز کردن زمین ها ، آبیاری دشت ها و بستن سدها بکنند و این ملت باهوش را که در اثر جهالت اینگونه تیره روز گشته از نو زنده سازند .

تخت طاوس - دیگر از بناهای قابل ذکر عمارت سلطنتی اتاق شوری است که بواسطه تخت طاوس نه بواسطه انجمن شوری اهمیت بسیاری دارد . درباره تخت طاوس و اصل و منشأ

آن چیزهای زیاد گفته‌اند و نوشته‌اند؛ ابتدا تخت طاوس کنونی اطلاق‌شودی را شرح داده و سپس عقاید دیگرانرا درباره آن بگویم. تخت طاوس تهرانی باصطلاح غریبان صنف یاسکوئیست که هفت پایه مرصع دارد، روی تخت را از برگهای طلا پوشانده‌اند، بالای دوپله تخت دو سمندر ساخته‌اند، لبه‌های تخت‌کننده‌کاری شده و پاره‌ای اشعار فارسی نگاشته‌اند، پشت تخت هم جواهرکاریست و در وسط آن درجائیکه تکیه میدهند ستاره جواهر نشان متحرکی تعبیه نموده‌اند که بادانه‌های الماس مزین می‌باشد. دوطرف ستاره دومرغ کوچک قرار دارد که روپستاره‌اند، نکته جالب توجه آنکه کوچکترین نشانی از طاوس در این تخت نیست و دومرغ مزبور بکنجشک یا بلبل شباهت کامل دارند. این بود تفصیل مختصری از تخت طاوس.

اما درباره تخت طاوس هند که جهانگردان خسارچی بویژه تاورنیه در ۱۶۶۵ میلادی برابر ۱۰۷۶ قمری آنرا در دهلی دیده سرچسان هلکم انگلیسی معتقد است که نادر شاه از جواهرات هندوستان تخت تازی بنام تخت طاوس در ایران ساخت که شاید همین تخت طاوس فعلی باشد. کلنل فریزر معاصر فتحعلیشاه از قول پیرمردی کرد نقل میکند که هنگام کشته شدن نادر خود این پیرمرد حاضر بوده و بنا بر گفته او تخت طاوس نادر را شکسته و بفارت بردند. من خود از مردان مطلع تهران شنیدم آنکه فتحعلیشاه در اصفهان با زنی ماهر و بنام طاوس خانم ازدواج نموده و تخت طاوس فعلی تهران بدست استادان هنر پیشه اصفهان بافتن آن جشن عروسی ساخته شد و شاید از جواهرهای تخت طاوس هند هم در ساختن آن مصرف کرده‌اند و خلاصه کلام آنکه تخت طاوس فعلی تهران غیر از تخت طاوس مشهور محمد شاه هندی می‌باشد زیرا تخت فعلی با توصیفی که تاورنیه و دیگر جهانگردان از تخت طاوس هند کرده‌اند تطبیق نمی‌کند. بعلاوه در این تخت غیر از دو برنده کنجشک مانند چیز دیگری موجود نیست و اساساً حمل و نقل تخت طاوس با وسایل باربری آنروز بسیار مشکل بوده که همانطور درسته و دست زده از هند با بران بیاید و پس از قتل نادر و انقلابات داخلی بدون کم و کسر باقی بماند، اینک که صحنهای ما از تخت طاوس و اطاق موزه بیابان رسید از کتابخانه سلطنتی و اسلحه‌خانه و اطاقهای یکنواخت دیگر عمارات سلطنتی بسرعت گذشته وارد حیاط گلستان میشویم. در اینجا بنا ببادت معمول حوض‌های بزرگ، فواره‌ها و چنارها خود نمایی میکنند. بعلاوه باغچه‌های مصفا بطور مطبوعی گلکاری شده و غیر از چنار و تبریزی درختهای سرو صنوبر هم در کنار یکدیگر ایستاده‌اند، جویهای آب را کاشی‌کاری کرده‌اند، در حوض‌ها غاز و قو و ماهیهای طلائی شنا میکنند، پله‌های کوچک آهن، کوشکهای قشنگ چراغها و مجسمه‌ها و گلدانها و بسیار چیزهای مطبوع این حیاط عالی را زینت داده‌است و از همین جهت است که مراسم سلام قبله‌عالم بیشتر در این سرا برگزار میشود و من افتخار حضوریکی از این سلامها را داشته انتهی».

آقای جواهر الکلام در صفحه ۸۹ کتاب تاریخ تهران در مورد جواهرات چنین نوشته‌اند: سند نگارش تاریخچه تحف و جواهرات سلطنتی که نام و وزن و اندازه آنها را می‌نگاریم سیاحتنامه شاردن فرانسوی سیاح نامی عصر صفوی در ایران و دفتر رسمی اداره بیوتات سلطنتی که نگارنده در پایان سلطنت مرحوم احمد شاه قاجار با اجازه کتبی خاصی صورت ثانوی آنرا یادداشت کرده و تا زمان ممتد بهم نفایس کتابهای کتابخانه سلطنتی را بازدید و مطالعه مینمود. چنانکه در رساله تاریخ کتابخانه‌های ایران چاپ طهران سال ۱۳۱۱ شرحی از آنها بعنوان (کتابخانه سلطنتی) نگاشته و نیز از حسن اتفاق چند مرتبه در اصطلاح موزه را برای برخی از تماشاچیان یا

دیپلوماسی مهم بیکانه باز میکردند بپازدید باقیمانده تخت طاوس و بسیاری از ذخایر ملی و غیرملی که در آنجا گردآوری شده موفق گشته .

تاریخچه مزبور جواهرات و کتابهای نفیس کتابخانه سلطنتی تنها تاهنگام انقراض دولت قاجاریه برای مؤلف این کتاب سندیت دارد و مسئولیت تاریخی آن را بعهد خود میداند ولی از این تاریخ تا امروز دسترسی پرسند واقعی نداشته و از بازجویی یا اعتماد بر نگاشتهای بی مدرک روزنامه های وقت خودداری نموده و برای اینکه خزانه مزبور تا اندازه ای بخزانه صفویه و خزانه نادرشاه ارتباط تاریخی دارد ، تاریخچه اجمالی آنها را نیز بطور مقدمه ذکر مینماید .

(۱) **خزانه صفویه در قلعه طبرک** ثروت هنگفت صفویه واسلحه بر قیمت و تحف و جواهرات ایشان در قلعه طبرک سمت شمالی اصفهان ذخیره میشده است . شاردن فرانسوی داخل قلعه مزبور گردیده و مقداری از اسلحه نفیس و تحف گرانهای آنرا بازدید نموده و چنین نگاشته : در قلعه طبرک سه عدد خزینه بوده است که آنها را از اسلحه قدیمی و شمشیرها و سپرها و بیکانهای طلائی مرصع بگوهرهای نفیس و نایاب مملو نموده اند و نیز در آنها صندوقهای بسیاری از اسلحه تازه کار و ساعتها و دوربینهای باقیمت و در همین قلعه خزانه ایست که برای جواهرات و تحف بالخصوص ساختند این خزانه دارای چهار اتاق است :

(۱) - برای فیروزج بالخصوص و آنچه از آن صیقلی شده است در کیسه های سر بسته گذاردند و غیر صیقلی آنها را بر روی زمین افشاده اند .

(۲) - مختص جواهرات تک و همتا .

(۳) - برای آبگینه های مرصع با انواع و اقسام گوناگون جواهر .

(۴) - برای ظروف مرصع و آلات طلائی طباشی و غیره است .

شاردن مینویسد : از جمله نفایسی که در این خزانه دیده ام صندوقی است محتوی ششصدانه گوهر بزرگ و صندوقست شامل چهارصد خنجر مرصع بوده است ، چنانکه در خزانه صفویه جواهرات بسیاری مشاهده کرده ام که در خزانه های شهریاران هم عصر ایشان یافت نمیشوند . از جمله نفایسی که در آن ملاحظه کرده ام پوست مار است ببلندی ۲۰ قدم و پهنای ۴ قدم و در آن لباس امیر تیمور و فرزندش شاهرخ بوده است ، باز هم شاردن مینگارد : که در این خزانه چیزی بسیار جلیل القدر بوده است که ایرانیان آنرا بعلم امام عسگری مینامیدند ...

خزانه صفوی فهرست منظمی داشته که در آن آغاز تاریخ تأسیس کتابخانه را از زمان شیخ صفی الدین اردبیلی نگاشته شده است . چنانکه نام تحف و نفایسی که بغنیمت گرفته شده است یا اینکه بطور ارمغان تقدیم گردیده جداگانه نوشته شده .

خزانه نادرشاه افشار

نادرشاه پس از نابود کردن دولت صفویه بر خزانه آنها در قلعه طبرک استیلا یافت و خود نیز تحف و نفایسی که از خزانه محمد شاه هندی بغنیمت برده بود بر آنها افزوده ولی خزینه نادر شاه پس از گشته شدن او و استیلای زندیه و تسلط قاجاریه بر زندیه بیشتر ذخایر خزانه صفویه و نادرشاه دستخوش غارتگران شد و متلاشی گردید . خزانه موجوده در دربار قاجاریه در حقیقت همان باقیمانده خزانه نادرشاه است که شهریاران قاجاریه نیز بر آن افزوده اند . از نوادر و تحف خزانه نادرشاه که در دربار قاجاریه بوده است :

(۱) گوهرگرانبهای موسوم بدریای نور و آن تکه الماسی است در شکل مربع مستطیل ساخته شده است که هیچگونه عیب قیمتی ندارد، وزن آن هفده مثقال و ده دانه است، این گوهرگرانبها در درج طلایی مکمل بسیمصد و هفتاد و چهار تکه از الماس قیمتی و چهار دانه از یاقوت.

(۲) تخت محمد شاه هندی - و آن بر دوپله طلا استوار شده است و از دو دانه تکه مرصع بانواع جواهرات ترکیب یافته است و بر آن تکه زمردی و آبخنه شده است که وزنش ۳۰ قیراط تا ۲۵ قیراط میرسد.

(۳) انقیه دان زمره - این انقیه دان در هند نیز از طلای خالص بکار آورده اند که تماماً تیکه های الماس گرانبها و زمرد پر قیمت مرصع است و وزنش ۲۸ مثقال و چهار دانه است، این تحفه محمد شاه هندی بنادرشاه تقدیم کرده است. نادرشاه چند کتاب خطی نفیس هم از هندوستان با خود آورده که در کتابخانه سلطنتی قاجاریه بوده...

خزانه دولت قاجاریه و تحف گرانبهای آن

این خزانه شامل باقیمانده خزانه صفویه و خزانه نادرشاه با افزودگی محدودی که در زمان ناصرالدین شاه از میان رفته و باقی را در اطاق محکم مخصوصی در دربار و در جمیع های بسیار مصونی گذاشتند و بجز شاه آنهم با شرایط خاصی احدی نمیتواند آنها را ببیند یا نگاه بدارد البته این برنامه تا پیش از اندک زمانی صورت قانونی و پارلمانی بخود گرفته بود و اجرامیگردید ولی از آن تاریخ تا کنون از اوضاع و چگونگی آنها آگاهی درستی نداریم. در هر صورت بر طبق احصائیه رئیس دربار و بیوتات سلطنتی قاجاریه که نگارنده ملاحظه کرده کلیه جواهرات و تحف موجوده در خزانه از این قرار است:

مجموع شمارش جواهرات بزرگ و کوچک

بنجهازار و چهارصد و هجده تکه است که بیشتر تکه های بزرگ آنها شامل چندین تکه از جواهرات متنوعه گرانبها میباشد؛ مانند گوهر نامی معروف به «سردار قزاقی» یک تکه است ولی محتوی شصت و هشت تکه از جواهرات پر قیمت و نفیس میباشد. از مرفوترین این نفایس (۱) دریای نور (۲) تخت محمد شاه هندی (۳) انقیه دان زمرد که ذکر شده است. (۴) تاج کیانی است که بانواع جواهرات آرایش شده است و آنرا با گوهر دریای نور در موقع تاجگذاری شاه وقت میآوردند.

و از آنجمله (۱) دو کره جواهرات و آن عبارت از دو کره جواهر بزرگ و کوچک است که ناصرالدینشاه بساختن آنها بر طبق کره زمین و نقشه های آن دستور داده بود و کره بزرگ از آنها بسا جذاب و زیبایست که از بهترین نفایس و ذخیره های شاهانی بشمار رفته است. ساخت خود کره از طلای خالص هیچده عیاری است و در آن نقشه های قاره های پنجگانه زمین با ضافه نقشه های دریایی و رعایت میزات بانواع جواهر با بهترین تصویرات و نگارشات تصویر شده است، کره مزبور بوسیله خطهای فلکی نصف النهاری به بیست و چهار قسم و در هر قسمی ۲۵ تقسیم شده است که تماماً با الماس و زمرد و یاقوت مرصع گردیده است. کلیه انواع جواهرات که در این کره بکار برده اند از این قرار است: الماس ۱۵۴۷۹ تکه بوزن ۲۸۱۲ قیراط بجز ۹ اند، یاقوت ۲۷۹۳۳ تکه در وزن ۳۷۵۳ قیراط، زمرد ۵۰۲۴ تکه در وزن ۱۲۶۹۰ قیراط، لعل ۳۹۵ تکه در وزن ۲۳۸۹ بجز ۱۲ اند، زر خالص ۶۲۹۴ مثقال بجز ۶ دانه.

(ب) **سردار قزاقی** - وآن سردار است از قماش ماهوت سیاه رنگ که برآن ۶۸ تکه الماس نفیس ترصیع کرده اند .

(ج) **سردوش الماس یا تاجماه** این سردوشی محتوی چند تکه ازالاماس که در وزن ۱۱۲ قیراط و ۴ اند درآمده است ، شاه آنرا در مجالس رسمی سلام و غیره ها در بر میکنند .

(د) **پیش کلاه سه خواهران** - و در آن سه تکه الماس نفیس که در کوهردان خالص طلائی گذارده اند و زیر آن سه تکه الماس صورت دوعدد شیر و دوعدد از صورت خورشید کسه با تکه های نفیس الماس مرصع شده است مجموع وزن این سه تکه الماس ۱۲۰ قیراط و ۱۲ اند است .

(ه) **پیش کلاه** - از ذرخالص مرصع بتکه های نفیس ازالاماس نباتی رنگ و در میان آن الماسی است بوزن ۱۱۱ قیراط و ۸ اند و بالای آن تاجی است که در آن صورت شیر و خورشید مرصع بانواع جواهرات است ، شاه در موارد رسمی آنرا بکار میبرد .

(و) **شماره کلیه تسبیح های مروارید و زمرد** - یکصد تسبیح است که در میان آنها تکه های نفیس از مروارید بوزن یک مثقال یافت میشود ، چنانکه نیز در بین آنها یک تکه بزرگ زمرد یافت میشود که در وزن ۳۸۹ و نیم قیراط میباشد .

(ز) **تکه های الماس و زمرد** - که بشماره هزاران میرسد و برخی از آنها ننگین انگشتر یادگمه جامه است یا اینکه درزنجیر ساعت یا غلاف شمشیری آویخته شده است ، چنانکه برخی از این تکه های الماس بوزن ۱۵۰ قیراط تا ۳۰۰ قیراط هم میرسد .

(ح) **دسته های شمشیرهای مرصع** - که در حدود یکصد دسته شمشیر مرصع بانواع جواهرات است .

(ط) **زرخالص مرصع** - و آن بسیار است که از آن آبخوریهای معروف بصراحی و رهای قلیان گوناگون بپیش ساخته اند .

(ی) **مجموع وزن مروارید آویخته و افشاندن شده خزانه** - که در تسبیح و جامه ها و شمشیرها و غیره است ۲۲ من ایرانی امروز است (۶۷ کیلو) چنانکه مروارید افشاندن شده در کیسه های سر بسته و صندوقهای خاص در این خزانه گذاشتند .

موزه سلطنتی قاجاریه

در دربار قاجاریه که به ارك مینامیدند عمارت بسیار مجلل و باشکوهی است معروف بکاخ مستان که در آن اطاقهای موسوم به طالار عساج و طالار بلور و طالار نارنجستان اطاق موزه است در طول ۴۳ ذرع و پهنای ۱۸ ذرع ...

بسیاری از سکه های باستانی و مجسمه های نفیس و تصویرات زیبا و جذاب در آن دیدم از جمله ایسی که در آن بوده مجسمه کرگن بزرگی است از مس و ساعت بزرگ که رقص آن فیل خود بحرك با حرکات شگفت آور بوده است و نیز در آن یازده عدد صندلی قدیمی ساخت اروپا و چین ایران و مقدار زیادی از ظروف و آلات و قالیچه های بر قیمت یافت میشود که از تحف و نوادر بان بشمار میرود و از بهترین نفایس آن :

تخت طاوس این تخت بشکل مربع مستطیلی است که برهشت پاسباه استوار است و

دادای دوبله است و بر آن چهارده کنبه بدر ازای ۲۷۵ سانتیمتر و بهنای ۱۷۷ سانتیمتر و همگی تخت مزبور از یک قطعه طلای خالص ساخته شده است و بر آن رسم و نگارهای زیبایی کل و لاله و حیوانات متنوعه و در آن اشعار مطبوع نگاشته شده است. شماره جواهرات آن از اینقرار است :

الماس ۱۴۴۴ تکه زمرد ۱۴۳۱ تکه لعل ۸۵۶ تکه یاقوت ۱۵۸ تکه و برسمت فوقانی این تخت تاجیست از فلز و جلو آن از زر خالص که بامینا منبت کاری شده است. این تاج نخستین تاجیست که برای آقامحمد شاه قاجار
و اما راجع بقیمت تخت و آنچه ذکر شده است بمبلغ یک کرور و نیم است و بر سرخی دیگر بتحقیق ... از ۱۰ میلیون الی ۲۰ میلیون گفته اند .

سفارتخانه ها

قدیمترین سفارتخانه ها سفارت عثمانی و بعد سفارت روس بود محل سفارت روس در بازار عباس آباد (باغ ایلچی) بود ولی پس از کشته شدن سفیر روس بدست مردم متعصب شهر محل سفارت بمركز شهر و به پامنار (بانك روس فعلی) انتقال یافت .

سفارت فیلاقی انگلیس در قلهك را محمد شاه قاجار در سال ۱۲۵۱ به سر جان کمپبل وزیر مختار انگلیس بخشید و يك قسمت را ناصرالدین شاه بآن اضافه نمود .
سفارتخانه فیلاقی عثمانی و فرانسه در تجریش و سفارت اطریش در رستم آباد بود که تابستانها بآنجا انتقال پیدا میکردند و این هنگامیکه شاه و دربار بقصد بیلاق تهران را ترك میگفتند .

چزو کاروان سلطنتی حرم خانه شاه بود (فتحعلیشاه) - گويا هفتصد زن عقدی وصیغه داشته قسمت مهمی از سوغات و زینهای محترم شاه بوسیله کالسه هائیکه از داخل بوسیله پرده سیاه مستور بود نیربکهای فیلاقی منتقل میشدند ، هنگام حرکت فرارشا و یساوان فریاد میزدند « دورشو » « کورشو » عابرین و کسبه پشت بکاروان و رو بدیوار ایستاده و چشمهای خود را می بستند .

انتظامات شهر - سابقا شهر بوسیله کلاتر و داروغه اداره میشد محل داروغه روزها در چهارسوق بزرگ بود و شبها گزیه و شبگردها با آهنگهای بیدارباش ، هوشیارباش یکدیگر را آگاه و مردم را ناراحت مینمودند .

مشاغل - در دوران استبداد بهترین مشاغل را از نظر احترام عمومی مسامورین دولت یعنی مستوفیها - میرزاها - فرارشا (بوزباشی - پنجه باشی - دهباشی) و غیره داشتند . پس از مشاغل دولتی بهترین شغل پیشه‌وری بود که شرح آنها گذشت .

کسبه مورد احترام مردم بودند در معاملات راستگو و درست گردان و مورد اعتماد بودند .
کنت دو گویینو سفیر فرانسه در ایران در کتاب خود بنام سه سال در ایران مینویسد :
« بعد از میرزا آقا یکی از بزرگترین طبقات شهر نشین ایران کسبه هستند که نزد مردم خیلی »

۱ - ملک ابن سعود پادشاه کشور عربی سعودیه معلوم نیست چند زن داشته که فعلا ۱۵۰ فرزند ذکور زنده از آنها دارد .

«احترام دارند، کسبه ایرانی مردمانی درستکار و امین میباشند و من درطول مدت اقامت خود»
«درایران ازهیچیک ازآنها تقلب ندیدم».

«یکی ازاعزل درستکاری ایرانی اینست که برخلاف میرزاها سرنوشتشان بتصادف نیست»
«بلکه زندگی ثابت و مطمئنی دارند».

«کسبه ایرانی غالباً پسر بعداز پدر شغل آباء و اجدادی را قبول مینمایند و هرکاسبی که»
«میبیرد قطعاً برای فرزند خود سرمایه باقی میگذارد و کم اتفاق میافتاد که فرزندکاسب ثروت»
«موروثی را بیابد بدهد بلکه غالب چیزی هم برآن افزوده و برای وارث خود باقی میگذارند».
«دیروز درتهران بازرگانی را دیدم که بیول فرانسه هیجده هزارفرانک طلا بیازرگان»
«دیگردداد و همینکه دیگری قبض نوشته بیازرگان اول تسلیم نمود طلبکار خشمگین شد و قبض را»
«پاره کرد و گفت حاجی آقا مگر شما امین نیستید که بمن قبض میدهید».

«یکمرتبه دیگرهم که درتهران بودم یکی ازبازرگانان همدان که بهیچوجه اورا نمیشناختم»
«وحتی اسم اورا نشنیده بودم مبلغ پنجهزارفرانک ازسکه های قدیم ایران بوسیله یک چارپادار»
«برای من فرستاد و بعد معلوم شد حتی از چارپادار حامل سکه ها هم رسیده نگرفته و این نشانه»
«آن بود که بمن اعتماد کامل دارد و تا خود شخص امین و درستکار نباشد دیگری را»
«امین نمیداند».

هوای تهران

موریه انگلیسی در کتساب خود مینویسد: هوای تهران بجهت نزدیکی آن بکوه البرز و دریای خزر که پشت کوه البرز است مختلف میباشد و در تابستان نهایت ناسازگاری را دارد، زمین شهر پست و بارطوبت و شوره زار است.

فصل گرما جز عجزه در شهر کسی نمیماند، آب تهران نیز تعریفی ندارد البته این اظهار نظر مربوط بهنگامیست خانه های سردابی کم کم بمات در سطح زمین تبدیل شده باطلاهای متعددی در شهر بود، اصطبل های بیشماری ملو اذام (گاو و کوسفتند واسب والاغ و شتر) در شهر بود و در حقیقت هر سه نفر یک دام داشتند. ولی کم کم هوای تهران تا اندازمی لطیف شد و علت آنهم آن بود که سی قنات آب اذامنه های البرز بطهران کشیده شد زمینهای بایر داخل شهر مزروع شد، خیابانها درختکاری و دوزی دومرتبه آب پاشی میشد، اسفالت و جودخارجی نداشت، شیروانی کم بود.

و باینکه میلاق شمیران نزدیک تهرانست آنچه خاطر دارم جز متعینین و خوش نشین ها کسی نایستاد بشمیران کوچ نمیکرد مگر روزها و شبهای تعطیل والا باغهای داخل تهران وزیر زمین هائی که سابقاً میساختند هوای مطلوبی داشت.

ولی از سال ۱۳۱۴ ارتباط بین شهر و شمیران ازدوراه (پهلوی و قلک) تأمین گردید موضوع رفتن میلاق مخصوصاً بین نوتمندان شهر و بازرگانان و پیشه و دان رواج یافت و در سال ۱۳۲۰ که جمعیت تهران بی تناسب رو باز دیاد گذارد موضوع خرید زمین و ساختن خانه و تبدیل باغها و اراضی باماکن مسکونی در قسمت های مختلفه شمیران حتی لشکرک و میگون و او شان و کرج رواج گرفت و تابستانها مخصوصاً روزهای تعطیل در حدود یک چهارم جمعیت تهران به میلاقات اطراف میروند هوای تهران فعلاً در تابستانها گرم و گاهی تا ۴۲ درجه میرسد زمستانها اغلب بیشتر از ۱۰ درجه زیر صفر را نشان میدهد.

در فصول بهار و پاییز هوای تهران معتدل و مطلوب است (در خرداد و اسفند گاهی بادهای خطرناکی از سمت قزوین میوزد که چنارهای عظیم و شیروانیهای بزرگ را از جا میکنند).
مقدار متوسط بارندگی به ۲۵۰ میلیمتر میرسد ولی آن سرمای شدید و برفهای سنگین بیابای گذشته دیگر در تهران دیده نمیشود.

فشار هوا در حدود ۶۵۲ میلیمتر درجه هوا ۴۲ و ۱۱ و حد متوسط ۱۵ درجه میگردد. هوای تهران بطور متوسط ۴۴ روز مستعد بارندگی و ۱۱۰ روز هوا ابر ۲۵۵ روز هوا صاف است. روزهای یخ بندان در تهران حداکثر در بعضی سالها ۷۴ روز حداقل ۲۷ روز حد متوسط ۴۴ روز میباشد.

ارتفاعات آب باران و ذوب برف که در تمام سال میبارد بطور متوسط ۲۲۲ میلیمتر و حد اکثر مقداری که در ۲۴ ساعت دیده شده ۳۰ میلیمتر بوده است.

درجه تابش آفتاب در تابستان ۷۴۸ درجه و در زمستان ۳۰۵ درجه میباشد. درازی روزهای تابستان بطور متوسط در حدود ۱۴ ساعت و نیم و در زمستان بطور متوسط ۹ ساعت و نیم میباشد.

جمعیت تهران در سنوات مختلفه متغیر و رو فزونی بوده است. لرذ گزنی که در اواخر سلطنت ناصرالدین شاه بشهران آمده مینویسد در تهران سرشماری علمی بعمل نیامده ولی از روی میزان نان و آب و مسجد و حمام و امارات دیگر میتوان جمعیت آنرا تا دویست هزار و قدری بیشتر تخمین زد. بعضیها معتقدند که از ۱۷۵ هزار تجاوز نمیکند، بیست سال پیش جمعیت آنرا ۱۲۰ هزار نفر نوشته اند، از این جمعیت تقریباً همه مسلمان و شیعه اند، فقط چهار هزار یهودی در پایتخت اقامت دارد ... یهودیها در تهران ده کنیسه و چند مدرسه دایر کرده اند، بیشترشان دلال و تاجر و طبیب هستند. شماره ارمیهای پایتخت قریب هزار نفر است، دارای دو نمازخانه هستند، کبرها یا پارسیان قریب چند صد نفر هستند

اما فرنگیهای مقیم تهران تا سال ۱۸۵۱ منحصر بکارمندان تجارتخانه ها و چند نفر تاجر و چند افسر متخصص بود، هنگام اقامت من تعداد آنها پانصد نفر میرسید که بفرانکامندان رسمی سفارتخانه ها و چند بازرگان محترم بقیه از همان ولکرها و ماجراجوهای مشهور اروپا بودند که در تهران هم مانند قاهره و اسلامبول دنبال شکار بلند شده اند.
یک سفارت کبرا از طرف سلطان عثمانی و شش سفارت فرنگی دائر است: سفارت انگلیس، روس، آلمان، فرانسه، اطریش، ایتالیا، دولت هلند هم یک کاردار دارد، دربار پادشاهی منتظر وزیر مختار بلژیک میباشد

باید دانست که غیر از نمایندگان روس و انگلیس و عثمانی سایر نمایندگان سیاسی کمترین مشغولیاتی در این شهر ندارند، ممکن است از طرف دولت متبوع خودشان بطور محترمانه باین شهر شرقی تمهید شده اند تا ضمناً در صدد استراحت و تجدید قوا برآیند.

راجع با اهمیت تهران از نظر پایتخت بودن میگوید: پاره ای به آغامحمدخان قاجار اعتراض دارند که این شهر بی استعداد را مرکز حکومت داریوش و کوروش نموده و باره برخلاف حسن انتخاب او را ستایش میکنند. چیزیکه هست باید موضوع را از هم تفکیک نمود: از جنبه صحی و سیاسی شهرچندان خوبی نیست آبش کم است ... حاجی میرزا آغاسی وزیر محمد شاه کوشش کرد آب جاجرود و کرچ را بتهران برساند، اقدام اولی بواسطه اعتراض دهاقین و رامین و بی آب ماندن

مزارع جنوب تهران و اقدام دومی بوسیله عزل حاجی بی نتیجه ماند (در مرآت البلدان نوشته شده: هم در این سال بامرهایون علیحضرت محمد شاه از رود کرج تا شهر تهران که هفت فرسنگ مسافت است نهری بزرگ بامخارج کراف بطرف شهر جاری کرده . از بالای باغ نگارستان گذرانیدند که از دروازه شیران بشهر می نشسته و بر سر نهر تیمنا چشنی ملو کانه گرفتند ولی نگارنده اطلاع دارد که ابتکار این عمل با حاجی بوده کما اینکه نهر دیگری هم از کرج به یافت آباد کشید که هنوز جریان آب آن باقیست) و تهران با تشنگی و برشتگی سابق باقی ماند ، بیشتر آب نوشیدنی تهران بوسیله قناتها میست که از کنار البرز سرچشمه میگیرد . این رشته قناتها مسافت زیادی در جویهای گوناگون غلطیده و بیمارهای تیغی و اسهال و غیره را برای سکنه پایتخت بارمغان میفرستد ، طریقه تنظیف پایتخت از کثافات و فضولات غیر صحتی ولی بهتر از سایر شهرهای ایرانست . معمولاً در خانه های تهران یکی دو چاه بمق ۱۵ تا ۲۰ متر میکنند (خانه من ۱۲۷ متر است و چهار چاه دارد . نگارنده) و همینکه اینها پر شد چاهای دیگری حفر می کنند ، چون خاک تهران رسوبی و قابل نفوذ میباشد سرایت محتویات این چاهها با بهای نوشیدنی و آب انبارهای خانگی و حوضها بدیختیهایی زیاد ایجاد میکند، معیناً تهران ۳۰۰ با از سطح دریا مرتفع میباشد . هوای زمستان و پاییز و بهار آن از این نظر قابل تمجید و در تابستان هم فیلاتهای کوهستانی نزدیک در دسترس عموم قرار دارد ...

نگارستان یا جایگاه تابلوهای نقاشی . این عمارت سابقاً خارج تهران بوده ، اکنون که شهر بزرگ شده توی تهران افتاده است ، پادشاه تاجر منش فعلی بسیاری از اراضی این باغ سلطنتی را ب مردم فروخته است این باغ و عمارت در روزگار فتحعلیشاه بانی و مؤسس آن بسیار آباد بوده و حالا رو بخرابی میرود ، آن موقع چندین ساختمان بنام : کلاه فرنگی ، استخرهای بزرگ چنارهای بلند و بالاتر از همه حمام و صفه مرمر نگارستان عیش گاه پادشاه ایران بود . سر برتر آن ذکر در سال ۱۸۱۸ موفقی بدیدن نگارستان شده و بحمام مرمر هم سری زده است . در وسط حمام حوض بزرگ کاشی و اطراف حوض صفه های مرمر سر اشیب ساخته بودند که پادشاه پادشاهان پری پیکران عربان را از فراز صفه مرمر بدرون حوض میکشید .

از درگزن میگوید من پس از چندین سال بتمشای آن باغ و حمام شورا نگیز رفتم ، صدای قهقهه لبستان ماه منظر از در دیوار بگو شم خورد و لحظه ای خود را در میان آن پری رویان افکنده پیاد روزگار خوش آنان سرمست شدم و سپس بحال طبیعی آمده بتمشای تابلوهای نقاشی نگارستان شتافتم ، فتحعلیشاه عشق غریبی داشت که در دیوار ایران را باشکال خود و یک فوج پسرانش منقش سازد ، شکل فتحعلیشاه همیشه باتاج و ریش و شمشیر و سینه بند و بازو بند و قبای دراز و خنجر دیده میشود . در یکی از تابلوهای نگارستان فتحعلیشاه روی تخت طاوس نشسته پسرهایش که شماره آنها در این تابلو به پنجاه میرسد در اطراف تخت صف کشیده اند . نمایندگان انگلیس یعنی **سرجان ملکیم ، سرها فورد جونس ، سرگور اوزلی** در یکطرف و حریف فرانسوی آنها **ژنرال گاردان** در طرف دیگر ایستاده اند .

بهر حال در سال ۱۸۳۵ برابر ۱۲۵۱ هجری در یکی از اطرافهای همین عمارت نگارستان میرزا ابوالقاسم قائم مقام پسر میرزا بزرگ قائم مقام وزیر محمد شاه را بامر قبله عالم خفه کردند . شگفت آنکه سه تن از پادشاهان قاجار (فتحعلی - محمد - ناصرالدین) سه صدراعظم خود را (حاجی ابراهیم قوام شیرازی - میرزا ابوالقاسم قائم مقام - میرزا تقی خان امیر کبیر) هلاک نمودند ؛ در صورتیکه

هریک از این صدراعظم ها برای استقرار سلطنت و لینعت های خود کوششهای فراوانی نموده بودند . انتها .

قریه تهران تدریجاً با بخت و اقبال همقرین گشته و بر اثر توجه سلاطین روآبادی گذاشت و جمعیت آن با آمدن و مهاجرت عده زیادی از مردم سایر نقاط کشور در بازونی گذارد بدین ترتیب : در سال ۱۲۶۲ شمسی او اخر سلطنت ناصرالدین شاه که تهران سرشماری شده نفوس آن ۱۰۶،۴۸۲ نفر بوده است و بعد در سالهای ۱۲۷۰ ، ۱۳۰۱ ، ۱۳۱۱ که بوسیله شهرداری و در سال ۱۳۱۸ بوسیله اداره کل آمار و در سال ۱۳۲۱ بمنظور جیره بندی تهران سرشماری شده جمعیت آن بشرح زیر بوده است :

سال	مرد	زن	جمع
۱۲۶۲	۴۴۷۷۲	۴۶۰۳۷	۱۰۶،۴۸۲
۱۲۷۰	—	—	۱۶۰،۰۰۰
۱۳۰۱	۹۵۸۵۴	۱۰۰،۴۰۱	۱۹۶،۲۵۵
۱۳۱۱	۱۳۳،۹۴۰	۱۳۱،۱۹۹	۲۶۵،۱۳۹
۱۳۱۸	۳۱۲،۰۳۸	۲۲۸،۰۴۹	۵۴۰،۰۸۷
۱۳۲۱	۳۷۹،۱۵۲	۳۱۹،۹۵۸	۶۹۹،۱۱۰

ولی فعلاً (۱۳۳۲) جمعیت تهران از یک میلیون نفر بیشتر است . چون ساکنین دهسات و کشاورزان تمام نقاط ایران برای اینکه کمتر زحمت بکشند و از فراوانی نعمت تهران استفاده نمایند بطهران روی آورده و فرطاً بهیچ کاری دسترسی نداشته باشند تکدی و سایر امور کم زحمت را پیشه خود میسازند .

ملاکین و صاحبان عنوان شهرستانها هم برای استفاده از نعمت امنیت و آسایش باعواید مختصری قناعت کرده هر یک در شهر و اطراف تهران پارکی تهیه کرده و شهرستانها و آبادیها و رعایا را بی صاحب گذاشته اند .

بخش ششم = شرح دهستانهای اطراف تهران

۱ - حومه تهران

حومه تهران از ۱۹۸۰ قریه تشکیل شده که همگی در اطراف شهر تهران قرار گرفته و دارای هوای معتدل ، محصول آن بیشتر صیفی کاری و سرد درختی است .

اینک دهات خاوری شهر تهران

دولاب - این دهکده پیشینه تاریخی دارد و زمانی که تهران اهمیتی نداشته آنجا آباد بوده و بر تهران مزیت داشته و فعلاً بر اثر توسعه تهران جزو شهر شده است عمارات چهارصد دستگاه در قسمت شمالی آن بنا شده .

فرح آباد ، قصر فیروزه ، دوشان تپه که در زمان قاجاریه بنا شده ، تفرجگاه شاهان و شاهزادگان بود .

قصر فیروزه را پهلوی فقید بگورستان زرتشتی ها اختصاص داد مشروط بر آنکه مردکانرا در زیر خاک بگور نمایند ، اطراف فرح آباد شکارگاه خاصه شاه است در جلگه باختری دوشان تپه که سابقاً محل جنگ هفت لشکر و میدان اسب دوانی بود ، فرودگاه بزرگ هوایی نظامی و محل آموزشگاههای فنی و خلبانی و کارخانه طیاره سازی شهباز می باشد .

سلیمانیه قریه ایست در خاور دولاب که اینک آنهم بشهر متصل شده ، قسمتی از چهارصد دستگاه در زمین های سلیمانیه واقع شده که بانک ملی آنها را ساخت و با قسطا طویل المده بکارمندان دولت فروخت .

امامیه که آنهم در شمال چهارصد دستگاه و بشهر اتصال یافته و ساختمانهای تهران فو در اراضی آن واقع شده و یک واحد هواپیمائی نظامی در زمین های امامیه واقع و تأسیساتی دارند .

دهستانهای شمالی شهر تهران :

عشرت آباد ، جمشید آباد ، عباس آباد ، جلالیه که مقربادگانهای نظامیست . قسمت زمینهای عباس آباد که سابقاً متعلق به حاج میرزا آقاسی بوده و از آب کرج آنرا آبیاری مینمود بعداً جزء خالصه دولتی شده بود توسط بانک کشاورزی بافسران ارتش فروخته شد و اینک یکی از برزنیهای مهم تهران شده و تدریجاً رو با بادانی میرود .

یوسف آساق که بیمارستان شماره ۱ ارتش در آن محل ساخته شده و زمین های آن بین کارمندان دولت تقسیم و با قسطا فروخته شد این قسمت نیز بصورت برژن مهمی درآمد .

در قسمت خاوری جاده پهلوی و تپه های شمال باختری عباس آباد از طرف وزارت کشاورزی چند سالیست که جنگل مصنوعی ایجاد شده و اگر تا ثمر رسیدن درختها مراقبت شود در آن تپه محل بسیار مصفائی خواهد شد و هوای تهران را تشبیر خواهد داد .

فصر قاجار و حشمتیه که محل پادگان نظامی وزندان شهر بانی و بی سیم و دستگاه فرستنده رادیو تهران میباشد .

بهجت آباد و معینیه و یوسفیه بشهر متصل شده اند، امیرآباد که بنام کسوی دانشگاه نامیده میشود شمال این قسمت اداره لوله کشی آب و مرکز آن اسپریس آب دوانیست و سابقاً رژه باشکوه سوم اسفند در این میدان انجام میشد .

دهستان باختری شهر عبارتند از :

مهرآباد که سر بازخانه و فرودگاه بزرگ کشوری در آن قریه ساخته شده اکبرآباد سلسبیل فعلاً داخل شهر است .

امامزاده حسن که روزهای ۲۸ صفر زیارتگاه جمعیت زیادست **جیی و بریانک** تدریجاً از صورت حومه خارج و بشهر متصل میشود .

دوربست یا طرشت یا درشت - تاریخ تهران در صفحه ۳۹ مینویسد: این قریه را در این زمان درشت میخوانند و از دهات نامی و آباد تهران امروز هم می شمارند ، يك فرسنگ از طهران دور میباشد و از آن بقریه کن نیز يك فرسنگ است. از مردمان معروف دوربست . عبدالله بن جعفر بن محمد بن احمد بن موسی بن جعفر ابو محمد دوربستی ، قبر وی تاکنون در آنجا معروف نیست.

نوربخشیه در دوربست - فرقه نوربخشیه از فرقه های نامی متصوفه است و به سید محمد نوربخش که سرسلسله و پیشوای صوفیان در عصر خویش بوده منسوب است . سید محمد نوربخش در طرشت یا دوربست تولد یافته و هفت اقلیم گفته که سید محمد نوربخش در ایام جوانی بری آمده و در قریه سلقان اقامت کرده و گروه بسیاری از مردمان آنحال به او ارادت داشتند و از نسل ایشان در آندیار بازماندگان بسیاری مانده است .

دهستانهای جنوبی تهران :

قریه **نازآباد** که يك قسمت آن فرودگاه قلعه مرغی و تأسیسات هوایی نظامیست ، يك قسمت آن کشتارگاه و يك قسمت آن بلورسازی و سیلوی شهر و انبار بنه را تشکیل میدهد . در زاویه جنوب خسوری شهر **نچف آباد** واقعست که دستگاه کامل گیرنده و فرستنده بی سیم در آن محل است .

بطور کلی بر اثر توسعه شهر آبادیهای اطراف تهران جزو شهر شد و قسمت جنوبی شهر صیفی کاری میشود و گورستان چهارده معصوم و آب انبار قاسم خان و آب متگا به تأسیسات کوره های آجر پزی هوفا ان اختصاص داده شده . و جاده حضرت عبدالعظیم در زمان حکومت سپهبد رزم آرا آن مرحوم اطراف خیابان آنرا درخت کاری و معفا نمود .

اینك نظر اجمالی به دهستانهای بخشهای تهران :

۴ - بخش کرج

دهستان ساوجبلاغ از شمال محدود است به طالقان و کوههای فشم از خاور به

ارنگه از جنوب خاوری به شهریار از جنوب و جنوب خاوری به ساوه و از باختر به قزوین .
مرکز این بخش کرج و خاک آن از سه قسمت متمایز تشکیل میشود .

الف) رود گردان که از کوههای طالقان سرچشمه گرفته و بطرف جنوب باختری امتداد یافته و پس از عبور از قریه گردان و ینگئی امام وارد خررود قزوین میشود .

ب) رود کرج که در خاور این منطقه جاریست و از اضی اطراف آنرا مشروب مینماید ، قسمتی از آب آن بتهران و یافت آباد میآید و مازاد آن بدریاچه حوض سلطان میریزد .

ج) رود القادر که از کوههای القادر سرچشمه گرفته بطرف جنوب خاوری جاریست و پس از آنکه شهریار و قشاپویه را آبیاری کرد بدنباله کرج متصل میشود .

نزهة القلوب مینویسد : «ساوجبلاغ ولایتی است که در اوان سلاجقه مآل به ری میداده و در عهد مغول سوی شده ، هوا بنایت خوب دارد ، اکثر آبش از قنوات است ، میوه و غله بسیار میباشد ، و نانش درغایت نیکو و حقوق دیوانی او ۱۲ هزار دینار مقرر است . و مردم آنجا چون اکثر صحرا نشینند مقید بمذهب نیستند و از اعظم قوای آنجا : انجم آباد ، سنقر آباد و خراو است ، در سنقر آباد سادات عالی نسب و حسب اند و الحال خراب است . انتها .»
کرج مرکز ساوجبلاغ و در سه راهی تهران - چالوس - قزوین در ساحل باختری رودخانه واقع شده - مسافت آن تا تهران ۳۹ کیلومتر و تا قزوین ۱۰۱ کیلومتر است .

جمعیت آن در حدود پنجاه هزار نفر ، مذهب آنها شیعه و فارسی زبانند و در فصل گرما به نسبت قابل ملاحظه ای نفوس آن زیاد میشود . دانشکده کشاورزی و کارخانه قند در قسمت جنوب باختری آن و قسمت ادارات دولتی آن عبارتند از بخشدار - شهرداری - کلانتری - دارائی - گروهان ژاندارمری - آمار - شعبات بانک ملی و کشاورزی - دامپروری - بهداشتی - فرهنگ - پست و تلگراف و تلفن - دامپزشکی . سه دبستان و یک دبیرستان دارد .

کارخانه های آن عبارتند از کارخانه قند سازی - سیم سازی - مقوا سازی - مشروب سازی .

از طرف جنوب هم یک راه نیمه شوسه به اشتهاارد و زرند امتداد دارد . راه آهن تهران - آذربایجان از جنوب کرج میگذرد و ایستگاه معتبر راه آهن آن در جنوب آن واقعست .

از آثار قدیم کاروانسرای شاه عباسی و بنای امامزاده حسن میباشد . در تمام ساعات روز اتوبوس خط تهران بکرج رفت و آمد مینماید .

رودخانه کرج که از آبهای کچسرویک قسمت از آبهای کندوان سرچشمه گرفته و قسمتی از اراضی دهات ارنگه و ساوجبلاغ و شهریار و قشاپویه و شهر تهرانرا مشروب مینماید .
چندیست تأسیسات لوله کشی و برق تهران و ایجاد منبع جهت آب در مسیر این رودخانه شروع شده .

این تأسیسات شامل یک سد مخزنی ببلندی ۱۷۰ متر و بکنجایش ۱۵۰ میلیون مترمکعب است ، آب ذخیره شده را باگرداندن سه دستگاه توربین ۸۰۰۰ کیلوواتی مورد استفاده تهیه ۲۴۰۰۰ کیلووات برق قرار گرفته و پس از آن باید برای کشاورزی و آب مشروب تهران مصرف برسد .

ساختمان این سد ۲۳ میلیون مترمکعب آبراکه هر سال بصورت سیل به مسیله قم میریزد و با تبخیر میشود مورد استفاده قرار میدهد ساختمان این سد در نوع خود از شاهکارهای فن مهندسی میباشد .

در مدخل شهر کرج پل قدیمی بزرگی بر روی رودخانه بنا شده است . شهر کرج از دو قسمت قدیم و جدید تشکیل شده و قسمت قدیمی آن که قصبه کرج است دارای ساختمانهای کهنه و در کتب تاریخ هم اسم آن ثبت است .

نزهة القلوب « کرج و کرهرود ازاقلیم چهارم است طولش از جزایر خالدهات (مذه) و عرض آن از خط استوا (لد) بودلف عجلی بوده بعد هارون الرشید ساخت کوه سهند بر طرف شمال آنجاست و درهای آن کوه چشمه بس بزرگ است ، آنرا چشمه کیتخسر و خوانند ، مرغزادی عریض و طویل دارد ۶ فرسنگ در ۳ فرسنگ آنرا مرغزار گیتو خوانند و در آن حدود قلمه محکم بوده آنرا فرزین خوانند ، حقوق دیوانی يك تومان و یک هزار دینار است . انتهای .

قسمت جدید شهر که در سر راه واقع شده دارای فلکه و چهار خیابان ساختمانهای جدید خیابانهای اسفالته مهمانخانه و باغچه های مصفا میباشد . از مؤسسات مهم کرج : دانشکده کشاورزیست ، مزارع نمونه ، لابراتوار گیاه شناسی ، انکل شناسی در قسمت جنوبی آن دایر شده است .

در قریه حصارک (دو کیلومتری باختر کرج) بنگاه سرم سازی و در حیدرآباد (پهلوی حصارک) بنگاه دامپروری بتربیت و ازدیاد نژادهای مخصوص حیوانات از قبیل گوسفند مرینوس ، گاوهای اسکاتلند ، الاغهای قبرسی و مرغ و خروس امریکائی مشغول است . در جنوب کارخانه قند مقدمات ساختمان عظیم کارخانه بزرگ ذوب آهن فراهم شده و بیشتر بناهای اصلی آن ساخته شده و ماشین آلات و دستگاههای اولیه آنهم وارد شده بود که جنگ جهانی و واقعه شهریور ۲۰ حمله ناچوانردانه عملیات ساختمانی کارخانه مزبور را متوقف ساخت و رفته رفته بیشتر ائات و ماشین آلات موجوده از بین رفت و بزرگترین خسارت بدستگاه صنایع کشور ما وارد شد . و نیز یک کارخانه مقوا سازی در کرج دایر شده است .

دهستان ساوجبلاغ از ۱۷۶ قریه و به سه دهستان بخش میشود :

الف) اشتهارد دارای ۹ قریه است که در جلگه واقع و هوای آن معتدل و برای زراعت از آب قنات استفاده مینمایند محصول آن : گندم ، جو ، حبوبات ، سیب زمینی و چغندر است ، گوسفند داری و تربیت سایر حیوانات و طیور خانگی در این محل متداول است ، در دهستان مزبور يك دبستان دایر میباشد ، قصبه اشتهارد از محلهای قدیمی و سابقاً آباد بوده است و اکنون قریب ۵۴۹۱ نفر جمعیت دارد .

ب) برغان از ۷ قریه کوهستانی تشکیل شده که هوای آن سرد و بیلای و برای زراعت از آب رود اغشت و چشمه استفاده مینمایند و چون این دهستان کوهستانیست و زمین کافی برای زراعت غلات ندارد و مختصری غلات و حبوبات زراعت میشود ، لکن در عوض باغهای زیاد داشته که همه نوع میوه های بیلای دارد ، مخصوصاً گوجه آن معروف است ، در مراتع آن کله های گوسفند نگهداری میشود .

دور قریه برغان يك دبستان دایر است و يك پل تاریخی از آثار زمان شاه عباس روی رود برغان باقیست .

ج (ساوچیلان دارای ۱۵۰ قریه است ، که پنج ده آن در کوهستان و بقیه در جلگه واقعست و هوای آن معتدل و برای زراعت آب زودخانه کرج و گردان و قنات و چشمه استفاده مینمایند .

محصول آن غله بطور وفور و حیوانات و صیفی کاری و چغندر و پنبه و سیب زمینی است ، مخصوصاً سیب زمینی فشنند معروف است . و اغلب دهات و باغهای میوه و اشجار تبریزی و چنار آن مشهور است . و تربیت حیوانات اهلی و طیور خانگی نیز در این دهستان معمول است . در ساوچیلان ۱۱ دبستان دولتی ۲۳ مکتب خانه بطور قدیم دایر است . بطور کلی در تمام حوزه کرج ۵۱ دبستان مختلط ۱ دخترانه ۲۹ پسرانه يك دبستان دخترانه و يك دبستان پسرانه دایر است .

برغان و فشند شش فرسخ شمال باختری کرج صنایع دستی آنها عبارتست از کرباس بافی ، جوراب بافی ، کیوه چینی و جاجیم بافی ، عسل این دهات خوب است . و نیز در دهستان فشند و دهغو مخصوصاً دور قریه آبیک معدن زغال سنگ وجود دارد که مشغول استخراج آن هستند .

۳ - بخش شمیران

دهستان شمیران از شمال محدود است برشته کوههای البرز که بشکل قوس از خاور به باختر میگردد . از جنوب بدهستان غار و دهات حومه شمالی و از باختر به کن و از خاور به لواسان . دهات شمیران در دره های سرسبز و مصفا منتهی از کوههای البرز قرار گرفته و کلیه آنها دارای آب و هوای ثباتی و در تابستان عده زیادی از سکنه تهران برای فرار از گرما به تیلقات شمیران پناه میبرند ، مخصوصاً پس از شهریور ۳۲۰ با ایجاد ساختمانهای جدید و باغهای زیبا و احداث جاده های اسفالتی نزدیک است که ساختمانهای اطراف خیابانهای شمیران بشهر تهران متصل شود .

قراء شمیران که در دره های سرسبز و مصفا و متعدد دامنه های جنوبی البرز قرار گرفته ، در بهار چشمه سارها و آبشارها طراوت مخصوصی بآن داده و مازاد آب آن بمصرف زراعت قسمتی از دهات غار و فشا پویه میرسد .

دره های معروف دامنه البرز عبارتند :

دره پس قلعه ، دربند ، امامزاده قاسم که قصبه تجریش در امتداد آن قرار گرفته . دره هفت حوض ، دره که آبادیهای اوین و باقره و ونک در امتداد آن قرار گرفته . دره یونجه زار و فرح زاد و دره شاه آباد و دره داراباد .

کثرت ساختمانهای ثباتی و ازدیاد باغها در تجریش و سایر نقاط شمیران مانند زراشوب ، زرگنده ، دروس ، قلعه کج و آبکی شده بطوریکه ساکنین بعضی از نقاط مزبور ناگزیر بوسیله حفر چاه و نصب تلمبه برقی آب مصرفی خود را تأمین مینمایند .

و نیز تپه های خشک الهیه بر اثر آبی که بوسیله لوله از قنات های جدید و لنگك آورده شده محل گردشگاه و تفریح و دارای کافه رستوران و سالونهای مجلل برای شب نشینی آماده شده .

دهستان شیران از ۶ قریه تشکیل شده که ۳۰ قریه آن کوهستانی و بقیه درجلگه واقع است ، هوای آن در ۱۷ قریه کاملاً سرد و سایر دهات دارای هوای خنک و معتدل هستند و برای زراعت از آب رودخانه قنات و چشمه و چاه استفاده مینمایند . محصول این قسمت ها میوه های سردرختی ، صیفی کاری و حبوبات و کمی غله است .
دردهات شیران ۶ دبیرستان و ۱۷ دبستان دایر است .

آثار و اماکن قدیمه و بقاء متبرکه آن که معروفیت دارد درخت چنار معروف امامزاده صالح در تجریش ، ساختمان باغ فردوس (که فعلاً بقطعات تقسیم و یک قسمت آن دبیرستان شده است) قصرهای سلطنت آباد - صاحبقرانیه ، منظریه ، ضرابخانه که از دوره قاجاریه باقیست . و از ساختمانهای جدید کاخهای سعدآباد که با سبک و اصول مهندسی جدید ترتیبات داخلی آن بسیار زیبا و باشکوه ، قالیهای کرمان و کاشان و خراسان با بهترین طرز و نقش در قریه سعدآباد ساخته شده و میهمانخانه بزرگ و باشکوه در بند و ویلای اطراف آن که دارای مناظر بسیار زیبا و با طراوت میباشد .

در سلطنت آباد کارخانه مهم اداره تسلیحات که قسمت مهم آن مهمات سازیست ولی از ساختن وسایل یدکی و اسبابهای فلزی هم بی اطلاع نیستند ، برق کارخانه سلطنت آباد روشنائی شیران را تأمین و مقداری هم به برق تهران کمک میدهد .
در قریه شاه آباد بیمارستان مخصوص و آسایشگاه مسلولین دایر است . در نیاوران هم بیمارستانی جهت بیماران امراض روحی دایر گردیده .
منطقه اقدسیه به اردوگاه دانشکده افسری اختصاص دارد .

۴ - بخش شهریار

دهستان شهریار از شمال محدود است به ساوجبلاغ از خاور به دهستان غار از باختر به شهرستان ساوه از جنوب به دهستان فساپویه . این دهستان دارای ۱۳۲ قریه است که همگی درجلگه واقع و فقط در باختر آن ارتفاعات کمی که دنباله کوههای نمک ساوه است قرار گرفته .
هوای این دهات معتدل و برای زراعت از آب قنات و بعضی دهات از مازاد آب کرج و رودخانه القادر که در شهریار بسیار آب معروف است استفاده مینمایند و رود شور هم از جنوب شهریار میگردد . محصول آن غله ، حبوبات ، چغندر ، سیب زمینی ، صیفی کاری ، میوه های درختی مخصوصاً انگور فراوانی دارد ، تربیت حیوانات اهلی و پرند خانگی نیز در این دهستان متداول است ، ولی بواسطه بدی طرز آبیاری دهات در اطراف رودخانه ها با طاقها و آبپاشها که تولید پشه مالاریا نموده و از اینرو در دهستان شهریار بیماری نوبه (مالاریا) فراوان است که تدریجاً به گندزدایی آن مشغولند .
در شهریار ۳۲ دبستان و ۲ دبیرستان دایر است . در رباط کریم خرابه های معبد موسوم بتخت رستم از عهد اشکانیان باقیست .

۵ - دهستان طالقان

دهستان طالقان از شمال و خاور بخاک هازندران از جنوب به ساوجبلاغ از باختر به قزوین محدود است .

طالقان در دره شاهرود واقع شده و ناحیه کوهستانیست که هوای آن سردسیر و زمینیهای زراعتی آن محدود و بواسطه کودی مجرای رود شاهرود کمتر از آب آن استفاده میشود. رود شاهرود از باختر کرده کندیوان سرچشمه گرفته بطرف خاور جاریست و اغلب دهات طالقان در کنار شعب آن واقع شده‌اند. شاهرود در منجیل وارد قزل اوزن شده بنام سفیدرود از کیلان عبور نموده بدریای مازندران میریزد.

طالقان از دهستانهای کهن و نزهة القلوب آنرا اینطور تعریف میکنند:

«طالقان ولایت سردسیر است در شرقی قزوین، طولش از جزایر خالدات (قدمه) و عرض «آن از خط استوا (لوی) در کوهستان افتاده است و کلاتها و دیهیمها معتبر کمتر میباشد، حاصل «آنجا غله و اندکی جوز و میوه بود، قهپایه، کن و کرج از توابع آنجاست. انتهى»

دهستان فعلی طالقان دارای ۷۹ قریه است که همه آنها در کوهستان واقع و هوای آن سردسیر و برای زراعت از آب چشمه و قنات و کمی از رودخانه شاهرود استفاده مینماید. محصول آن غله و حبوبات و سبب زمینی است و بعلت کمی محصول اهالی طالقان بیشتر احتیاجات خواربار خود را از ساوجبلاغ و برنج را از مازندران تهیه مینمایند و بواسطه بیلاقی بودن و وجود مراتع در تابستان اغلب احشام ساوجبلاغ به حدود طالقان میروند.

در این دهستان سه دبستان دولتی و ۲۵ مکتب خانه دایر است. از اثنیه قدیمی در یک فرسخی شمال ده هر نج آثار قلعه خرابه روی کوه دیده میشود که بقعه منصور معروف است.

جوشستان که در کنار شاهرود است تکیه ای دارد که بقعه امامزاده هرون در آن واقع است و درهای حرم امامزاده از نظر تاریخی و صنعتی قابل اهمیت است.

همچنین بنای امامزاده یوسف که تاریخ بنای آن معلوم نیست در مزرعه بادامستان آبادی داشته است بنای آن از نظر تاریخی قابل توجه است.

در این قریه چشمه آبشوری، وجود دارد که پس از خارج شدن آب از چشمه در مجاورت موا تبدیل به نمک شده و از آن نمک استخراج مینمایند.

۶- بخش ری

این دهستان که به غار معروف است از شمال محدود است به کوه سه پایه و حومه تهران. باختر به شهریار از جنوب به فساپویه از باختر به ورامین.

رودخانه های کن، کرج و رودشور از شمال باختری وارد این دهستان شده و از وب باختری آن خارج میشوند، ولی بیشتر اراضی دهستان غار از آب قنات که از جنوب ران سرچشمه میگیرند مشروب میشود.

جاده شوشه تهران قم، جاده ورامین، جاده تهران - مشهد از دهات غار عبور نموده و ب دهات غار را بهم متصل مینمایند، بعلاوه شهرری و سیله راه آهن حضرت عبدالعظیم که از ای آن ۸۳۶۵ متر است (امتیاز این خط را یک کیلانی بلژیکی در اواسط سلطنت ناصرالدین شاه مت آورد و قصد داشت آنرا تا قم امتداد دهد حوادث و وقایع اتفاقیه او را منصرف نمود) بتخت وصل میشود و راه آهن سراسری کشور هم که بمازندران و شاهرود میرود از شهرری نرد و در محل مزبور یک ایستگاه راه آهن ساخته شده است.

مرکز دهستان غارقصبه ری است چون مدفن قطب الموحدين ابا القاسم حضرت عبدالعظيم (ع) و حمزة بن الوسی (ع) و امامزاده طاهر میباشد. زیارتگاه مردم شهرهای مجاور است، اراضی اطراف امامزاده عبدالله، ابن بابویه، بی بی زبیده که در شمال حضرت عبدالعظیم هستند مدفن عده زیادی از بزرگان و سلاطین و علمای دینی میباشد.

حضرت عبدالعظیم در زمان هتوکل خلیفه عباسی (که نسبت به سادات و آل محمد (ص) بغض زیادی داشت) به ری آمده و در سنه ۲۳۹ هجری قمری رحلت فرمود، مرقد مطهرش در دوره قاجاریه بنا شد و دارای کنبه طلا و ضریح نقره است، در داخل کنبه کچ پسری و آئینه کلاهی زیباست که از نظر صنعت قابل توجه است.

علاوه از جنبه مذهبی بیشتر اهمیت شهری بواسطه قدمت تاریخی آنست که از شهرهای بسیار قدیمی ایران و سابقاً فوق العاده آباد و پرجمعیت بوده، در تهران شهر ری را «آجسی» و کتاب اوستا با «راکا» نامیده شده و بزرگترین شهر زمان خود محسوب میشده (آثار خرابه های آن دلیل این مدعاست) در دامنه جنوبی کوه بی بی شهر بانو مقبره ایست که اهالی آنرا قبر بی بی شهر بانو دختر یزدگرد سوم شاهنشاه بدبخت ساسانی میدانند، در شمال خاوری کوه مزبور قلعه زرتشتی است که طبق آئین مذهبی زرتشتیان مرده های خود را (در سطح آن قلعه کس در بلندی واقعت و بانردبان میتوان داخل آن شد) در محوطه های کوچک کوچک می نشانند و روی صورت او پارچه می اندازند. من شخصاً داخل این قلعه را تماشا کردم يك منبر کلي در محوطه جنوبی و يك چسای عمیق در قسمت شمالی سطح قلعه است که محل استخوانهای مرده هاست محل و حشناکی است.

زیرا چندین مرده زن و مرد را دیدم که نشسته بمن نگاه میکنند و یکی دو نفر هم پهلوی افتاده اند و ده ها باز و قوچ و کلاغ هم روی چینه دیوار انتظار مراجعت من را داشتند بدر و دیوار هم لعنت هائی شده بود بکسی که تغییری در وضع آنها بدهد، آفتاب غروب کرد خواستم یاد و نوری که بامن بودند خارج شوم دیدم دریچه ورودی را که هنگام ورود بالا قیدی چفت کرده بودیم دیگر باز نمیشود بالاخره معلوم شد که رمزی در کار است هر چه بفکرمان رسید عمل کسردیم غفلتاً در باز شد والا خیال میکردیم باید در این مکان بمانیم و دعا کنیم فوراً بکنفر زرتشتی بپردازد شاید مرگ او موجب خلاصی ما باشد اینچاهم باید ممنون علم شد اگر عامی و بیسواد بودیم امکان نداشت بتوانیم رمز باز شدن در را پیدا کنیم.

نزهة القلوب در مورد ری مینویسد: «تومان ری، این تومان را سوای ری نبوده است»، «اکنون که ری خرابست و رامین شهر آنجاست و مواضع دیگر که ذکرش بیاید هر يك قصبه شده» «و حقوق دیوانی آنجا هفتصد تومان بوده و ملک ری بمظمتی بوده که حکومتش در اول عمر سعد» «علیه الله باعث قتل امیر المؤمنین حسین بن علی رضعنها شد و آن حکایت مشهور است. ری از» «اقلیم چهارم است و ام البلاد ایران و بجهة قدمت آنرا شیخ البلاد خوانند طولش از جزایر خالدات» «(عوك) و عرض از خط استوا (لهل) شهر گرمسیر است و شمالش بسته و هوایش متغیر و آبش» «ناگوار در او و بسیار بوده است. انتهی» در ظرف چند سال اخیر مجدداً شهر ری رو با بادی رفته و اکنون شهر نامبرده مرکز بخشداری و اغلب ادارات دولتی و بانکها در آنجا شعبه دارند. بیمارستان فیروز آبادی در حضرت عبدالعظیم، این بیمارستان مجهز بتمام وسایل جدید دارای کلیه بخشهای جراحی، داخلی، مسری، گوش و حلق و بینی، چشم پزشکی، دندان پزشکی و غیره

چندین سال است که دایر شده و بسیاری از بی بضاعت اطراف در آنجا مجانی معالجه و بستری میشوند. جمعیت آن در سال ۱۳۲۱ - ۱۶۵۷۰ نفر بوده است .

دهستان غار ۱۴۰ قریه دارد که فقط يك قریه آن در کوهستان و بقیه در جلگه واقع است ، هوايش معتدل و برای زراعت ازمازاد آب رودخانه های کن و کرج استفاده نموده و بهلاوه هر يك از دهات قناتی مخصوص بخود دارند ، محصول آن غلات ، حبوبات ، چغندر ، پنبه مخصوصاً سبزیکاری و صیفی کاری آن زیاد است .

دردهات غارگله داری و گاوداری معمول است و يك قسمت از شیر و ماست مصرفی شهر تهران از آنجا تأمین میشود. اخیراً باغهای جدیدی احداث و اشجار میوه زیادی در دهات این دهستان غرس شده است . در دهستان مزبور يك دبیرستان و ۲۲ دبستان و ۱۴ مکتب خانه دایر است . از سال ۱۳۱۳ کارخانه بزرگ سیمان سازی در نزدیکی قریه دولت آباد شروع بکار نموده و با دودسته کارگر که تعداد بیشتر از هزار نفر است شبانه روز مشغول کار میباشد کارخانه های دیگری در این دهستان هست که شرح آن بعد بیاید .

دهستان فشا پویه از شمال محدود است به غار از جنوب بدریاچه قم و کویر از خاور بدیهستان و رامین از باختر بدیهستان و کوههای حسن آباد و کنارگوش (از شمال باختری بجنوب خاوری) این دهستان امتداد یافته ، مازاد آب رودخانه های کرج ، کن و رودشور از دهستان مزبور میگردد ولی بیشتر آب زراعتی دهات فشا پویه بتوسط قنوات که در محل حفر شده تأمین میشود ، دهستان فشا پویه دارای ۵۴ قریه است که دو قریه آن در کوهستان و بقیه در جلگه واقع و هوای آن معتدل متغایل بگرمی است ، محصول آن غلات ، حبوبات ، پنبه ، چغندر ، صیفی کاری و سیب زمینی میباشد و اشجار آن بیشتر انار و انجیر و سایر میوه ها که تر است ، تربیت حیوانات اهلی و طیور خانگی هم بین ساکنین دهات معمول میباشد ، در این دهستان سه دبستان دایر است .

۷ - بخش کن

مرکز این بخش کن در ۱۴ کیلومتری شمال باختری پایتخت و ابتدای دره سولقان دامنه کوه است ، سردسیر ، جمعیت آن در حدود پنجهزار و پانصد نفر ، شیعیه و از پنج محله بنام سرآسیا ، اسمعیلیان ، درقاضی ، میانده ، بالون تشکیل میشود این محلات در خاور رود کن محصول عمده آن توت و انجیر و انار ، صیفی کاری و غلات است .

ادارات دولتی آن : بخشداري ، دسته ژاندارمری ، نماینده یهوداری ، آهسار ، پست ، محضر رسمی و يك دبستان شش کلاسه دارد .

از آثار قدیمی چند تکیه ، دو چنار کهن ، علاوه بر آب رودخانه هفت قنات دارد .

حدود کن ، سولقان ، ارنگه و لورا از شمال بخاک هازندران و از جنوب بدیهستان غسار از خاور بشمیران و حومه تهران و لواسان و از باختر به ساوجبلاغ و شهریار محدود است .

راضی این دهستان در دره کن که از کوههای زندان و سنگان شروع شده واقع و این دره نسبتاً خشک است و فقط در بهار سیلاب زیاد دارد که پس از مشروب نمودن قسمتی از مزارع غار و فشا پویه بسيله قم میریزد .

اراضی **ارنگه و لورا** در دزدۀ وسطی رود کرج و دره **شهرستانک** واقع و رودخانه کرج از کچسر در شمال تا **حصار** در جنوب و از دهستانهای مزبور عبور مینماید و آبهای دره شهرستانک در محلی موسوم به دو آب وارد رودخانه کرج میشود .

دره **ارنگه** دارای مناظری زیبا و باغهای متعدد و اشجار زیاد بوده و راه مخصوص چالوس از کنار رودخانه کرج از دهستان **ارنگه** و لورا عبور مینماید . دهستان نامبرده دارای ۲۱ قریه است که بین دهستانها تقسیم میشود .

الف) دهستان **ارنگه** مرکز آن بهمین نام ۲۲ کیلومتری شمال خاوری کرج ، کوهستانی ، سردسیر ، سکنه ۷۸۸ نفر . شیعه فارسی ، دو دبستان دارد ، مسجد و تکیه و سه چهار بقعه قدیمی دارد .

این دهستان دارای ۳۱ قریه است که همگی در کوهستان واقعند برای زراعت از آب رودخانه کرج و چشمه سارها استفاده مینمایند و بواسطه کمی زمین زراعتی غله آن کم است . بیشتر محصول آن سردرختی و اشجار میوه و درمرا تعلق کله های کوسفند و گاو نگاهداری میشود .

ب) **کن وسولقان** - سولقان یک فرسخ شمال کن ۱۶ کیلومتری شمال شوسه تهران - قزوین ، کوهستانی ، سردسیر ، سکنه آن ۱۵۰۰ نفر ، شیعه .

دهستان کن وسولقان از ۲۱ قریه تشکیل شده که ۹ قریه آن کوهستانی و سردسیر و ۱۲ قریه آن در جلگه واقعست ، هوای آن معتدل و برای زراعت از آب رودخانه و قنات و چشمه سارها استفاده مینمایند . محصول آن غله ، حبوبات ، صیفی کاری ، چغندر و پنبه است . باغها و اشجار فراوان دارد ، مخصوصاً در قصبه کن انار و انجیر بحد وفور بدست میآید .

در شمال کن وسولقان و سنگان و کیکا و بقعه امامزاده داود است ، که در تابستان عده زیادی از اهالی تهران برای زیارت و انجام نذورات بآنجا میروند ، ولی جاده شوسه تایونجه زار بیشتر کشیده نشده در این دهستان ۴ دبستان و دو مکتب خانه دایر است .

ج) **لورا و شهرستانک** که از ۱۹ قریه تشکیل شده هوای آن سرد و میلاقی است برای زراعت از آب رودخانه و چشمه سارها استفاده مینمایند ، هوای آن سرد و میلاقیست ، اراضی زراعتی آن کم و بیشتر باغ و اشجار میوه دارد .

از قراء معروف این دهستان یکی **شهرستانک** است که خیلی قدیمی بوده و شکارگاه و میلاق تابستانی ناصرالدین شاه بوده است .

و دیگری **کچسر** که در ابتدای تونل **کندوان** واقع شده و اخیراً مهمانخانه آبرومندی در آنجا بنا شده ، اهالی تهران در تابستان برای استفاده از خنکی هوا و مناظر طبیعی در آنجا گردش و استراحت مینمایند .

دهات لورا و شهرستانک بین دودره واقع شده : اولی دره سرچشمه رودخانه شهرستانک که از قله توچال شروع شده و آبشارهای زیبا و متعددی دارد ، قریه شهرستانک را از اطراف محصور و بتوسط گردنه های صعب العبور بسایر نقاط مربوط میسازد ، در رودخانه شهرستانک ماهی قزل آلا فراوان دیده میشود .

دیگری دره لورا که سرچشمه اصلی آبهای جاری در این دره کوههای **گلون** بسته میباشد و آبهای آن در نزدیکی کندوان در قریه کچسر با آبهای کندوان یکی شده بطرف جنوب سرازیر

و در دو آب برود شهرستانك اتصال یافته ، رودخانه اصلی گرج را تشکیل میدهد ، در این دهستان فقط يك دبستان دولتی دایر است .

۸ - بخش لواسان

دهستان لواسان و رودبار قصران - ازشمال محدوداست بھاك مازندران ، از جنوب بشمیران ، ازخاور بدماوند ولاریجان ازباختر به کن وشهرستانك . كوه كلون بسته ازشمال لواسانست وازسه طرف سه رودخانه جاری میشود : یکی دره رودبار كه سرچشمه های جاجرود را تشکیل میدهد وازجنوب لواسان میگردد ، دیگری دره لودا وشهرستانك كه رودكرج را تشکیل میدهد ، سومی رودلار كه اذدره لار گذشته ویدریای مازندران میریزد . هر يك اذقسمتهای این دهستان بوسیله كرده های سخت كه درزمستان مسدود اذپرف است بهم متصل میشود مانند گردنه افچه بین رودبار ولار وكردنه خرسنك بین رودبار وشهرستانك ، گردنه قوچك بین رودبار وشمیران كه اخیراً جاده شوسه اذاین گردنه به شمشك میرود وكردنه توجال بین لواسان وتهران .

اراضی لار كه درشمال خاوری واقع شده بواسطه ارتفاع زیاد وبرف و سرمای شدید آبادیش كم ولی دارای مراتع وسیع دركنار رودخانه لار بوده وچراگاه طبیعی (كه پهنای آن ۷ كيلومتر ودرآزای آن ۶۰ كيلومتر است) تشکیل داده ودرتابستان بیشتر كوسفند داران اطراف تهران وچادر نشینان برای استفاده اذمرتع مزبور بدره لار میروند .

رودخانه لار دارای چشمه های متعدد مانند ملك چشمه وسفید آب وچهل چشمه است عرض این رودخانه در دره لار زیادتراز رود هزار است ولی درآن درخت دیده نمیشود ودر كوههای آن حیوانات وحشی ودرنده وشكار فراوان است و ارتفاع این دره اذدریا قریب سه هزارمتر است . بعضی جاده های كلوانرو بین لواسان و مازندران اذاین دره میگردد ، در اغلب نقاط آن ركه های زغال سنگ در سطح زمین نمایان ودر بالای خطالرأسهای بعضی رشته كوههای آن آثار خرابه های قدیمی دیده میشود .

دهات لواسان درشمال جاجرود واقع مزارع متعدد مشروب میشود و در قسمت رودبار چشمه سارهای متعدد جاری و ازسه دره بنام فشم ودره میگون ودره آهار آب جاریست كه پس از اتصال برودخانه جاجرود اذ لشگرك بطرف لواسان كوچك جریان یسافته وراهمین را مشروب میکند .

درزمان پهلوی فقید در نظر بود درلشگرك با ایجاد سد ، آب وبرق تهران تأمین شود ولی چون هزینه آن زیاد میشد طرح آن متوقف ماند .

دهستان نامبرده اذ ۹۱ قریه تشکیل شده كه بین بلوك مشروحه زیر تقسیم شده است :

الف) دهستان رودبار قصران كه دارای ۱۵ قریه وهمگی در كوهستان واقع وهوای آن سرد وخیلاقیست و برای زراعت اذ آب رودخانه وچشمه سارها استفاده مینمایند محصول آن غلات ، حبوبات و مخصوصاً میوه های سردسیر است ، در تابستان عنده زیادی اهالی هنگام شدت گرما اذ تهران بدهستانهای آنجا پناه میبرند ، در این دهستان ۳ دبستان دولتی و ۱۳ مكتبخانه

دایر است. در قریه شمشك مەبن زغال سنگ موجود است که توسط بانك صنعتی با آخرین اسلوب فنی از آن زغال سنگ استخراج میشود.

ب) دهستان سیاه رود از ۳۲ قریه کوهستانی تشکیل شده که هوای آن سرد و برای زراعت از آب رودخانه و چشمه سارهای متعدد استفاده مینمایند، محصول آن گندم، جو، سیب زمینی و حبوبات میباشد، باغهای میوه فراوان دارد، اشجار چنار، تبریزی، افرا و نارون بسیار است، تربیت حیوانات اهلی و پرند ه های خانگی معمول است. در این دهستان شش مکتب خانه دایر است.

ج) لواسان بزرگ - دارای ۱۳ قریه کوهستانیست که هوای آن سرد و ییلاقی و برای زراعت از آب رودخانه و چشمه استفاده مینمایند، محصول آن غلات، حبوبات و میوه میباشد. در مراتع آن گله های کوسفند نگهداری میشود. در این دهستان یک دبستان دولتی و ده مکتب دایر است.

د) - لواسان کوچک از ۳۱ قریه کوهستانی تشکیل میشود هوای آن سرد و ییلاقی و برای زراعت از آب رودخانه و چشمه سارها استفاده مینمایند. محصول آن غلات، حبوبات و میوه های سردختی است مرکز آن قصبه افچه است در این دهستان سه دبستان و سه مکتب خانه دایر است. جمعاً ۲۴ دبستان و یک دبیرستان.

۹ - بخش ورامین

دهستان ورامین از شمال محدود است به لواسان از جنوب به کویر و مسیله از خاور به گرمسار و از باختر به غار و فشافویه در شمال آن سیاه کوه و دنباله کوه سه پایه قرار گرفته و رودخانه جاجرود از دره های آن کوه میگذرد، اراضی ورامین تماماً از رسوبات رودخانه تشکیل شده و به همین مناسبت فوق العاده حاصلخیز است.

رود جاجرود پس از گذشتن از پارچین در کبودگنبد به چند شعبه مجزا از یکدیگر تقسیم شده و هر یک از آنها بمصرف آبیاری قسمتی از اراضی ورامین میرسد - ۱ - تقسیم آب جاجرود

مرآت البلدان مینویسد:

۱ - «جاجرود دره ایست در چهار فرسخی تهران براه مازندران و شکارگاه معروف»
«سلاطین قاجار بود فتحعلشاه در سال ۱۲۱۳ هجری بنای عمارت کاروانسرا در جاجرود دستور»
«داد و چون برای توقف او موقع شکار محلی نداشتند در کنار آبادی معروف به شکر پیک»
«بنایی در جنب سنگی برای اوساختن در هر سال دوسه مرتبه برای شکار کبک و تیهو بجاجرود»
«میرفت و بطهران بازگشت میکرد، محمدشاه قاجار نیز سالی یکی دو بار باین شکارگاه میآمد»
«و در سمت غربی دره بساختن قصر عالی مشتمل بر حرمخانه و دیوانخانه و حمام و باغ هم دستور»
«داد در کوه های نزدیک این قصر کله کله کوچ و میش و وحشی که بادغالی موسوم است و بز کوهی»
«و تنگه یافت میشود و از خوزستان و اماکن گرمسیر بفرمان شاه در اراج آوردند و در جاجرود»
«رها کردند و این دراجها بومی شده زاد و ولد زیاد نمودند و بعداً نیز از مازندران هرا ل و»
«از سمت خراسان و یزد چند تن کور خر آوردند و در جنگل جاجرود سدادند. رود جاجرود از»
«مغرب بمشرق جاریست و در کلمه چایج شرحی از آن نگاشته شده، در دو معبر این رودخانه»

بین کلیه دهات ورامین بطورمتساوی نیست و فقط دهاتی که از اسلایهای بیش‌دادای حق آب از رودخانه جاجرود هستند از آب آن استفاده مینمایند، ولی موقعیت خاک ورامین طوریت که اگر آب رودخانه بقدر کافی باشد تمام دهات سیراب میشوند. پهنای این دهستان از خساور بیاختر ۳۶ کیلومتر، مرکز آن شهر ورامین، جمعیت آن در حدود چهار هزار نفر است.

ورامین از قراعه کهن ایرانش که در کتب و تواریخ اسم آن زیاد برده شده.

نزهة القلوب در مورد ورامین میگوید «ورامین در مقابل دیهی بوده است و اکنون قصبه»
 «شده و دارالملک آن نومان گشته، طولش از جزایر خالدا (عزکه) و عرض آن از خط استوا»
 «(له لطف)، در آب و هوا خوشتر از ری است و در محصول غله و بنبه بی مانند، اهل آنجا شیعه»
 «افنی عشری اند و تکبر بر طبعشان غالب است. انتهی».

از آثار و ابنیه قدیمی در ورامین: امامزاده یحیی، مسجد ورامین، برج علاءالدین و قلعه ابرج و غیره که در محل مشهور و مخصوصاً مسجد ورامین از حیث قدمت و آثار معماری قابل توجه میباشد، در داخل مسجد مزبور کاشی‌هایی پیکارفته که دارای جلدی فلزیست و قسمتی از آنها را دزدیده اند، بنای مسجد متعلق به سه دوره مختلف است، بنای اصلی در دوره سلجوقیان و تاریخ آن قرن ششم هجری است و قسمتی که دارای کتیبه مغروطی است از آثار دوره غزنویان، قسمتهای دیگری که این دو بنا را بهم متصل نموده جدیدتر است، و برای ساختن قسمت سوم مقداری از کاشیهای قدیمی را خراب و دوباره بهم وصل کرده اند و کاشیهای این بناها دارای جلدی فلزی میباشد که در نوع خود بی نظیر و در بناهای قدیمی ایران کمتر کاشیهای بظرافت کاشیهای امامزاده یحیی دیده میشود، کاشیهای مسجد مزبور سه نوع است.

کاشیهای رنگ، کاشیهای برنجی رنگ، کاشیهای قرمز رنگ مانند مس و این کاشیها در تزیینات داخل محراب و سقف پیکار برده بطوری باهم ترکیب نموده اند که از لحاظ صنعتی فوق العاده جالب توجه میباشد، به عقیده بعضی از متخصصین این کاشیها از کاشیهای مساجد آسمانی و بناهای ایتالیا بهتر و نفیس تر است و چون در اطراف این ابنیه در دوره مغول هم ساختمانهایی شده ممکن است طول مدت تکمیل آنها را از ابتدای سلجوقیان تا آخر دوره مغول دانست. یک برج خرابه در آن حدود دیده میشود که کتیبه آن از کاشی و زمینه آجری دارد. این بنا واسطه بین معماری زمان مغول و دوره آق‌قویونلو و قره قویونلو است از قرار معلوم معماران و نقاشان خارجی هم نقشه زیادی از طرز بنا و کاشیکاریهای مسجد ورامین برداشته اند.

«بل محکمی بسته شده یکی در معبر گلندو و لواسان و یکی دیگر حاجی میرزا بك از»
 «فرشاهی خلوت خانه های ناصرالدین شاه در معبر بزرگ مازندران از راه سرخ حصار به»
 «بوم دهند دماوند ساخته است و خاصیت آیندو بل اینست که در ایام بهار و طغیان آب از»
 «مازندران بطهران و از آن بطبرستان و لواسانات و نورو کجور جلو گیری مینماید و پلهای دیگری»
 «نیز بر روی این رودخانه بسته شده است. در اغلب کوهها حیوانات درنده مانند پلنگ و خرس»
 «و غیره هاست - از طهران بواسطه دوره بجاجرود میرفتند یکی از راه سرخ حصار که راه»
 «معمول جاجرود است کالاسکه و عرابه الی قصر سلطنتی با کمال سهولت و آسانی میآید، یکی»
 «راه مخصوص و شکارگاه پادشاه است. هیئت و موقع جاجرود طوری واقع شده که هنگام»
 «تشریف فرمائی موکب شاهانه ببلترمین رکاب خوش میگردد. انتهی»

شهر ورامین از چند سال باینطرف رو بآبادی گذارده مخصوصاً از تاریخ تاسیس کارخانه قند ورامین و کارخانه تصفیه روغن و ایجاد مزارع نمونه از طرف وزارت کشاورزی و تقسیم املاک پهلوی بین رعایا با اقساط کم و طویل‌المده برآبادی آن افزود (کارخانه قند ورامین که از سال ۱۳۱۷ شروع بکار نموده بود به محل دیگری انتقال یافت) محصول کارخانه روغن نباتی ۸۰۰ تن روغن در سال است .

در دهستان ورامین سه دبیرستان دولتی و ۱۷ مکتب خانه دایر است دهستان ورامین که از ۲۰۹ قریه تشکیل شده بین چهار بلوک بشرح زیر بخش شده :

الف) دهستان بهنام پازوکی دارای ۳۵ قریه است که همگی در جلگه واقع شده و هوای آن معتدل کی مایل بگرمی است برای زراعت از آب رودخانه جاجرود و قنات استفاده مینمایند محصول آن غله ، حبوبات ، سیب زمینی ، چغندر و صیفی کاریست . این دهستان محل قشلاق ایلات اطراف و زمستان کله های گاو و کوسفند در آن نگاهداری میشود .

ب) دهستان بهنام سوخته - دارای ۳۴ قریه است که سیزده ده آن در کوهستان و دارای هوای معتدل و بقیه در جلگه واقع شده و هوای آن کمی گرم است ، برای زراعت از آب رودخانه جاجرود و قنات استفاده مینمایند ، محصول آن غلات ، حبوبات ، سیب زمینی ، چغندر، پنبه و صیفی کاریست اشجار باغ میوه هم بسیار دارد .

ج) دهستان بهنام غرب - دارای ۶۸ قریه همگی در جلگه و هوای آن گرم و برای زراعت از آب رودخانه جاجرود و قنات استفاده مینمایند ، محصول آن غلات و حبوبات بحد و فور و چغندر و پنبه و سیب زمینی، میوه، اشجار و صیفی کاری میباشد ، در مراتع آن زمستانها کله های گاو و کوسفند نگاهداری میشود .

د) دهستان بهنام وسط - از ۶۳ قریه تشکیل شده و در جلگه واقع و هوای آن کمی گرم و برای زراعت از آب رودخانه جاجرود و قنات استفاده مینمایند ، محصول آن غلات و حبوبات بحد و فور و چغندر و پنبه ، سیب زمینی ، صیفی کاری میوه و اشجار میباشد ، در مراتع این دهستان کله های گاو و کوسفند نگاهداری میشود .

بخش هفتم = سوانح و حوادث تهران

وقایع و حوادث تهران بسیار است و شرح آن چندین جلد کتاب را اشغال مینماید آنچه از نظر تاریخ مورد توجه است بطور خلاصه یادآور میشویم :

قضیه رژی

ناصرالدین شاه در آخرین مسافرت خود در اروپا امتیاز انحصار تنباکو و توتون ایران را در ۱۳۰۸ هـ. ق برای مدت پنجاه سال بیک شرکت انگلیسی معروف به رژی REJY واگذار نمود کمپانی هم پس از آمدن شاه بتهران مأمورین خود را بشهرها و دهات فرستاد و شروع به جمع آوری و بسته بندی توتون گردید . مردم نزد علما رفتند و گفتند امروز تنباکو را انحصار نمودند فردا نمک پسفردا نان و آب و گوشت را با انحصار اجانب میدهند و پول آن خرج مسافرت فرنگ یا نیاز خانهای قشنگ خواهد شد . مرحوم میرزای آشتیانی حکم بحرمت استعمال دخانیات کرد بدین مضمون « بسم الله الرحمن الرحیم الیوم استعمال تنباکو و توتون بای نحوکان در حکم محاربه با امام زمانست عجلاله فرجه . میرزا حسن شیرازی » این حکم در ایران منتشر شد و همه اطاعت کردند .

مردم نیز غوغا راه انداختند و جلوی قصر گلستان اجتماع نمودند و گویا بنایب السلطنه بی حرمتی نمودند . نایب السلطنه وارد ارک شد و دستورات دربار را بپندند مردم هجوم آوردند آقا بالاخان معین نظام که لقب سردار افخمی داشت (پدر سر لشکر خسرو پناه) بسر بازان افواج تحت امر خود دستور تیراندازی داد جمعی کشته شدند ولی غوغا فرونشست ناصرالدین شاه بپناج میرزا حسن مجتهد آشتیانی که در تهران نفوذی داشت و قصد ترک ایران را نموده بود مراجعه و خواهش نمود که از مسافرت منصرف شود و در نتیجه جلساتی که در این مورد تشکیل دادند لغو امتیاز و شش کرویر تومان خسارت کمپانی را دولت قبول کرد و چون بولی در بساط نبود کمرکات جنوب را نزد بریتانیای کبیر برگرداندند . این اولین قرضه ایران باجانبی بود و بدبختی ملت ستمدیده از این تاریخ شروع میشود . شنیدم در آن هنگام این خبر ببرزای بزرگ که اعلم مجتهدین و مقیم نجف بودند داده شد ایشان گریستند و فرمودند وای بحال ایران ، چون انگلیسها نقطه حساس و مقام نافذ را بدست آوردند جدیت خواهند نمود که بین علما فساد ایجاد کرده و طبقه روحانی را مفتضح نمایند .

کشته شدن ناصرالدین شاه قاجار

ناصرالدین شاه چهارم پادشاه خاندان قاجاریه در ۲۲ ذیقعد ۱۲۶۴ قمری بتخت سلطنت نشست بنابراین روز ۲۲ ذیقعد ۱۳۱۳ تیم قرن از سلطنت او میگذشت در شهرهای ایران و نمایندگیهای اروپا مشغول تهیه جشن پنجاهمین سال پادشاهی او بودند تشریفات مفصلی تهیه شده بود ، سکه های طلا و نقره یادگار جشن ضرب شده بود (یکی از آنها نزد من است . نگارنده) که سه روز پیش یعنی بعد از ظهر روز جمعه ۱۸ ذیقعد ۱۳۱۳ هنگامیکه در حرم حضرت عبدالعظیم

بطرف حرم امامزاده حمزه میرفت بدست میرزا رضای کرمانی مقتول شد. معمول ایران بلکه کلیه کشورهای مشرق زمین چنین بود هنگامیکه پادشاه کشته میشد یا میبرد انقلاباتی در کشور روی میداد، ولی کاردانی و درایت صدراعظم (امین السلطان) موجب شد که مردم از مرگ ناصرالدینشاه در روزهای اول مطلع نشدند زیرا او نقش را در کالسه نشاند و عینک بهشپهایش زد و مرتب با او صحبت میکرد و گاهی در حین حرکت آب می طلبید و بدهان شاه مرده میگذاشت. میرزا رضا از مرده و اخلاص کیشان سید جلال الدین اسدآبادی (معروف بافنان) بود. او مردی بود که با اساس سلطنت استبداد ایران مخالف بود بخصوص کینه ناصرالدینشاه را بدل داشت. بهر تقدیر میرزا رضای کرمانی در تهران (سوم ربیع الاول ۱۳۱۴) اعدام گردید دوستان او شیخ احمد روحی و میرزا آقاخان کرمانی بهچرد ورود بایران محمدعلی میرزای ولیعهد در تبریز آنها را گرفت و یک ماه قبل از اعدام میرزا رضا با فجعترین وضعی آنها را ساراکشت. شیخ جمال الدین راهم مسموم نمودند.

انقلابات مشروطیت

علاءالدوله حاکم تهران بدستور عین الدوله صدراعظم در زمان سلطنت مظفرالدین شاه در روز دوشنبه ۱۴ شوال ۱۳۲۳ بعلت ترقی قندتجار قند فروش تهران را در اداره حکومتی احضار و با آنها امانت فراوان نمود. و چند نفر را بجوب می بندد منجمله حاج سید هاشم تاجر معروف به سید قندیرا سخت میزند این واقعه در تهران سروصدائی راه میاندازد. مردم قیام کرده و هیاهو راه میاندازند که همین سروصدا منجر بشروطه خواهی شد. سید جمال الدین واعظ در بالای منبر از مشروطه و قانون و عدالتخانه و مجلس شورا صحبت مینمود سید محمد طباطبائی و سید عبدالله بهبهانی و شیخ محمد واعظ بیانات او را تسامد و تصدیق میکردند و مرحوم شیخ فضل الله نوری باین نوع مشروطه مخالف بود.

عین الدوله چند تن از خطبا و ناطقین را که معمولاً معمم بودند تبعید نمود و خواست شیخ محمد واعظ راهم تبعید کند که مردم دخالت و ممانعت نمودند سربازان تیراندازی کردند سیدی کشته شد (۲۸ ربیع الاخر ۱۳۲۴ قمری).

شاید اولین مرتبه بود که بازار تهران بعنوان اعتراض بر علیه رفتار دولت بسته شد و مردم در مسجد جامع اجتماع کردند - تجار و پیشه و دان در سفارت انگلیس (قلهک) بست نشستند تدریجاً این عده در حدود شانزده هزار نفر شدند در شهر هم ولوله ای بود. اتابک مردم مسجد جامع را محاصره نمود از رساندن آب و نان جلوگیری کرد چند نفری کشته شدند علما به حضرت عبدالعظیم و قم مهاجرت کردند مردم هم با آنان هم آهنگ شده پایتخت از تاجار و اهل علم خالی شد. بالاخره صدراعظم تغییر کرد شاه که شخصاً خواهان مشروطه بود تسلیم شد و در تاریخ ۲۰ ذی قعدة ۱۳۲۴ قمری (پنج روز پیش از مرگ مظفرالدین شاه) قانون اساسی مشروطیت را پادشاه امضاء نمود و ولیعهد (محمد علی میرزا) نیز آنها را صحنه گذارد و انقلابات تهران و تبریز و دیگر شهرستانها پایان پذیرفت.

مباران مجلس شورای ملی

از روزیکه محمد علی میرزا بر اریکه سلطنت نشست و تاج کیانی بر سر نهاد و خود به

مشیرالدوله گفت این تاج بر من سنگینی میکند زمزمه مخالفت با مجلس را آغاز نمود و معتقد بود که مجلس شورا یملی باید باشد ولی در سیاست دخالت نکند به نصب و عزل وزرا هم کاری نداشته باشد. لذا میرزا علی اصغر خان امین السلطان اتابک اعظم را که در اروپا مشغول گردش و تفریح بود به تهران احضار و پس از استعفای مشیرالدوله او را به نخست وزیری انتخاب نمود مردم از او ناراضی بودند زیرا قروضی از بیگانگان گرفته و کشور را مقروض کرده بود از طرف دیگر او را هم عقیده شاه میدانستند لذا بدست عباس آقا نامی در جلوی مجلس شورای ملی او را کشتند. روز بروز روابط مجلس و ملت با دربار و شاه تیره تر میشد انجمن های ملی تشکیل مجاهدین انتخاب شدند. مسجد سپهسالار پر بود از مجاهد و انجمن شاه هم اوضاع شهر را سخت دید به باغشاه نقل مکان نمود. شاپشال معلم روسی او - حسین پاشا خان امیر بهادر وزیر جنگ او - بالکونیک لیاخوف فرمانده روسی قزاقخانه او را بر مقاومت در برابر ملت تشویق میکردند تا اینکه جنگ رسمی شروع شد بغتتاری های طرفداران شاه در اطراف تهران با قوای مجاهدین بریاست محمد ولیخان سپهسالار در نبرد بودند یکدسته دیگر بغتتاریهای ملی با سیلاخوریها و قزاق ها در پایتخت درگیر بودند روز پنجشنبه ۱۴ خرداد ۱۲۸۷ برابر ۴ جمادی الاول ۱۳۲۶ جنگ شدت پیدا کرد مجلس بتوپ بسته شد - ملک المتکلمین - میر جهانگیر خان صوراسرافیل در باغشاه کشته شدند در تهران کشتار زیاد شد بالاخره باقرخان و ستارخان تبریزی و قوای سپهسالار رشتی و بغتتاریهای طرفدار مجاهدین و ملیون قوای دولتی و مستبدین را شکست دادند روز ۲۸ تیر ۱۲۳ شعبان ۱۳۲۶ شاه و همراهانش به سفارت روس پناهنده شدند و ملت احمد میرزا را که کودکی بیش نبود در حالیکه از ترس گریه میکرد بشهر آورده و پادشاهی انتخابش کردند. در این کیرودار روس وانگلیس پیمان ۱۹۰۸ را منعقد و ایران را بین خود قسمت کردند.

کودتای ۱۲۹۹

در دوران کوتاه مشروطیت جوان هرج و مرج و رواج گرفت بعضی اجراء و نویسندهگان عفت قلم را رعایت نمیکردند، نروتمندان مالیات مقرر را نمیدادند، پاره های اقلدرها مانند شیخ خزعل و غیره زیر بار حکومت مرکزی نمیرفتند تقریباً تمام طبقات ناراضی بودند، شاه نمیتوانست سلطنت کند لذا احمد شاه مرتب کسالت را بهانه کرده اروپا میرفت، دولت نمیتوانست حکومت کند و پیاپی سقوط میکرد تراکمه در شمال، میرزا کوچک خان و احسان الله خان و خالو قربان در کیلان، اقبال السلطنه در ماکو، سمیتقو در آذربایجان و کردستان طغیان کردند خلاصه در تمام اکناف و اطراف ایران ناامنی و انقلاب بود.

تا اینکه در نیمه شب دوشنبه سوم حوت ۱۲۹۹ نیروی قزاق که مأمور سرکوبی اشرار و متجاسرین کیلان بودند بموجب طرح تنظیم شده قبلی بفرماندهی رضاخان میرپنج (پهلوی فقید) بدون اطلاع و اخطار قبلی تهران را اشغال نمودند. در این هنگام نیروی پایتخت عبارت بود از دو رژیمان منظم (فوج ۱ یوسف آباد و ۲ باغشاه) و یک باطالیون (گردان سوم) ژاندارم که کتلت گلوب سوئدی ریاست آنها را عهده دار بود و یک بریگاد (تیپ) سرباز که کتلت لومبرک سوئدی سرپرستی آنها را به عهده داشت و بریگاد فوق العاده بفرماندهی سردار انتصار (مظفر اعلم) و گارد نصرت و گارد اقدس (مأمور گلستان) - ۱ - و در حدود پانصد

۱ - نیروی پلیس جنوب عبارت از دو تیپ منظم بفرماندهی انگلیسها در فارس و کرمان و اصفهان بودند.

آذان (باسیان) بزیاست ژئرال وستداهل سوئدی .

نیروی ژاندارم که اصولاً مداخله و دفاعی ننمود نیروی بریکاد یعنی سربازها هم در اطراف خندق باختری شهر موضع گرفته بودند ولی بدون آنکه گلوله‌ای از دهانه توپ یا تفنگ آنها خارج شود همان شبانه بادر یافت حقوق عقب افتاده بسربازخانه مراجعت نمودند .
فقط باسیانها که در جریان عمل نبودند هنگامیکه قزاقها خواستند نظمی (شهربانی) و کمیساریا (کلاتریها) را اشغال کنند مختصر مقاومتی نموده بآنها و قزاق‌ها چند نفری تلفات وارد شد .

در میدان توپخانه (سپه) از طرف قزاق‌ها دو تیرتوپ شلیک شد و سقف یکی از اتاقهای شهربانی خراب شد .

اهالی تهران که در خواب ناز بودند در اثر شلیک توپ و رگبار مسلسل از خواب بیدار شده از همسایگان میپرسیدند چه خبر است مهتاب آتش را خوب بخاطر دارم که چقدر درخشان بود .
نگارنده صبح زود بخانه رئیس مدرسه نظام (مرحوم سرتیپ محمد باقر امیر نظامی) رفته ایشانرا در کالسکه خود نشاند بطرف مدرسه نظام (قسمتی از کاخ دادگستری فعلی) روانه شدیم ولی در خیابان فردوسی يك وکیل باشی قزاق پرید جلوی کالسکه و پهلوی کالسکه چپ نشست و مارا برد بقزاقخانه (ستاد ارتش فعلی) آن مرحوم رفت نزد میر پنج رضاخان پس از ده دقیقه برگشت قیافه آرام و خندانی داشت ، پرسیدم چه شده و چه باید بشود مرحوم خندید گفت هر چه هست خیر است فعلاً مدرسه نظام سه روز تعطیل است .

سرتیپ وستداهل نیز همان موقع بفرح آباد نزد احمد شاه رفته و کسب تکلیف نموده بود ، احمد شاه گفته بود برای انتظامات شهر باسیانها با قزاقها تشریک مساعی نمایند .

صبح همان روز در جلوی دوازده دروازه شهر و اطراف سفارتخانه‌ها یکمده قزاق ایستاده بود . زندانیهای شهربانی آزاد شده بودند مسلسل‌ها در ایوان شهربانی بحال حاضر باش بودند مردم دچار بهت و حیرت غریبی شده بودند قریب یکصد نفر از اعیان و رجال منجمله مرحوم مدرس و نصرت الدوله دستگیر و زندانی شدند .

عصر روز چهارم اسفند سید ضیاءالدین طباطبائی مدیر روزنامه رعد عمامه را کنار گذاشت . سروصورت اصلاح کرده و کلاه بوستی بر سر فرمان رئیس الوزرائی را در دست گرفته بطرف کاخ ایش روان بود .

آقای حسین مکی در کتاب خود مینویسد :

روز چهارم صبح نزدیک غروب بامام‌ودیتی که از طرف سید ضیاءالدین و رضاخان میر پنج بصره‌نك باقرخان (مرحوم سرهنگ باقر نيك اندیش معروف به باقر بی - نگارنده) داده شده بود بکاخ فرح آباد میرود و تقاضای تشریف بحضور شاه مینماید ، شاه او را باریمیدهد .

شاه همیشه فهمید نماینده پیشوایان کودتاست پرسید :

شماها چرا بظهران آمدید ؟

جواب داد : بمنظور تقویت حکومت مرکزی و اجرای اوامر اعلیحضرت همایونی .

شاه پرسید : این رضاخان میر پنج کیست و چطور آدمی است ؟

— شخصی است کاملاً شادوست و وطنپرست .

شاه : پس میگویند شما بالشویک شده‌اید ؟

— خیر. قربان، خلاف عرض کرده‌اند، ماهمه شاهدوست و وطنپرست هستیم و برای اجرای اوامر اعلیحضرت هایونی و حفظ استقلال وطن حاضر بجانبازی میباشیم.

شاه: پس چرا بدون اجازه من حرکت کردید.

قربان: اولاً با آنکه مدتی مدید در سنگرها و بیابانها تا آنجا که توانستیم فداکاری و جانبازی کردیم، چراید هوچی مرکزی چافشانی‌مارا منظورنداشتند و همه گونه تهمت بپامیزند، اینک آمدیم که مراتب را بعرض خاکیای مبارک برسانیم و استدعا کنیم که سربازهای شاهدوست پیش از این طاعت توهین ندارند.

دوم اینکه حکومت مرکزی را تقویت کنیم تا اوامر شاهنشاه در تمام کشور بدون هیچگونه تأملی اجرا شود «در اینوقع ولیمهد وارد شد و تعظیم کرد، شاه اشاره کرد و ولیمهد بطرف مشرق اطاق رفت و ایستاد».

سوم آنکه ما خود را برای سرکوبی یاغیان و دشمنان شاه و دولت حاضر کرده ایم و آماده ایم قشون منظمی تشکیل دهیم.

شاه: شما که چنین نیت و اراده‌ای دارید چرا شب پیش بازار را غارت کردید «گویا شب پیش در اثر نزاع بین قزاقها و یک نفر زرگر جعبه آئینه زرگر شکسته و مقداری طلاهای او حیف و میل شده بود — نگارنده».

خیر، قربان خلاف عرض شد. اینهم یکی از همان موارد است که حقیقت را برخلاف عرض کرده‌اند (صدق السلطنه که با سرهنک شرفیاب بود تصدیق نمود).
شاه: در اینصورت خاطر ما خوشوقت است.

سرهنک باقرخان اظهار کرد غیر از این نیست، شاه اظهار کرد خیلی خوب بروید.

بعد سرهنک باقرخان عرض کرد، استدعائی هم دارم: اگر اجازه بفرمائید بعرض برسانم، شاه گفت بگو. سرهنک باقرخان اظهار داشت برای اینکه خاطر مبارک آسوده گردد بایستی دولتی تشکیل و جبران گذشته بشود.

شاه پس از اندکی تفکر و قدم زدن میگوید: خیلی خوب، کی را در نظر دارید، سرهنک باقرخان اظهار داشت بعقیده غلامان: سید ضیاءالدین مدیر روزنامه و عسکری بد نیست. شاه باز اندکی تأمل کرده و دندان را بر روی لب فشار داد و باقیافه گرفته شروع بد قدم زدن کرده گفت بگوئید بکاینه حکم او را بنویسند...

«نظر بامتدادیکه بحسن کفایت و خدمتگذاری جناب میرزا سید ضیاءالدین داریم، معزی‌الیه»
«را بمقام ریاست وزراء برقرار و منصوب فرموده و اختیارات تامه برای انجام وظایف ریاست»
«وزرائی بمعزی‌الیه مرحمت فرمودیم. جمادی الثانی ۱۳۳۹».

دستخط زیر نیز روز سه شنبه ۴ حوت از طرف احمد شاه از قصر فرح آباد صادر و مقرر گردید که بتمام ایالات و ولایات مخابره شود.

«حکام ایالات و ولایات در نتیجه غفلت کاری و لاقیدی زمامداران دوره‌های گذشته که»
«بی تکلیفی عمومی و تزلزل امنیت و آسایش را در مملکت فراهم نموده، ما و تمام اهالی را از»
«فقدان هیئت دولت ثابته متأثر ساخته بود مصمم شدیم که بتعین شخص دقیق خدمتگذاری که»
«موجبات سعادت مملکت را فراهم نماید ببحرانهای متوالی خاتمه بدهیم».

«بنابر این باقتضای استعداد و لیاقتی که در جناب میرزا سید ضیاءالدین سراغ داشتیم»

«لهموم خاطر خود را متوجه معزى اليه دیده ايشان را بمقام ریاست وزراء انتخاب و اختیارات تأمه»
«برای انجام وظایف خدمت ریاست و زراى بمعزى ايه مرحمت فرمودیم . شهر جمادى الآخر»
۱۳۳۹ احمد شاه .

رئیس الوزرا و رئیس دیویزیون قزاق هر يك اعلامیه های مفصلی انتشار دادند قوام السلطنه
والی خراسان توسط مرحوم کلنل محمد تقی خان و صارم الدوله والی کردستان دستگیر و بنهران
فرستاده شد مصدق السلطنه والی فارس بحکومت کودتا تن در نداده و در بین خوانین بغیاری مخفی شد.

جمهوری

چندی بود که از ایالات و ولایات تلکرافاتی از طرف مردم (که قطعاً بر حسب اشاره
مأمورین دولت مخصوصاً نظامیان بود) بر مرکز مشایره و از سلطنت قاجاریه مخصوصاً احمد شاه
اظهارات فرموده و تقاضای جمهوری می نمودند که سردار سپه رئیس آن باشد و این عمل بیشتر تقلید
از جمهوری ترکیه و ریاست جمهوری مصطفی کمال پاشا (آتاتورک) بود . بدیهی است دولت و
سفیر شوروی در این مورد نیکارانشسته و تبلیغاتی بنفع سردار سپه می نمودند .

در تهران هم اجتماعاتی میشد که رهبران آنها سهراب زاده بود مجلس شوراهم جمعی از وکلا
بر رهبری مرحوم سید محمد تدین با این نغمه هم آواز و مساز شدند کار جمهوری کم کم بالا گرفت
تا اینکه حتی روز جمعه اول فروردین سردار سپه و ادش و مأمورین دولتی بسلام محمد حسن میرزای
ولیعهد (آن هنگام احمد شاه در فرنگستان بود) رفتند و سلام آتسال در بار خیلی تق ولق بود .

روز دوم حمل ۳۰۱ که گویا مصادف با میلاد مسعود حضرت حجة (ع) بود جمعیت زیادی
در حدود سی هزار نفر (که قسمت اعظم آنها مخالف جمهوری بودند) باشعارهای جمهوری وضد
جمهوری بمجلس آمدند آن هنگام من دانشجوی دانشکده افسری بودم و بسا لباس مبدل در این
تظاهر بیطرفانه شرکت نموده و خود را بداخل مجلس رساندم .

داخل مجلس و محوطه جلوی بهارستان ملو از جمعیت بود حاج آقا جمال واعظ اصفهانی
و خالصی زاده که از مخالفین سرسخت جمهوری بودند سوا برالایغ بمجلس آمدند . ساعت چهار
بعد از ظهر سردار سپه که تنها در درشکه نشسته بود بمجلس آمد سربازان جلوی بهارستان ادای
احترام نمودند و جمع قلیلی فریاد زدند زنده باد اعلیحضرت سردار سپه رئیس جمهور
ولی فوراً مورد ضرب و شتم مردم واقع شدند .

در داخل مجلس هم بطرف سردار سپه آجری پرتاب شد که بدستور ایشان سربازان مردم
حمله کرده عده ای را کتک زدند الاغ حاج آقا جمال در اثر ضربات سربزه سقط شد عده زیادی
از مردم بکلانتری که در محوطه بهارستان بود جلب و بقیه مردم پراکنده شدند .

سردار سپه هم بطرف سرسرای مجلس روان گردید ، مؤتمن الملک رئیس مجلس باتیر و
تشدد زیاد بایشان گفت : این حرکات چیست ، چرا سربازان مردم را در شانه خودشان
کتک میزنند .

سردار سپه جواب داد : من رئیس دولت حفظ انتظامات و جلوگیری از اغتشاشات بامن است .
رئیس مجلس گفت : تو رسمیت نداری ، الآن تکلیف را روشن میکنم درحالیکه از شدت
تغیر میل زید ، فریاد زد : سید محمود زنک مجلس را بزن تا تکلیف رئیس دولت را معلوم کنم .
سردار سپه که دید قافیه را باخته بساکمک و کلای موافق خود درصدد رفع و رجوع و

استیالات برآمد . باطابق علما و نمایندگان اصناف تهران که در یکی از اطاقهای مجلس نشسته بودند رفت و گفت :

حال که ملت ایران جمهوری نمیخواهد منهم اصراری ندارم ، ولی آقایان باید تکلیف من و احمد شاه را معین کنند زیرا باین ترتیب دیگر من نمیتوانم با او کار کنم .

در این هنگام جمع زیادی باچوب وچماق بمجلس ریخته و باشعار ما دین نبی خواهیم - جمهور نمیخواهیم آقایان علما را بمنزلشان رسانند .

سردار سپه به بوم هن رفت و بر حسب اصرار و کلا چند روز بعد بقم عزیمت نمود و از علمای مقیم قم (عده از علمای تهران هم بقم رفته قصد مهاجرت را داشتند) از آقایان علما تحییب نمود و قول داد دیگر در اطراف تغییر رژیم و تبدیل سلطنت بشروطه اقدامی نکند و پس از مراجعت بتهران بیانه ای هم در این خصوص صادر نمود اینک قسمت اخیر آن بیانه : «... ایستکه بتمام «وطنخواهان و عاشقان آن منظور مقدس نصیحت میکنم که از تقاضای جمهوریت صرف نظر کرده» «و برای نیل بقصد عالی که در آن متفق هستیم باهم توحید مساعی نمائیم»

رئیس الوزرا و فرمانده کل قوا - رضا

قتل مائور ایلمبری کنسول امریکا در تهران

موضوع امتیاز نفت شمال در مجلس شورایی مطرح بود و کمپانیهای امریکائی بسرندة شناخته شده بودند . در این ضمن شهرت پیدا کرده بود سقاخانه آشیخ هادی معجزه کرده و مردم برای تماشا اطراف آن جمع و معدودی تظاهرات مذهبی میکردند بازار و محلات را بهمین مناسبت چراغانی کردند دسته هائی از محلات دیگر بطرف سقاخانه میرفت شعار بعضی از آنها این بود «سقاخانه هادی از معجز ابوالفضل کور شده چشم بابی» .

بعد از ظهر جمعه ۲۷ سرطان ۱۳۰۳ (۱۵ ذیحجه ۱۳۴۰) مائور ایلمبری iMBRIE مادر مرده از همه جا بی خبر بقصد عکس برداری از اداره کنسولگری (محل بیمارستان رضانور فعلی) بادوربین عکاسی بحدود سقاخانه آمد که از این اجتماع عکسبرداری نماید . مردم از عکس برداشتن جلوگیری میکنند آن بدبخت سرسختی میکند در این موقع آن دستی که باید فوراً دخالت کرده و مردم را تحریک مینماید مردم بطرف کنسول و رفیقش هجوم آورده ولی آنها بداخل در شبکه ای پریده بطرف خیابان استخر فرار میکنند ولی مردم دست از تعقیب برنداشته باچوب و سنگ او را مجروح میکنند بالاخره کنسول را با توپیل بیمارستان شهربانی میبرند ولی ازدحام مردم بآنجا هم رفته و کار او را یکسره میکنند این موضوع در جهان بشریت غوغائی راه انداخت و در تهران چند نفر محرک اعدام شدند و دولت (دولت امریکا) عذرخواهی نمود و حکومت نظامی در تهران اعلام شد.

بلوای نان

چندی بود که محزکین قصد داشتند بر علیه دولت سردار سپه سروصدائی راه بیندازند ، تصادفاً در سال ۳۰۴ موضوع نان تهران بملت کمی غله کمی سخت شده بود روز چهارم مهر دختر حاجی کلانتر نامی چادر دور کر و رو بونده دور گردن پیچیده چوب بلندی دست گرفته عدهائی از زنهای چاله میدان را برداشت فریاد الجوع الجوع بلند کرد . بطرف بیمارستان روان شدند مردم هم بآنها تأسی جسته در عقب سر آنان رهسپار شدند بطوریکه جلوی مسجد که رسیدند قریب دوهزار زن و هشت هزار مرد بودند .

مرحوم مدرس که آن موقع طرفدار سردار سپه بود (پهلوی فقید در این موقع نخست وزیر ایران بود) بدولت اطلاع میدهد که از غائله و هجوم مردم بمجلس جلوگیری کند سردار سپه بمجلس آمده در حالیکه پهلوی مدرس قرار گرفته بود مدرس هر چه مردم را نصیحت کرد مؤثر واقع نشد لذا سردار سپه اجازه تیراندازی داد بدو چند رگبار مسلسل رو بهوا شد ولی چند نفری فریاد زدند مردم نترسید این تیرها پنبه است بزنید بکشید اینها مارا از کرسکی خواهند کشت مردم باسنگ و چوب بطرف سربازان حمله کردند مجدداً چند تیر بطرف جمعیت شلیک شد که یک نفر سید کشته و چندین نفر مجروح شدند. مجدداً حکومت نظامی اعلام و جمعی بنام محرک دستگیر و تبعید شدند.

خلع قاجاریه و پادشاهی رضا شاه کبیر

هنگامیکه سردار سپه از جمهوریت مأیوس و منصرف شد ییکارنشست و دست با اقدامات و تبلیغاتی بر علیه احمد شاه زد و سودای سلطنت را در کله اش پروراند مردم هم بطور کلی از خدمات او مخصوصاً امنیت کشور و سرکوبی اشرار و باغیان فوق العاده راضی و از احمد شاه و سلسله قاجاریه تنفر داشتند. زیرا در دوران سلطنت این هفت پادشاه لطبات زیادی بکشور وارد شده بود قفقاز از دست رفت. افغانستان از ایران مجزا شد و خیلی صدمات دیگر...

این بود که در سال ۱۳۰۴ کم کم فکر خلع قاجاریه در مغزها پیدا شد و مأمورین دولت و عمال آنها در تقویت این فکر کوشا بودند، مجلس پنجم هم غالب و کلایش از برگزیدگان دولت و طرفداران سلطنت سردار سپه بودند مدتها در اطراف آن صحبت شد تا در جلسه پنجشنبه هفتم ابان طرحی بامضاء عده زیادی از وکلای دایر بخلع قاجاریه پیشنهاد شد. آن روز مذاکرات بنتیجه نرسید و مخالفین مجلس را (بعلت تیراندازی جلوی مجلس و کشته شدن واعظ قزوینی) از اکثریت انداختند.

مجلس سه ربع ساعت پیش از ظهر شنبه نهم آبان تشکیل شد (مؤتمن الملك حاضر نشد و سید محمد تدین نایب رئیس مجلس را تشکیل داد) و پس از مذاکرات زیاد ماده واحده با اکثریت آراء تصویب شد:

«مجلس شورای ملی بنام سعادت ملت، انقراض سلطنت قاجاریه را اعلام و «حکومت موقتی را در حدود قانون و قوانین موضوعه مملکتی بشخص آقای رضاشاه پهلوی» «واگذار میکند، تعیین تکلیف حکومت قطعی موکول بنظر مجلس مؤسسان است که برای تغییر» «اصول ۳۶ - ۳۷ - ۳۸ - ۴۰ متمم قانون اساسی تشکیل میشود».

و سرلشکر عبدالله خان امیر طهماسبی حکومت نظامی تهران - سرتیپ مرتضی خان یزدان پناه فرمانده لشکر مرکز و سرهنگ محمد درگاهی رئیس شهربانی و لیمهد را ملاقات و او را با وضع بدی و ادا بخروج از ایران نمودند.

مجلس مؤسسان که عده آن ۲۳۰ نفر بود در تاریخ ۱۵ آذر ۱۳۰۴ برابر ۱۹ جمادی الاول ۱۳۴۴ تشکیل و پس از چهار جلسه مواد لازم قانون اساسی تغییر و رضای پهلوی سر سلسله خاندان پهلوی انتخاب کردند روز ۲۵ آذر ۳۰ جلوس نمود و روز ۴ اردیبهشت ۱۳۰۵ تاجگذاری کرد و روز ۲۵ شهریور ۱۳۲۰ مستعفی و از طرف متفقین به جزیره موریس و سپس به ژانسونبورگ تبعید گردید.

در دوران سلطنت این پادشاه بزرگ که محققاً در ردیف بزرگترین سلاطین ایرانست در

تهران حوادث مهمی روی نداد مگر واقعه شهریور ۱۳۲۰.

حادثه خونین شهریور ۱۳۲۰

از وقایع شهریور ۲۰ همه کس آگاه است اینجا بطور مختصر تکرار میشود. روز دوشنبه سوم شهریور دولتین روس و انگلیس باتحالی قبلی در ساعت چهار بعد از نیمه شب از اطراف بکشور بلاد فاع ایران حمله کردند (حمله به کیلان و مازندران روز سه شنبه چهارم و بخراسان روز چهارشنبه پنجم شهریور صورت گرفت) و سفرای روس و انگلیس در ساعت ۴ صبح منصور تخت وزیر ایران را از خواب بیدار نموده و با پیژاما او را ملاقات و یادداشت های دولتین خود را تسلیم نمودند.

ولی دولت مرکزی نگذارد اهالی تهران تا عصر آنروز از این حادثه هولناک مطلع شوند. بعد که خبر منتشر گردید و دولت دستور خاموشی شب را داد مردم متوحش شدند البته شتون پنجم روسها هم بیکار ننشسته (یکی دوماه قبل چندین هزار نفر ترک و فارس زبان را روسها از کشور خود بیرون کرده و آنها را بنام ایرانی بودن تحویل مقامات ایرانی دادند که در تمام ایران پخش شدند و بین آنها مأمورین مخصوص شوروی بود که برای يك چنین روزی خود را آماده میکردند) ضمن انتشار اخبار دروغ (روسها بزن و دخترها ترحم نمیکند - مردها را میکشند، خانه ها را آتش میزنند و چنین و چنان میکنند) بروحشت مردم افزوده تاجائیکه قریب سی هزار نفر از اعیان و اشراف بقم و اصفهان و یزد و دهات جنوبی پناه بردند. دولت منصور سقوط کرد و دولت فروغی روی کار آمد این مرد خدماتی بایران نمود ولی نتوانست از ورود اجاب بیاینتخت و سقوط پهلوی جلوگیری کند.

چون کشتی اقبال شهریار مقتدر ایران بر اثر طوفان حوادث و هجوم ناچوانمر دانه ارتش های روس و انگلیس بایران درهم شکست روزه ۲ شهریور ۱۳۲۰ رضاشاه کبیر که از صولتش شیران بیشه شجاعت خواب راحت نداشتند بنفع فرزند ارشد و ولیمش محمد رضاشاه پهلوی استعفا نمود و تاج و تخت کیانی را بفرزند برآمدندش واگذار نمود و پس از واگذاری کلیه اموال منقول و غیر منقول بشهریار جوان تخت از طریق اصفهان - یزد - کرمان - بندرعباس از ایران طرد گردید آزادی بعد از مشقت و تحت قید و انضباط بودن سالیان دراز تبدیل به افسار کسیختگی شد احزابی تشکیل شد که احصاء آنها مشکل است بعضی آنها بدست اجانب و نفع بیگانگان بود تشکیل شد دائماً حوادث و اغتشاشاتی بود که یکی بعد از دیگری لطمات شدیدی بایران وارد نمود. اشرار تقویت شدند تاجائیکه صولت السلطنه در خراسان ادعای سلطنت نمود. خسرو قشقائی پسر مرحوم صولت السلطنه که مرد وطن پرستی بود به تیپ سمیرم حمله نمود افسران را کشت افراد را متوازی و اسلحه و مهمات اموال آنها را غارت کرد مردم دائماً متزلزل و هیچکس در کنار راحت و ساحل فراغت نیارمید. تهران هم هر روز یک رنگ بود حادثه ای پشت حادثه دیگر کشتی تهرانیها را چهارموجه ساخت، هرباری که آفتاب فروردین میتابید يك انقلاب ناستانی درس و هزخزانی که خورشید روزه بیمهری شروع مینمود يك آشوب زمستانی در بر داشت. گسرنای اجناس، حضور ارتش های بیگانه، هجوم مردم گرسنه دهات و دیگر شهرستانها بیاینتخت، بیمارهای ساری مانند تیغ و تب راجحه و رواج فسق و فجور مزید بر بلا و ابتلای اهل پاینتخت شده مردم را دچار نکیبت و وبال ساخته بود. از پروردگار توانا مسئلت داریم که این حوادث تکرار نشود

حوادث بعد از شهریور

بطور کلی پس از دور شدن پهلوی فقید از ایران و حمایت علنی ارتش شوروی مقیم ایران از حزب توده و رجاله یازدها وضع ایران بخصوص تهران هر آن قابل انتظار بود و صدها وقایع اتفاق افتاد مانند «واقعه ۲۱ آذر» حکومت قوام که جمعی جلوی مجلس گشته شدند و واقعه هشتم فروردین ۳۰ که توده ایها در جلوی مجلس بانبروی انتظامی درگیر شده و چهار نفر مقتول و چهل نفر مجروح شدند یا حادثه ۱۴ دی که مصدق برای گرفتن اختیارات خود راه انداخته بود قتل وزیر و دهقان و رزم آرا ترور بی نتیجه فاطمی و غیره ولی مهمترین از همه سه حادثه است که شرح داده میشود :

۳۰ تیر ۱۳۳۰

روز ۲۶ تیر مصدق السلطنه قصد داشت ضمن معرفی کابینه ، خود را بعنوان وزیر چنگ معرفی کند شاه زیر بار نرفت و اظهار داشته بود وزیر چنگ باید مرد نظامی یا اقل شخص توانایی باشد شما بیمار هستید و از زیر پتو خارج نمیشوید . او هم افکار را تحریک نمود و اعلامیه ای صادر کرد که چون وزارت چنگ را بمن نمیدهند قطعاً از این کار منظوری دارند منهم استعفا میدهم ، مجلس هم بقوام السلطنه رأی داد فرمان اصدار شد اعوان و اطرافیان مصدق و وکلای مجلس طرفدار او روز دوشنبه ۳۰ تیر را تعطیل عمومی اعلام کرده و مردم در خیابانها اجتماع نمودند بتحریر وکلای موافق مصدق و ماجراجویان مردم بطرف سربازان حمله کردند بالنتیجه زد و خورد سختی در خیابانهای تهران در گرفت قریب ۳۲ نفر کشته شدند و صد و چند نفر مجروح گسردیدند قوام ناچار باستعفا شد مصدق حرف خود را سبز کرد و وزارت چنگ را هم ضمیمه نخست وزیری و سپهبد نقدی و سپهبد آق آوایی را همه کلاه ارتش نمود اولی خیلی خشک و با انضباط بود دومی هم ماهی پنج هزار تومان بانک سپه پایند با کمک مصدق ارتش را بروز سیاه نشانند و اعمال ناروایی انجام شد .

جلوی کاخ سفید شاه

روز نهم اسفند ۱۳۳۱ کاسه صبر شاه لبریز شد چون مدتی بود بنام لایحه کمیسیون ۸ نفری مصدق نظر داشت که اختیارات شاه را محدود کند و بگوید تمام اختیاراتی که قانون اساسی شاه داده تشریفاتی است اقلیت زیر بار نمیرفتند مصدق هم هر روز بهانه ای میتراشید . گاهی میگفت علیاحضرت ملکه مادر باید از ایران خارج شود شاه گوش میداد گساهی بوالاحضرت شاهدخت شمس ایراد میگرفت زبانی شاهدخت اشرف بالاخره همه را از اطراف شاه نارومار کرد .

بهانه اخیرش آن بود که علاء هم از وزارت دربار باید برود اینها موجب شد که شاه بمصدق گفت قصد خروج از کشور را دارد او هم با کمال وقاحت مقدمات سفر را فراهم نمود حتی اتومبیل انائیه شاه از راه زمین بغداد رفت قرار بود که بعد از ظهری شاه باطیاره عزیمت نماید . معلوم نشد این خبر از چه ناحیه ای در شهر پیچید (میگویند چون شاه بساحبه الاسلام بهیهائی قصد تودیع داشت ایشان مردم را متوجه وخامت اوضاع نمودند) غفلتاً جمعیت شهر بدور کاخ اجتماع کرد مردم گریه کنان فریاد میزدند ما شاه خود را میخواهیم ما نخواهیم گذارد پادشاه از کشور

خارج شود دکتر مصدق که در کاخ سفید بود و این اوضاع را مشاهده کرد از در مخفی خود را به زلش رساند و اعلی حضرت همایونی عصر آنروز در برابر مردم نطقی ایراد کردند که بمنظور احترام و خواسته های شما از سافرتی که بمنظور مصالحه خود و ملکه بود منصرف شدم و معلوم نشد محرک چه کسانی بودند که قسمتی از جمعیت در حدود هزار نفر بطرف خانه مصدق رفتند (شهبان جعفری در بازپرسی گفته بود قصد ما این بود که دکتر مصدق را ببریم در بار تا او دست شاه را بپوسد و مانع حرکت بشود) تیراندازی از طرف محافظین منزل شروع شد یکنفر کشته و چند نفر مجروح شدند ولی مردم هجوم بردند دکتر مصدق با دکتر فاطمی بایوانه بدو خود را بستاند و از آنجا با همان حالت رفت بمجلس شورا و قصد تحصن در مجلس را داشت .

واقعه روز سه شنبه ۲۸ مرداد

برای تشریح این واقعه مهم بایستی کمی بمقرب برگشت : روز ۲۹ فروردین (سال ۳۲) سر تیپ افشارطوس رئیس شهر بانی که از منسوبان دکتر مصدق بود معقود گردید . پس از چند روز جنازه او در تپه های تلو از زیر خاک بدست آمد در طی این چند روز عده ای از امرای ارتش و ده دوازده نفر اشخاص متفرقه دستگیر و زندانی شدند و بطوریکه انتشار دارد و مهمتین بعداً اظهار نمودند آنها را مورد آزار و شکنجه (برای گرفتن اقرار) قرار داده اند و از جمله متهمین اصلی مانند حسین خطیبی عضو حزب زحمتکشان و سر تیپ بایندر ، مزینی ، زاهدی و دکتر منزله ، آقای دکتر مظفر بقائی استاد دانشگاه و رهبر حزب زحمتکشان و نماینده مجلس شورای ملی (از تهران و کرمان) را محرک این جنایت معرفی نمودند . بنا بر این عده ای از افسران بازنشسته و جمعی از روشنفکران که این صحنه را ساختگی میدانستند رفتند در صف مخالفین دکتر مصدق . در مجلس هم زمزمه نارضایتی شروع شد بطوریکه در انتخابات هیئت رئیسه که باید فراکسیون نهضت ملی صد درصد موفق شود نشد و میراشرافی از مخالفین سرسخت دولت که مدیر روزنامه آتش هم بود با ۴۰ رأی بسمت کارپرداز انتخاب شد منتها چون دیگری هم ۴۰ رأی داشت میراشرافی را انتخاب نکردند همچنین حسین مکی نماینده اول تهران که از مخالفین معقول و بیصداى دولت بود با چهل رأی بسمت نماینده ملت در بانک ملی انتخاب شد .

دکتر بقائی پس از چندین جلسه نطق در مورد اینکه قتل سر تیپ افشارطوس صحنه سازیت اسنادی بمجلس سپرد تا در کمیسیون دادگستری بررسی شود . دولت هم تقاضای سلب مصونیت از دکتر بقائی را نمود که باید بدو در کمیسیون دادگستری بآن رأی گرفته شود .

در انتخاب هیئت رئیسه و کمیسیونها ، بیشتر اعضای کمیسیون دادگستری از مخالفین دولت بودند در این جریان عده ای از منفردین دو فراکسیون بنام اتحاد و کشور تشکیل دادند که وضع آنها برای دکتر مصدق روشن نبود و موقعیکه مجلس رأی مخفی میگرفت اینها بمخالفین دولت کمک میکردند .

در این بین یکنفر از مخالفین دکتر مصدق را استیضاح نمود و وزیر کشور هم گفت میآئیم در مجلس و پاسخ میدهم .

ولی دکتر توجه شد که اگر چه ظاهر مجلس بنفع و تحت تأثیر اوست لکن بطوریکه در مورد انتخاب مکی و میراشرافی دیده شد بهیچوجه فراکسیونهای اتحاد و کشور و منفردین مورد اعتماد

نیستند و ممکن است استیضاح منجر بسقوط دولت او بشود بخصوص آنکه نظیر افراد مخالف دولت (مانند حائری زاده، مکی، دکتر بقائی) در صف موافقین او وجود نداشت اینها مردمانی خرافه، نطالق، مطلق، متنفذ و دارای وجهه. لذا یگانه چاره ذکر مصدق این بود که مجلس را متحل کند. انحلال مجلس يك راه داشت و آن این بود که طبق مواد قانون اساسی (که در مجلس مؤسسان که در سال ۱۳۲۸ تشکیل شد و باره‌ئی از مواد قانون اساسی را تصحیح و تکمیل نمود) شاه فرمان صادر کند.

اما دکتر مصدق کرا را در دوره ۱۶ مجلس مؤسسان آن سال را قانونی نمیدانست و این مواد را مضر بحال مشروطیت میدانست و کرا را طرح‌هایی تهیه کرد که مجلس شورا رأی آن مجلس را لغو نماید ولی نمایندگان زیر بار نرفتند بهلاوه معلوم نبود اگر او تقاضای انحلال مجلس را مینمود شاه تصویب کند زیرا قوام السلطنه هم در همان روزهای بحرانی و فوغای اواخر تیرماه ۳۳۰ همین تقاضا را نمود ولی اعلیحضرت همایونی فرموده بودند این اختیاری را که ملت بمن داده جز در موارد خیلی ضروری از آن استفاده نخواهم کرد.

يك راه دیگر بساقی بود آنهم این بود که وکلا کلیه استعفا نمایند ولسی اقلیت زیر بار نرفت.

فکر دیگری بخاطر مصدق رسید، آن رفرا ندیم و جلب نظر مردم درباره مجلس بود. لذا اخطار کرد که از مردم خواهم پرسید و روز ۱۲ مرداد در تهران رفرا ندیم انجام گرفت در تهران ۱۰۱،۳۹۶ نفر با انحلال مجلس و ۶۸ نفر با بقاء آن رأی دادند.

روز ۲ مرداد هم در سایر شهرستانها رأی گرفتند بیشتر از يك میلیون نفر رأی موافق دادند و بهیچوجه موافقین در حدود دومیلیون نفر و مخالفین بیش از چند صد نفر نبودند در این روز چند نفر در ملایر و یک نفر در مشهد کشته شدند. رأی دهندگان بیشتر احزاب توده و چپی بودند که هر نفر چندین مرتبه رأی بصندوق انداخته بودند.

این موضوع بپایقه که در هیچیک از قوانین ما بآن اشاره‌ای نشده شاه را متوحش نمود. اقلیت در مجلس متحصن شدند روزنامه‌های طرفدار دولت و جرائد توده و دست چپی در بار را بیاد فحش و ناسزا گرفته و علناً بشاه فحش میدادند و اظهار عقیده میکردند رفرا ندیم دیگری برای تغییر رژیم لازم است. جز اقلیت و چند نفر از منفردین بقیه و کلاهم استعفا داده و در رفرا ندیم شرکت نمودند.

اعلیحضرت همایونی در این هنگام در قصر ریلاقی کلاردشت بودند وقتی وضع را بدیشموال دیدند فرمان نخست وزیری سر لشکر فضل‌الله زاهدی را در تاریخ ۲۲ مرداد صادر نمودند ولسی برای خود او فرستادند (در این موقع سر لشکر زاهدی از تحصن مجلس خسار ج و مخفی بود و مصدق برای دستگیری او جوایزی تعیین کرده بود).

نیمه شب ۲۵ مرداد سرهنگ نهیری فرمانده واحدهای گارد شاهنشاهی رونوشت فرمان را در منزل دکتر مصدق باو داد. نخست وزیر فوراً امر بدستگیری او داد و چون هاشم دکتر فاطمی وزیر خارجه و چند نفر از طرفداران دولت دستگیر و بعد آزاد شده بودند این واقعه را دولت باشاخ و برگی کودتای نظامی نیم بند شکست خورده معرفی کرد کلا در سلطنتی را منحل و خلع سلاح نمود. شاه و ملکه هم بدون اطلاع قبلی باطیاره بی‌فداد عزیمت نمودند. وزیر خارجه به سفر دستور داد شاه فسرادی را دیدن نکنند و در روزنامه باختر امروز و در رادیو نسبت باو اهانت و بی‌احترامی کرد.

فراکسیون نهضت ملی هم که برای انجام تشریفات قبول استعفای خود از حضور در مجلس سر باز زده بودند در میدان بهارستان جمعیت تهران را خبر کرد. هریک نطقهایی نموده مردم را بر علیه شاه و دربار تحریک نمودند احزاب توده و چپي ریختند مجسمه های پهلوی فقید و اعلیحضرت همایونی را شکسته عکس شاه هر کجا بود پاره کرده صحبت از شورای سلطنتی و تغییر رژیم کردند.

رئیس جمهور امریکا ضمن نطق خود از اوضاع ایران اظهار نگرانی نمود. سفیر امریکا که چندی بود بامریکا رفته بود روز ۲۶ مرداد وارد تهران شد او و پاره می از سفرا یک کتر مصدق اخطار کرده بودند که دولت او را قانونی نپندارند زیرا رونوشت فرمان انتصاب زاهدی را در جرائد طرفدار دولت دیده بودند.

در سایر شهرستانها هم دستجات چپ نظیر عملیات پایتخت را مرتکب شده بودند، خلاصه همه کس تصور میکرد که کار تمام است و رژیم جمهوری عنقریب اعلام خواهد شد حتی توده ایها اسم آترام گذاشته بودند (جمهوری سوسیالیستی ۱۷ ایرانستان).

بگیر و ببند شروع شد دکتر بقائی را از بهارستان بزندان عشرت آباد بردند، کفیل وزارت دربار (ابوالقاسم امینی) را بزندان افکندند او هم نامردانه نامه ای بدولت نوشت و بشاه توهین کرد تا آزاد شد.

ناگاه روز ۲۸ صبح جمعی ژولیده و زنده یوش از چالمیدان حرکت کرده و فریاد میزدند زنده باد شاه (باید دانست که روز پیش باحزاب چپی دستور داده شده بود که فعلا دست از تظاهر بردارند بنابراین هیچکدام برای عکس العمل آماده نبودند و غافلگیر شدند) جمعیت بخیا بان لاله زار و شاه رسید مردم هم گروه گروه بآنها می پیوستند تا مقارن ساعت ۱۳ که ادارات تعطیل شد مستخدمین ناراضی و سربازها با این جمعیت هم آهنگ شدند، سر لشکر زاهدی هم پس از مدتی آفتابی شد روی یکی از تانکها نشسته ایستگاه رادیو را تصرف نموده و جمعیت را رهبری کرده و خود را بسمت نخست و زیری معرفی کرد.

در این گیرودار فراکسیون نهضت ملی و هیئت وزرا در منزل نخست وزیر جمع بودند بدو قضیه را سرسری گرفته و حتی هنگام اشغال رادیو بر رئیس ستاد دستور میدهند اجامر و اوایش را از استودیوی رادیو خارج نمایند که ناگاه فریاد زنده باد شاه مرده باد مصدق خانه ۱۰۹ نخست وزیر را بلرزه در میآورد. سرهنگ ممتاز محافظ خانه دکتر مصدق از ورود مردم بخانه دکتر جلوگیری نموده و تانکهاییکه او اسناد و اشیاء قیمتی خود را جمع آوری کند بامردم و سربازان مسلح بمبارزه میپردازد در حدود ۵ نفر (منجمله یک سرهنگ و یک نفر ستوان) کشته میشوند و مصدق یارانش بوسیله نردبام بخانه مهندس پناهنده میشوند پس از یکی دو روز مصدق و یارانش دستگیر فقط دکتر فاطمی بدست نیامد) اعلیحضرت همایون هم بمجرد اطلاع از رم بیفداد آمده و پس از کمی دو روز توقف در عراق در میان فریاد شرف و زنده باد مردم بی پایتخت وارد گردید.

ولی حزب توده بکمک حزب نیروی سوم و بان ایران نیست وعده می از بازارها هم روزه خلال میکنند و در حدود چهارصد نفر انسان دستگیر بقلعه فلک الافلاک، خرم آباد و جزیره نارك تبعید شدند.

در همین اوقات ورزشکاران چپی که بفسٹیوال اروپا رفته بودند بایران بازگشتند در مرز سرچله آنها را تراشیده بطهران فرستادند پس از تحقیقات عده می از آنها زندانی بقیه آزاد

گردیدند. یکی دومرتبه هم بازار (ظاهراً از ترس غارت حزب توده) ولی باطناً برای سقوط دولت بسته شد ولی دولت بخراب کردن طاق بازار اقدام نمود که نیمه کاره ماند و بازارها هم باز شد. تا این تاریخ هنوز اوضاع آرام نیست و فرمانداری نظامی با شدت عمل در تهران برقرار است.

بخش هشتم = هنر و

۱ - حرفه و پیشه و هنر

مرآت لبلدان در وقایع سال ۱۲۷۸ تهران می نویسد :

« يك لوله توپ خاندار جبهه نمونه از فرانسه ایتباع شد با تفنگهایی كه ایتباع شده بود بداد الخلافه می آوردند كه از روی همان توپ توپهای خاندار متعدد در دارالخلافه بسازند، جبه خانه و قورخانه دارالخلافه رونقی دارد و مهندس روسی بجهت تسهیل عمل كارگران ، راه آهن از كوره توپ ریزی تا كارخانه توپ سوراخ كنی ساخته كه لوله توپ از این كارخانه تا كارخانه دیگر در كمال سهولت حمل میشود و محتاج بحمل عراده و زحمت كارگرها نیست ...

در چاشنی سازخانه نیز مشغول ساختن چاشنی تفنگ هستند و قرار شد در كارخانه تهران سالی ده كرور چاشنی ساخته شود .

كارخانه ریسمان رسی و شمعایی و كاغذ سازی و بلور سازی و غیره باهتمام نواب والا اعتضاد السلطنه وزیر علوم نهایت رونق را دارد .

و شكري كه در كارخانه شكر ریزی مازندران ساخته اند نهایت خوب و قندهاییكه عمل آورده اند تفاوتی با قند روسی ندارد . انتهى .

بطور خلاصه مهندسین فرانسوی و انگلیسی كه در زمان صفویه و فتحعلشاه قاجار در ایران كارخانه های اسلحه سازی و مهمات سازی تأسیس نموده اند خیلی از هوش و ذكاوت كارگران ایرانی تعریف و تمجید نموده اند ولی در حال صنایع دستی یا كارگاههایی در تهران معمول نبود. ولی در زمان پهلوی فقید موضوع كار و كارگر در تهران رونقی بسزا گرفت كه اگر دنبال میشد تهران تدریجاً بیک شهر صنعتی تبدیل میگردد .

در سال ۱۳۱۶ مقدار ۱۳۰۴۲۶ تن ماشین آلات و افزار بکشور وارد شد بدبختانه كم كم واردات كارخانه رونقشان گذارد ولی بجای آن ورود اشیاء اوکس افزوده شد .

مثلاً در سال ۱۳۱۸ (۱۳۱۸) عدد اتومبیل بیهای هفت میلیون ریال وارد کشور شد و لسی اینکه اخیراً بچندین هزار و ۱۸۰ میلیون ریال رسیده است . بالاخره در سالهای اخیر صدها میلیون ریال ارز بدون احتیاج از کشور خارج و بهمان اندازه افراد فقیر و ملت پریشان گردید .

صنایع ایران

وضع كار و كارگر در كلیه ایران مخصوصاً در سه نقطه آبادان ، اصفهان ، تهران سودت مخصوصی بخود گرفته تا آنجا كه برای نظم و ترتیب و نظارت در پیشرفت امور و ازدیاد بهره كار

و ارتباط بین کارکر و کارفرما وزارت کار تشکیل و قوانینی درخصوص وظایف کارکر و کارفرما و بیمه کارگران و غیره از مجلس شورای ملی گذشت .

دراوایل سلطنت پهلوی فقید کارخانه های مهم ایران منحصر بکارگاههای نفت آبادان و کارخانه پارچه بافی وطن اصفهان بود ولی شاهنشاه فقید که در پیشرفت صنایع کشور دقت خاصی داشت موجبات توسعه کارخانه های دولتی را فراهم مینمود .

اینک کارخانه های تهران و اطراف تهران

سه کارخانه نساجی

۱ - کارخانه نساجی صنایع الدوله ۲ - ریسمانریسی و پارچه بافی تهران ۳ - چیت سازی .

سیزده کارخانه کشفافی و جوراب بافی

۱ - شرکت پیرایش ۲ - شرکت محدود ۳ - امیدوار جورابچی ۴ - منصوریان ۵ - برادران جورابچی ۶ - حقیقت ۷ - نیکفر ۸ - کشفاف صبا ۹ - شهر ۱۰ - قدس جورابچی ۱۱ - بافندگی ارجمند ۱۲ - کشفافی غلامعلی ۱۳ - جورابچی و برادران .

دوازده کارخانه مشروب سازی

۱ - آرکو ۲ - شمس ۳ - مجیدیه ۴ - البرز ۵ - خورشید ۶ - سه گانه ۷ - آریول ۸ - تهران ۹ - میر ۱۰ - میهن ۱۱ - ایران ۱۲ - یگانه .

سه کارخانه قند

۱ - کارخانه قند کرج ۲ - کهریزک ۳ - ورامین (که بعداً منتقل شد) .

کارخانه های مهم دیگر

۱ - کارخانه دخانیات ۲ - کارخانه سیمان .
۳ - کارخانه های اسلحه سازی و مهمات سازی ارتش .
۴ - کارخانه جوهر نمک ۵ - کارخانه تصفیه مس غنی آباد .
۶ - کارخانه کلیسیرین دولت آباد ۷ - کارخانه تصفیه روغن ورامین .
۸ - کارخانه تعمیرات ونک ۹ - کارخانه شمالی امین آباد .
۱۰ - کارخانه سم سازی امین آباد ۱۱ - کارخانه آجر نسوز کرج .

کارخانه کبریت سازی فرشته - کبریت سازی شرق .

کبریت سازی اکباتان (در ایران ۳۵ کارخانه کبریت سازی و محصول آن ۲۳۰ میلیون جعبه است) .

صابون سازی پایا

صابون سازی داروگر

کارخانه ماکارونی سازی لویل آرد سازی گیلان آرد .

بلور سازی توکلی - بلور سازی اسد - بلور سازی مکا - بلور سازی ماک - بلور سازی محمود کاشانی - بلور سازی بنی هاشمی - بلور سازی تهران - بلور سازی خورشید .

کارخانه چرم سازی تهران - شرکت سهامی - چرم سازی روک .
کارخانه اسلانیاس (در ایران ده کارخانه چرم سازی تأسیس شده) .
محصول کارخانه های نوشابه سازی ایران سالیانه ۱۰ میلیون بطریق و شراب ، کنیاک و آبجو ، فقط از این مقدار ۱۵۰ هزار بطر الکل صنعتی میباشد .
باهمین سم است که ما بانتحار تدریجی مشغولیم !

۴ - زیارتگاه و مزارها

در ایران مشاهد و مزارهای زیادی دیده میشود که بعضی از خود میبرسند اولاد ائمه اطهار در ایران چه میکنند .

باید دانست که این آفا زاده ها و آل علی بملی در دوران مختلفه بایران روی آوردند زیرا بنی امیه و بنی عباس که غاصب خلافت بودند اولاد علی را مورد اهانت و تحقیر قرار میدادند لذا عده زیادی از سادات عظام در ایام ولایت مهدی حضرت امام رضا علیه السلام از حجاز و یمن و عراق بمزم خراسان حرکت نمودند اما هنوز غالب آنها بمقصد نرسیده بودند که واقعه شهادت حضرت رویداد لذا بنا بر اشاره خلیفه حکام و امرا کایه سادات را دستگیر و بعضی را مقتول ساختند . مهمترین کاروانیکه بطور دسته جمعی حرکت مینمودند دو قسمت بودند :

اول - جماعتی که با حضرت فاطمه ملقب بمصومه بنت موسی بن جعفر (ع) همراه بودند و در حدود ساهه مورد تعرض لشکر مأمون واقع مقتول و یا پراکنده شدند . همچنین ساداتی کسه در انفرشار حکومت جابره حجاج بن یوسف ثقفی در عراق بایران پناه آوردند .

دوم - دومین دسته از سادات عظام که باهمینه خاصی از حجاز وارد ایران شدند اتباع و همراهان امامزاده احمد بن الموسی الکاظم (ع) معروف بشاه چراغ هستند .

امامزاده های شهری عده بیشماری بوده اند که غالباً ددوره سلاطین آل بویه در امور دولتی و عمومی هم شرکت داشته اند اسامی و نسب آنسان در کتاب منة الطالبيه و جنة النعیم مفصلاً درج شده .

اینک مقابر امامزاده ها و بقاع و اماکن متبرکه که شهری و تهران و اطراف تهران را که با جغرافیای تهران - ری ارتباط دارد بترتیب مینویسیم :

بقاع و اماکن متبرکه که تهران و حومه

- ۱ - حضرت عبدالعظیم با چهار واسطه اولاد امام حسن (ع) مدفون در شهر ری .
- ۲ - امامزاده حمزه اولاد امام موسی کاظم (ع) » » »
- ۳ - امامزاده طاهر نواده حضرت سجاد (ع) » » »
- ۴ - امامزاده عبدالله با چهار واسطه اولاد حضرت سجاد (ع) » » »

- ۵ - ابن بابویه ابو جعفر محمد بن حسین بن موسی بن بابویه در شمال خاوری ری
- ۶ - بی بی زبیده اولاد امام حسین (ع) کنار جاده تهران - ری
- ۷ - امامزاده هادی مسجد ماشاء الله باچند واسطه اولاد امام موسی کاظم شمال شهر ری
- ۸ - دو برادران باهفت واسطه اولاد امام حسن مجتبی (ع) شهر ری
- ۹ - سه دختران جنوب باغ سراج الملك >
- ۱۰ - امامزاده ابوالحسن فرزند امام جعفر صادق (ع) آب اندرمان شمال باختری ری
- ۱۱ - جوانمرد قصاب در منصور آباد شهر ری
- ۱۲ - بقعه چهل تن دولاب
- ۱۳ - سید ملك خاتون خواهر امام رضا (ع) مسگر آباد دولاب
- ۱۴ - امامزاده اهل بن علی اولاد امیر المؤمنین علی (ع) > >
- ۱۵ - امامزاده معصوم صالح فرزند حضرت سجاد (ع) فرح زاد شمیران
- ۱۶ - امامزاده ابوطالب باچند واسطه اولاد امام حسین (ع) > >
- ۱۷ - امامزاده داود عماد بن جعفر بن نوح بن عقیل بن هادی بن حضرت سجاد (ع) شمال فرح زاد
- ۱۸ - امامزاده مطیب باسه واسطه اولاد امام موسی کاظم (ع) تپه اوین
- ۱۹ - امامزاده عزیز فرزند محسن بن موسی کاظم (ع) > >
- ۲۰ - امامزاده سید محمد ولی باچند واسطه اولاد حضرت سجاد (ع) کوههای درکه
- ۲۱ - امامزاده ابراهیم پس قلعه شمیران
- ۲۲ - امامزاده صالح فرزند امام موسی کاظم و چنار کهن تجریش
- ۲۳ - امامزاده قاسم از اولاد امام حسن (ع) بین تجریش و دربند
- ۲۴ - امامزاده علی اکبر از اولاد امام زین العابدین (ع) چیز شمیران
- ۲۵ - امامزاده اسمعیل بن زکریا در > >
- (تپه چیز بیش از اسلام محل آتشکده ایرانیهای مقیم ری بوده)
- ۲۶ - امامزاده چهار برادران (سالم ، ابوطالب ، رضا و رحیم)
- از اولاد شیث فرزند کاظم بن حضرت سجاد (ع) در تپه های لویزان شمیران
- ۲۷ - امامزاده حسن فرزند امام حسن (ع) در جی علیا باختر تهران
- ۲۸ - امامزاده عبدالله فرزند ابوالفضل العباس (ع) > >
- ۲۹ - امامزاده معصوم فرزند امام محمد باقر (ع) بریانك >
- ۳۰ - امامزاده عین علی و زین علی باچند واسطه اولاد امام حسین (ع) در پونك
- ۳۱ - بقعه شیخ عبدالله (از علمای معروف) در طرشت
- ۳۲ - هفت چنار (آنها را اهالی متبرك میدانند) در بریانك
- ۳۳ - امامزاده ابراهیم از اولاد امام موسی بن جعفر (ع) بازار عباس آباد پایتخت
- ۳۴ - امامزاده زید فرزند امام حسن مجتبی (ع) > خیاط ها
- ۳۵ - امامزاده سید محمد ولی > ارسی دوزها
- ۳۶ - امامزاده سید ناصرالدین خیابان خیام
- ۳۷ - امامزاده سید اسمعیل فرزند زکریا اولاد امام موسی کاظم (ع) بازار آهنگرها
- ۳۸ - امامزاده غیبی بازار
- ۳۹ - امامزاده یحیی باغ پسته بك

- ۴۰- مقبره پیرعطا
 ۴۱- چهل تن
 ۴۲- هفت دختران
 ۴۳- چهارده معصوم
 ۴۴- سقاخانه نوروخان
 ۴۵- چنار پنجعلی (محل دخیل بستن زندهای درباری قاجاریه) داخل عمارت گلستان
 سه راه دانگی
 بازار
 خیابان سیروس
 باغچه علیجان خیابان ناصر خسرو
 پهلوی مسجدشاه

تکیه دولت

تکیه دولت که تاچند سال پیش باقی بود محل عزاداری دربار بود . بدو آ دارای سقف چوبی بود و چون اطاقهای اشکوب چهارم بواسطه سنگینی سقف شکست برداشته بود لذا طبقه چهارم آنرا برجیدند و مهندسین اروپائی نقشه‌ای برای این فضای بزرگ کشیده و سقف آهنی آلمان سفارش دادند و این سقف بیول آنروز (۱۲۰ هزار تومان) خریداری شد و مبالغ کزافی هم هزینه برداشت تا آنرا درمحل پیچ و مهره و سوار کردند .

تکیه دولت بدو آ چهار طبقه داشت که دورتادور آن بالاخانه‌های متعدد قرار گرفته بود و مانند ابرها و تئاترهای بزرگ فرنگی بالاخانه‌ها صورت لورا داشت و در هر طبقه‌ای نیز تعداد زیادی از این بالاخانه‌ها ساخته شده و اردین از دالانیکه از بیرون بالاخانه‌ها بیکدیگر متصل میکردید وارد میشدند .

در اطاقهای اشکوب اول شاه و اهل حرم و اندرون می نشستند . جلو تمام بالاخانه‌ها که خانمهای درباری نشسته بودند پرده زنبوری کشیده میشد و چون شاه همه روزه در مجلس تفریه حاضر میکردید لذا پیش از حضور شاه مراسم آغاز نمیشد ، نشانه آمدن شاه هم این بود که چراغ مخصوصی برابر بالاخانه مقرر شاه بالاس درشتی که روی کلاه شاه بود پرتو میانداخت و در نتیجه تلؤلومی دست میداد و تماشاچیان از دیدن اشعه می فهمیدند که اعلیحضرت وارد جایگاه مخصوص شده اند .

دروست تکیه محل وسیع کردی بود که يك متر از سطح زمین بلندتر بود و این محل فی الواقع صحنه تئاتر و اختصاص بشیبه خوانها داشت .

دورتادور این سکو راهرومی بود خیابان مساند بپهنای چهار متر که اختصاص بمبور تخت روان یزید و حجله قاسم پالکی و کجاوه اسیران و تاخت و تاز شمر و ابن سمد و حرکت قیل و شتر و اسب داشت .

بعد از این خیابان باز هم سطح زمین بلندتر میشد و در این محل خانمهای تماشاچی با رویند سفید می نشستند . دورتادور تکیه بصورت پله ساخته شده بود ، در برابر این پله‌ها (یعنی پشت سر جمعیت) طاق نماهای متعدد ساخته شده بود که اعیان و اشراف و حکام ولایات تزیین کرده و بنام آنها اختصاص داشت . چراغهای بزرگ و بر نور فضای تکیه را همچوروز روشن میساخت .

شیبه خوانی همیشه مجزون نبود بعضی اوقات مخصوصاً روزهاییکه سفرا و مأمورین بیگانه دعوت داشتند تفریه‌های خنده دار مانند یوسف - زلیخا و سلیمان - بلقیس که دیوها با کلاه و ماسکهای عجیب و غریب و ادا و اطوار خنده دار شرکت میکردند خوانده میشد .

از سقف تکیه اطاقک زیبایی که مزین بگل و لاله بود باقرقره و طناب جبرئیل یا حضرت

سليمان را بالا و پائين ميآورد يا پيغمبر بآن وسيله بمعراج ميرفت .
 پيش از شروع تعزیه دسته موزيك عزيز السلطان كه آلات آن ازقره ساخته شده بود و
 ملكه انگلستان برای شاه بارمنان فرستاده بود . بنواختن آهنگهای مخصوصی شروع کرده و دور
 تكيه گردش ميكردند . سپس اسبهای يدكي باطاقه شالهای گران قيمت و زين و برگه برصع عبور
 کرده بعد دسته زنبوركخانه ميآمد سبك ميزدند .

بايد دانست تمام دستگاههای موزيك بطور كامل بانام گوشه ها در اين تعزیه خوانده
 ميشد كه امروز كه ترخواننده ها مطلع بآن نكات دقيق و حساس آن هستند و بچه های كاشي را بزحمتي
 آماده و تعليم ميدادند .

در شب آخر تعزیه در تكيه را می بستند و قرق ميكردند و شاه و عزيز سلطان بوسط صحنه
 ميآمدند و خواجه باشي ميرفت جلوی طاق نماي اعيان و بزرگان و هريك از صاحبان طاق نما مبالغی
 پول طلا بابت هزینه تعزیه تقدیم شاه مينمودند .

۳ - آب تهران

موضوع آب تهران از زمان آغامحمد خان قاجار كسب اهميت نمود و هميشه مطمح نظر
 اوليای امور بوده است . در اواسط سلطنت محمد شاه (۱۲۵۵ ه . ق) حاجي ميرزا آغاسی
 دونهر بزرگ از رودخانه كرج جدا کرده بتهران آورد . يكي از آن نهرها از دامنه البرز عبور و از
 شمال طرشت گذشته بقریه عباس آباد منتهی ميشد و هنوز آثار آن نهر باقيست .
 پس از عزل ميرزا آغاسی از آوردن آب جلوگيری و آن نهر بی استفاده شد .
 ديگری نهریست كه از زیر جاده قزوین گذشته تاقریه يافت آباد ادامه يافت و
 هنوز هم دایر است .

از اين تاريخ ببعد آب تهران منحصر بچند رشته قنات وقفی و غير وقف شده و اهالی از حيث
 آب در مضيقه افتاده بودند تا آنكه ميرزا عیسی وزير اقدام بحفر چندین قنات نمود .
 در اواخر سلطنت ناصرالدین شاه چند نفر اروپائی امتياز حفر چاههای عمیق را گرفته و در
 شمال تهران شروع بكار نمودند ولی در ضمن عمل مته چاه كنی شكست و بواسطه نبودن وسائل و
 مشكلات ديگر صاحب امتياز موفق بادامه كار نشد و ديگر در موضوع آب اقدامی بعمل نيامد
 تا سال ۱۳۰۰ زمان نخست وزیری آقای سيد ضياء الدين كه شهرداری تهران سر و صورت اساسی
 قانونی بخود گرفت و برای تنظيم امر آبياری اقداماتی بعمل آورد و در نظر بود بدو اسی در
 جاجرود بسته شود ولی چون هزینه آن نزديك دو ميليون تومان ميشد و شهرداری هم سرمايه
 نداشت لذا موضوع معوق ماند ولی در سال ۱۳۰۶ كه خشكسالی بود و آب تهران خیلی كم شد
 مجدداً فكر شرق نهر از كرج قوت گرفت و پس از بررسی های لازمه مجرای ازابلاي پيلقان قریه
 سرچوب كشیده شد كه نزديك چشمه آباد ظاهر ميشود . طول آن ۵۳ كيلومتر كه ۲۰ كيلومتر
 آن زیر زمین است و از كلاك وارد در مجرای متوازی ميشود كه هر نانيه يك متر مكعب آب وارد
 مجرای شهر ميشود .

در سال ۱۳۲۵ موضوع اوله كشی كه سالها بود در اطراف آن صحبت ميشد بصورت جدی
 بر حله عمل درآمد و تا كنون قریب صد ميليون تومان هزینه آن شده و با شركت سراكساندر كيپ
 پیمان انجام آن بسته شده است و محتمل است تا سال ۱۳۳۳ (اگر حوادث و وقایعی مانع ادامه كار

نشود) امر لوله کشی بپایان برسد و در همین حدود مبلغ هزینه بقایای کار تا اتمام آنست اینک منابع آن ساخته و پرداخته و نزدیک با تمام است.

سه منبع بزرگ سه قسمتی در یوسف آباد - بهجت آباد - عباس آباد که هر یک شصت هزار متر مکعب آب میگیرد.

و سه منبع کوچک دو قسمتی در قصر قاجار - جلایه - عشرت آباد که هر یک چهل هزار متر مکعب آب میگیرد.

طول لوله کشی تهران ۳۶ کیلومتر لوله فولادی ازمغزن تا میرای کرچ و ۸ کیلومتر ازمیرای تا تصفیه خانه شصت کیلومتر لوله اصلی و ۳۰ کیلومتر لوله فولادی فرعی و تا پایان سال ۱۳۳۲ هفتاد و پنج درصد کار لوله کشی با تمام رسیده. وضع آب تهران فعلاً بصورت اسفانگیزی درآمد و هیچکس از خطر بیماریهای تیفوئید و غیره مصون نیست مگر آنکه آب را شخصاً جوشانده و تصفیه نماید.

آب تهران از دو منبع تأمین میشود:

(الف) از رودخانه کرچ حداقل ۱۲۰ و حداکثر ۱۴۰ سنک.

(ب) آب قنات که از قناتهای مشروحه زیر بدست میآید:

- ۱ - قنات مخلص آباد ۲ - قنات وزیر ۳ - قنات بهجت آباد ۴ - قنات کرچی
- ۵ - قنات کریم آباد ۶ - قنات کوثریه ۷ - قنات دارا آباد ۸ - قنات نجف آباد
- ۹ - قنات یوسف آباد ۱۰ - قنات سلیمانیه ۱۱ - قنات مجیدیه ۱۲ - قنات سردار
- ۱۳ - قنات ناودانک ۱۴ - قنات ولنچک ۱۵ - قنات باغ کوکب ۱۶ - قنات دیبا
- ۱۷ - قنات بانک سپه ۱۸ - قنات باغ صبا ۱۹ - قنات اراج ۲۰ - قنات گل افشان

وقناتهای وقفی مانند:

- ۱ - قنات شاه ۲ - قنات سنگلج ۳ - قنات مهرگرد ۴ - قنات پامنار
- ۵ - قنات حاج علیرضا ۶ - قنات نظامیه ۷ - قنات مدرسه سه سالار ۸ - قنات بریانک
- ۹ - قنات اکبر آباد ۱۰ - قنات ناصرالملک ۱۱ - قنات جنت آباد رحمت آباد ۱۲ - قنات بونک
- ۱۳ - قنات صدقه ۱۴ - قنات صاحب الزمانی ۱۵ - قنات حاج محمدعلی ۱۶ - قنات ناصری
- ۱۷ - قنات شهابالملک و قناتهای باغشاه، امیرآباد، شمیران، سفارت انگلیس و روس.

و چون این آبها کفایت احتیاج تهران را نمیداد لذا شهرداری و اشخاص به حفر چاههای عمیق اقدام نمودند که کمک قابل ملاحظه ای بآب تهران نمود.

چاههای عمیق سازمان لوله کشی:

- ۱ - میدان شهنار ۲ - میدان فردوسی ۳ - آتش نشانی ۴ - دروازه قزوین
- ۵ - خیابان کاشانی ۶ - پشت شهرداری ۷ - خیابان بهادر که جمعاً ۷۵۰ اسب قدرت موتور آنهاست.

چاههای عمیق شخصی که در تهران تاکنون حفر شده که عمق آنها گاهی از صد متر هم تجاوز کرده و هر یک پنج یا شش سنک آب دارند.

- ۱ - چاه عمیق کاخ همایونی ۲ - دخانیات ۳ - بیمارستان بازرگانی
 - ۴ - باغ بی سیم نجف آباد ۵ - کانون آموزش ۶ - شیروخورشید باغ فردوس
 - ۷ - خیابان جهان پناه ۸ - سلسیل تخته سه لایی ۹ - یخچال زیبا دولاب
 - ۱۰ - باغ سهام الدوله ۱۱ - زمردی ۱۲ - الهیه فخرالدوله
 - ۱۳ - باغ فردوس شیران ۱۴ - باغ کوکب قلعه ۱۵ - منوی قیطریه
- پر آب ترین قناتها قنات مخلص آباد ، قنات شاه و قنات وزیر است که هر يك بیش از ۸ سنك آب دارند .

همچنین چاه عمیقی در شیپان شیران زده شده که در حدود ۵۰ سنك آب دارد .

پست و تلگراف

ایران یکی از کشورهای کهن است که با ایجاد پست مبادرت ورزیده است آنچه محققانست دولت ایران از آغاز تشکیل سلطنت هخامنشی ها بیک و چاهارها را بترتیب خاص و بنا بقضیات آنزمان بوجود آورده است ولی پست بصورت امروزی تقریباً هشتاد سال پیش (اواسط سلطنت ناصرالدینشاه) تأسیس شده است و روز بروز بطرف کمال می رود و از همان تاریخ هم تبر پست بچاپ رسیده و مورد استفاده قرار گرفته است و امروز خطوط پستی در تمام نقاط ایران دایر بوده و بیشتر از دوهزار فرسنگ چه بوسیله راه آهن و اتومبیل و راههای دریائی و چه بوسیله بیک سوار و پیاده و پست هوائی قبول مراسلات و محمولات مینماید .

تاسال ۱۲۹۱ هجری قمری پست ایران بدست چاپارچی اداره میشد و او هم زیر نظر وزیر ارتباط کار میکرد بدین ترتیب که گیرنده و فرستنده نامه هر دو مبلغی باید بپردازند ، علاوه موقع چاپ کردن تبر صد هزار تبر هم برای خود چاپارچی باشی طبع میکردند .

بالاخره در سال ۱۲۹۲ پستخانه ایران را بشخص اطریشی موسوم به (جی . ریدر) واگذار کردند و برای اولین مرتبه پست ایران هفته بکده از تهران به تبریز ، رشت حرکت میکرد .

در سال ۱۲۹۴ ه . ق . دولت ایران بعضویت پست بین الملل پذیرفته شد و همان سال (ستاهل) نام روسی بجای (ریدر) آمد ، مدت ریاست ستاهل خیلی کوتاه بود بعداً بدست ایرانیها با مستشاران بلژیکی اداره میشد بطوریکه در هفتاد سال پیش ۷۳ پستخانه در ایران دایر بود .

تلگراف - در سال ۱۲۷۶ که ناصرالدینشاه از مسافرت اروپا برگشت یک رشته سیم تلگراف بین تهران و سلطانیه و سپس تا تبریز دایر گشت و تاسال ۱۲۷۹ تساجلفا کشیده شد . چندی بعد کمپانی هند و اروپای انگلیسی سیمهای تلگراف جلفا - بوشهر را احداث کرد که در زمان پهلوی فقید بدولت ایران واگذار شد .

مطبوعات تهران

اساساً تاریخ روزنامه نگاری با کشمکشهای دسته ها و طبقات و اختلافات حزبی توأم بوده و غالباً مدیران یا صاحبان امتیاز و نویسندگان گرفتار مشقات و سختیها شده و گاهی برشاید غلبه جسته و منویات خود را بروفق دلخواه بموقع اجرا گذارده اند . البته بعضی در راه رسیدن بمقصود فدا شده اند و عده ای شاهد فتح و ظفر را در آغوش گرفته بهدف نهائی خود رسیده اند .

چنانکه میرزا جهانگیرخان شیرازی مدیر و نویسنده روزنامه انقلابی صوراسرافیل و مدیر

روزنامه (روح القدس) و متین السلطنه صاحب امتیاز و ناشر روزنامه (عصر جدید) و زکریا الاسلام مدیر روزنامه (کوکب ایران) محمد مسعود مدیر روزنامه (مرد امروز) و احمد دهقان مدیر مجله (تهران مصور) شربت ناکواد شهادت را چشیده و نیز کسانی همچون مجد الاسلام کرمانی مدیر روزنامه (ندای وطن) و میرزا حسین خان صبا مؤسس ستاره ایران و کسان بسیار دیگر تبعید شدند یا پزندان افتادند.

از طرف دیگر مردان دیگر بنزوه ارتقاء رسیدند مانند مرحوم داور مدیر روزنامه (مرد آزاد) سید حسن تقی زاده نویسنده مجله (کاه) سید ضیاء الدین مدیر روزنامه (رعد) مرحوم سید محمد تدین مدیر روزنامه (صدای تهران) دشنی، مسعودی، فرامرزی و غیره بمقام وکالت، سفارت ووزارت و نخست وزیری رسیدند.

اولین روزنامه باسم روزنامه (وقایع اتفاقیه) در ربیع الثانی ۱۲۶۷ هجری بنا بشوق مرحوم امیر کبیر در تهران منتشر شد. همچنین روزنامه (دولت علیه ایران) بمدریت ابوالحسن خان غفاری در تهران انتشار یافت.

خلاصه آنکه ظهور روزنامه در اوایل سلطنت ناصرالدین شاه شروع و اوایل سلطنت مظفرالدین شاه بر قدرت و نفوذ مطبوعات فارسی افزوده شد. مرحوم سید جمال الدین اسدآبادی روزنامه (عروة الوثقی) و برنسر ملک خان روزنامه (قانون) و مؤبد الاسلام (جبل المتین) را در خارج انتشار داد. ولی خریداران آنها بیشتر تهرانیها بودند.

بعد از اعلام فرمان مشروطیت و دایر شدن دارالشورای ملی روزنامه های زیادی بظهور رسیدند و پس از بهاران مجلس از بین رفتند، مانند: ندای وطن، مساوات، تمدن، روح القدس، صویر اسرافیل، شرافت، آئینه غیب نما، پرورش، اقیانوس، اصناف، ارشاد و غیره.

در استبداد صغیر که روح ارتجاع طلبی و خود ساری در بار باغشاه فوق الاماده قدرت داشت، نه تنها از انتشار و طبع مطبوعات اجتماعی که زائیده مشروطیت بود جلوگیری شد. بلکه کاشیهایی تازه کار جهت شماره گذاری خانه ها و دکانه ها را افراد سرباز سیلاخوری و سواران قراجه داغی و لوطیه های محلات تهران بمنوان یادگار مشروطه و مخالفت بادین مبین ۱۹ شکستند و بدور ریختند. در دوره دوم مجلس شورای ملی مجدداً بازار مطبوعات ملی بارونق شد و نشریات صورت بهتری بخود گرفت. چرائند طریق تکامل در پیش گرفته و هریک باسبک مخصوص و مسلک خاصی شروع بانشار نمودند.

بعد از افتتاح دوره سوم مجلس شورای ملی مطبوعات از حالت خود کی خارج و روزنامه های نوی همچون (بامداد روشن) (جارچی ملت) و غیره طلوع نمودند.

در اوایل کودتای ۱۲۹۹ قسمتی از روزنامه ها مانند (طوفان) (ستاره ایران) و غیره طوفان و مدیر آنها مورد ضرب و شتم و حبس و تبعید قرار گرفته حتی میرزاده عشقی مدیر روزنامه قرن بیستم که در حقیقت ارکان اقلیت مجلس چهارم بود جاننش را روی اینکار گذارد و مانند محمد مسعود ترور شد و قاتل او شناخته نشد.

بعد از کشته شدن میرزاده عشقی و تبعید مدیر طوفان دیگر در دوره قدرت بیست ساله رضاشاه کبیر چرائید محدود شدند آنها هم که بودند در حقیقت رسمی یا نیم رسمی بودند.

ولی بلافاصله پس از استعفا و تبعید پهلوی چرائیدی طلوع نمودند که غالباً مردمانی کم نام بوده و عفت قلم نداشتند. قوام السلطنه در حکومت خود یک مرتبه تمام چرائید را توقیف نمود و

شرایطی برای روزنامه نگاری وضع کرد ولی بعد از سقوط مجدداً هرج و مرج روزنامه نگاری شدت پیدا کرد که هنوز دنباله دارد .

لرد کرزن در کتاب خود مینویسد : مطبوعات ایران هم يك موضوع معما آمیز مرموزیت، در عین حال که ایران وزارت مطبوعات و مطبعه و روزنامه دارد از هر گونه آزادی قلم و اظهار عقیده و فکر ممنوع است . در سال ۱۲۶۷ هجری قمری امیر کبیر يك روزنامه ای در تهران دایر نمود که مدیر و سردبیر آن انگلیسی بود . پس از قتل امیر کبیر روزنامه و مدیریتش ناپدید شدند . مجدداً در سال ۱۲۸۳ يك روزنامه ای بنام تهران انتشار یافت و بزودی موقوف شد .

اکنون در سال ۱۳۰۷ سه روزنامه در ایران دایر میباشد : اول ایران روزنامه رسمی ماهی دومرتبه نامرتب تحت نظر وزیر مطبوعات انتشار مییابد . شاه ایران گاهگاهی مقاله برای روزنامه ایران میدهد ...

دوم روزنامه نیم رسمی اطلاع تحت نظر وزیر انطباعات بطور نامرتب منتشر میگردد . سوم روزنامه شرف حضور عکس وزیران و بزرگان ایران را چاپ میکند . بهای تک شماره هر يك از این روزنامه ها يك قران است ...

هنگامیکه ناصرالدین شاه از سفر اول فرانک برگشت میرزا حسن خان سپهسالار با كمك يك مدیر اروپائی روزنامه ای فرانسه و فارسی بنام وطن (لاپارتی) تأسیس نمود نخستین شماره آن در پنجم فوریه ۱۸۷۶ (۱۲۹۳) منتشر گردید . در سال ۱۳۰۳ يك روزنامه فرانسه فارسی دیگر بنام «اکودولارس» در تهران انتشار یافت و بزودی تعطیل شد .

يك مجله قشونی هم چند ماهی در تهران چاپ شده و از میان رفت ... انتهی « در دوران مشروطیت روزنامه های متعددی در تهران چاپ شده و چون بعضی از آنها بمقدمات ملی و یا مقامات عالیه اهانت میکردند قانون مطبوعات مجرم ۱۳۲۹ قمری آنها را تا اندازه ای محدود نمود ولی چون جرائم آن بپول امروز کم بود لذا چندین قوانین جدید بمجلس رفت و تصویب شد و اینك بیشتر از هزار امتیاز روزنامه در تهران باشخص داده شده که مهمترین آنها اطلاعات و بعد کیهان است در بین روزنامه های فکاهی روزنامه باباشمل ، توفیق ، حساجی بابا و بین مجلات مجله ماهیانه و هفتگی اطلاعات ، تهران مصور ، روشنفکر ، ترقی . بعضی از وزارتخانه ها و ادارات و بنگاهها دارای نشریه و مجله مستقلی هستند .

کتابخانه های مهم تهران

در تهران کتابخانه و قرائت خانه بسیار کم است متأسفانه مشتری همین کتابخانه های انگشت شمار هم بسیار ناچیز است . اگر کسی بصدفا پیاله آفروشی و مشروب فروشی سری بزند ملاحظه میکند که پشت میزها و بارها جای خالی موجود نیست ولی مدیران کتابخانه ها از کمی از باب رجوع غالباً چرت میزنند شما در تبلیغات رادیو و روزنامه و غیره هیچ شنیده اید که مردم را دعوت برفتن فلان خانه بنمایند ؟ و حال اینکه ...

بگذردم سخن در مورد فرهنگ و رغبت مردم بکتاب و کتابخانه بسیار است روزی دریکی از کتابخانه های عمومی که ۲۵ نفر خواننده و از باب رجوع داشت رفتم و خواستم رغبت مردم را بنوع کتاب بدانم . از این تعداد کم ۱۷ نفر زمان میخوانند ۸ نفر کتب مختلفه ...

اینک کتابخانه های مهم :

۱ - کتابخانه ملی	
۲ - » مجلس شورای ملی	در حدود پنجاه هزار (۶۰۰۰ آن خطی) کتاب دارد
۳ - » دانشسرا و دانشکده ادبیات	» چهل هزار (۶۰۰۰ آن خطی) کتاب دارد
۴ - » معقول و منقول	بیست و پنج هزار کتاب
۵ - » دانشکده حقوق	» » »
۶ - » حاج حسین آقا	» » »
۷ - » دانشکده فنی	هیچده هزار کتاب
۸ - » بانک ملی	بیست هزار کتاب
۹ - » دانشکده افسری	چهارده هزار و پانصد کتاب
۱۰ - » دانشگاه چنگ	شانزده هزار کتاب
۱۱ - » دانشکده پزشکی	ده هزار کتاب
۱۲ - » باستان شناسی	دوازده هزار کتاب
۱۳ - » سلطنتی	چهار هزار کتاب
۱۴ - » اطلاعات سفارت امریکا	دو هزار و پانصد کتاب
۱۵ - » روزنامه اطلاعات	-
۱۶ - » بنک راه آهن	-

در تهران سابقاً قرائت‌خانه زیاد بود و حتی برای مدیران آن نیز استفاده مادی هم داشت ولی چون اجتماع روشنفکران و جوانان در اینگونه بنک‌ها به تقویم‌های سیاسی و احیاناً زودخورد منجر میشد لذا تدریجاً آنها بسته شد و فعلاً در چند برون قرائت‌خانه دایر است، قرائت‌خانه آریاهم بشت شهرداری چندینست دایر است .

انتشارات و تعلیمات

در تهران دو استودیو موجود است استودیوی کشور ، استودیوی نیروی هوایی .
رادیو تهران در حال حاضر روزهای عادی ۱۵ ساعت و روزهای جمعه و چشمنها ۱۸ ساعت
وسیله سه دستگاه فرستنده با امواج مختلفه ۱۹ - ۳۱ - ۴۹ - ۷۵ و ۳۳۵ پخش میشود .
در تهران دو مرکز فرستنده هست .

(۱) مرکز فرستنده اداره کل تبلیغات سه دستگاه
۳۲ کیلوانی
۲۰ کیلوانی
۲ کیلوانی

(۶) - استودیوی نیروی هوایی با قدرت ۸۰۰ اسب روی امواج ۴۸ و ۴۰۰ در شهرستانها نیز استودیوی فرستنده است که قدرت مختلف دارند مانند :

۱ - تبریز روی موج ۴۹ و ۲۰۰	۲ - مشهد م ۴۸ و ۲۰۰	۳ - اصفهان م ۴۴
۴ - شیراز م ۳۶۵	۵ - رشت م ۲۰۰	۶ - کرمانشاهان م ۲۰۰
۷ - کرمان م ۳۷۵	۸ - رضاییه م ۴۴	۹ - اهواز م ۳۷
۱۰ - کردستان م ۴۳۵	۱۱ - خرمآباد م ۴۴	

فرستنده تبریز بین شهرستانها از همه قویتر و برنامه آن روزانه سه مرتبه صبح و ظهر و عصر در حدود هشت ساعت برنامه اجرا مینماید .

بهداری و بهداشت

وضع بهداشت تهران نسبت بسایر شهرستانهای ایران خوبست ولی هنوز بپایه بهداشت پایتخت های کشورهای مترقی نرسیده .
لرد گرژن در کتاب خود مینویسد :

در ایران بهداشت وجود ندارد، بیماریهای تیفوس و تیفوئید، اسهال خونی، وبا ، طاعون، آبله و اخیراً سل بطور مزمین و ساری درسراسر ایران یافت میشود ...

ناصرالدین شاه پس از مسافرت باروبا و دیدن اوضاع ارتش آنجا درصدد برآمد دترهران يك بیمارستان نظامی تأسیس کند . بیمارستان نظامی تهران بیست تختخواب دارد . بودجه آنرا یکی از افسران پیرمیدهد ... بدیهی است که چنین بیمارستانی هیچوقت پزشك و دارو و پرستار نخواهد داشت و هر وقت از اوضاع آنجا تحقیق کنند میگویند سیاس خدایرا که تمام سربازان و جانبازان قبله عالم کوچکترین ملالی ندارند ... انتهای .

مقصود لرد گرژن بیمارستان احمدیه است که اوایل سلطنت پهلوی فقید برچیده و تبدیل بیمارستان شماره ۲ ارتش گردید و در مدت سلطنت رضاشاه کبیر بهداشت تهران تا اندازهائی ترقی کرد و بند بر تعداد بیمارستانها افزوده شد که دنباله توجه باز دیاد بیمارستانها هنوز ادامه دارد .

اینك صورت مؤسسات بهداشتی :

الف) آنچه مربوط بوزارت بهداشت است .

۱ - بیمارستان شفا یحیائیان	خیابان ژاله
۲ - بیمارستان نجات	خیابان سپه
۳ - بیمارستان سیصد تختخوابی	جنوب باغشاه
۴ - بیمارستان مسلولین بوعلی	میدان فوزیه
۵ - بیمارستان فیروزآبادی	شهر ری
۶ - درمانگاه شماره ۱	هدایت خیابان اسلامبول
۷ - درمانگاه شماره ۲	سیروس خیابان سیروس
۸ - درمانگاه شماره ۳	ری کوچه در بدر
۹ - درمانگاه شماره ۴	خیابان خراسان
۱۰ - درمانگاه شماره ۵	نظام الملک عشرت آباد
۱۱ - آسایشگاه مسلولین	شاه آباد شیران
۱۲ - بیمارستان بلشت	ورامین
۱۳ - بیمارستان علیشاه عوض	شهریار
۱۴ - بیمارستان شهناز پهلوی	حصارك

ب) بیمارستانهاییکه مربوط بشهرداریست :

- ۱ - پرورشگاه بینوایان مخصوص کودکان
خیابان قزوین

- ۲ - شیرخوارگاه
 ۳ - تیمارستان درجه ۱
 ۴ - تیمارستان درجه ۲
 (ج) - آنچه مربوط بسازمان شاهنشاهی است :
 ۱ - بخش یکصد تختخواهی بیمارستان پهلوی
 ۲ - درمانگاه مبارزه با کچلی
 ۳ - بخش یکصد و پنجاه تختخواهی حوادث و سوانح
 ۴ - درمانگاه عکس برداری
 ۵ - درمانگاه مبارزه با بیماریهای آمیزشی
 ۶ - آموزشگاه پرستاری و درمانگاه اشرف پهلوی
 (د) - سایر بنگاهها :
 ۱ - بیمارستان بازرگانی
 ۲ - درمانگاه دریفوس
 ۳ - بیمارستان مفرح
 ۴ - درمانگاههای حومه جی و بریانک - نیاوران - تجریش - قلعهک - یافت آباد
 ۵ - بیمارستانهای : رازی ، روزه ، فارابی ، وزیری ، امیراعلم ، پهلوی ، کوه رشاد ، امریکائی ، باهر ، حافظی ، چهارزی ، میثاقیه ، رضاتور ، ریاضی ، مهر ، لولاگر ، نجمیه ، مازندران ، ویژه ، یزدی ، بیمارستان شوروی ، بانک ملی ، وزارت راه ، شهربانی و بیمارستانهای ارتش . ضمناً در تهران ۸۰۰ پزشک (تمام ایران ۲۵۰۰) و ۳۰۰ ماما (تمام ایران ۶۰۰) و ۴۰۰ داروساز (تمام ایران ۱۰۰۰) و ۲۵۰ دندان پزشک (تمام ایران ۶۵۰ نفر) مطب دایر کرده اند .
- خیابان شاهرضا
 خیابان سرنا
 خیابان سی متری
 جمشیدیه
 خیابان قوام السلطنه
 بیمارستان ابن سینا
 خیابان مارشال استالین
 ناحیه ۱۰
 باغ فردوس
 خیابان دی
 انتهای خیابان شهیاز
 نازی آباد

بنگاههای خیریه تهران

بملت هجوم بیکارها یا افراد تنبل و مملول دعات و آدابها بتهران مخصوصاً از شهر یور ۱۳۲۰ بیمد بنگاههای دولتی و ملی برای نگاهداری آنان تشکیل شده که مؤسسات مهم آنها عبارتند از :

الف) سازمان شاهنشاهی در فروردین ۱۳۲۶ بنام سازمان شاهنشاهی و خدمات اجتماعی در تهران تشکیل شد و تاکنون قریب یکصد درمانگاه که بوسیله پزشکان آلمانی ، اطریشی و ایرانی اداره میشود در نقاط مختلفه ایران تشکیل شده .

بلاوه کانون کار و آموزش ، آموزشگاه پرستاری ، آموزشگاه فنی از تأسیسات آنست ضمناً با فقر و بیسوادی مبارزه میکند .

ب) بنگاه حمایت مادران که در سال ۱۳۱۹ تشکیل شد شامل : زایشگاه ، شیرخوارگاه ، درمانگاه و مطب عمومی میباشد .

ج) جمعیت شیر و خورشید ایران که در دوران اعلیحضرت فقید سر و صورتی بقدر گرفته و هنگام سیل و زلزله و آتش سوزی و غیره کمک قابل توجهی بمصدومین و اشخاص مینماید .

د) بنگاه تعاون عمومی امین آباد که در حکومت سپهبد رزم آرا تأسیس شد .

ه) پرورشگاه شهرداری که قریب ۶۰۰ دختر و پسر بچه را نگاهداری و آنها مشغول تحصیل و کسب حرفه های صنعتی میباشند .

و) شیرخوارگاه شهرداری که در حدود ۴۰۰ نفر طفل شیرخوار نگاهداری مینماید .

روشنائی تهران قدیم

سابقاً بازارها و گذرها بوسیله چراغ موشی که بوسیله فتیله آلوده به پیه میسوخت روشنائی شهر را تأمین مینمود ، ولی ناصرالدین شاه از فرنگستان که مراجعت نمود متخصصی باخود آورد که برق تهران بوسیله گاز تأمین شود گویند حتی لوله های گاز را در خیابان چراغ گاز (که بعداً اسم او چراغ برق و فعلاً خیابان امیرکبیر نامیده میشود) کار گذاردند و بعللی حاج میرزا حسین خان سپهسالار ازا دامه کار خود منصرف گردید .

تاچندی روشنائی شهر بوسیله شمع گچی در فانوس یا چراغهای فتیله ای نفتی نمره (۵) یا (۷) تأمین میگردد

تا اینکه کارخانه برق وارد شد و مردم باروشنائی و خواص آن تدریجاً آشنائی پیدا کردند . يك موتور برق در سربل امیربهادر متعلق به حاج امین الضرب بود که باقوه ۲۰ اسب و قدرت ۸ کیلووات که تا ۵۰ متر اطراف بوسیله ۱۹۲ لامپ ۱۶ و ۲۲ شمعی روشن میشد . يك موتور برق هم درازك بود که فقط در شبهای جشن عمارت های سلطنتی و محوطه باب همايون را روشن میکرد ولی باز هم کفاف حوائج حوزه سلطنتی را نمینمود .

يك موتور دیگر در خیابان چراغ برق (امیرکبیر) نصب شد (۱۲۸۸ شمسی) بقوه ۵۰۰ اسب و قدرت ۳۰۰ کیلووات که ۱۴۰۰ لامپ در خانه ها و معابر نصب نموده بود .

ولی این تأسیسات مختصر که جریان برق را بوسیله تیرهای چوبی و خط های هوایی توزیع مینمود و فقط هنگام شب دایره و دایره شایسته شتون بایتخت کشور شاهنشاهی نبود لذا در ۱۳۱۶ علیحضرت فقید دستور تأسیس برق جدید صادر نمودند ولی متصدیان امر بدون در نظر گرفتن احتیاج روز افزون تهران مبنای قدرت برق را ۱۰۰ کیلووات گذاردند .

روشنائی و برق جدید تهران

شرکت اشکودا که رنده مناقصه شناخته شده بود چهار دستگاه نور بو ژنراتور هر کدام بقدرت ۱۶۰۰ و شش هزار ولت سفارش داد و همچنین مقداری کابل شش هزار و هزار ولتی و ۲۴ پست ترانسفورماتور هر کدام بقدرت ۳۰۰ کیلووات در ۲ نقطه شهر نصب گردید .

مردم تهران بدو استقبال از برق نمینمودند ولی هنگامیکه پی بقرائت آن بردند مخصوصاً کارخانه ها و مؤسسات و غیره لذا از سال ۱۳۱۸ مردم برای گرفتن برق فشار آوردند . آمار زیر توجه و علاقه تدریجی مردم تهران را به برق نشان میدهد :

در سال ۱۳۱۶ مشترک ۱۱ نفر .

در سال ۱۳۱۸ مشترک ۶۹۲ نفر و هر سال بر تعداد مشترکین افزوده میشد ناچار کارخانه های سلطنت آباد و کارخانه سیمان از برق مازاد خود کمک به برق تهران مینمودند .

تهران یکصد هزار کیلووات قدرت و نیرو لازم دارد که فعلاً بیست هزار کیلووات آن مهیاست (کارخانه سلطنت آباد دو هزار کیلووات و کارخانه سیمان یک هزار و پانصد کیلووات کمک مینهد و برای

چهار ساعت اول شب در حدود پانصد کیلووات از کارخانه‌های بانک ملی، سیلو، دانشگاه و راه آهن به برق تهران کمک می‌شود.

بنگاه برق تهران فعلاً در حدود چهل هزار مشترک دارد که سالیانه یکصد و شصت میلیون ریال عایدی و ساعتی ۵۰ میلیون کیلووات مصرف دارد.

فرهنگ

وضع فرهنگ امروز ما مخصوصاً طرز تحصیل محصلین دبیرستان و دانشگاه بصورتی درآمده که ارزش سیاسی آن به مراتب بآموزش و پرورش می‌چربد اصولاً به‌سازمای اذعان چوین و آموزگاران فکر کسب دانش یا تربیت شاگرد نبوده کلاسهای درس را تبدیل به مراکز تبلیغ مرامی احزاب ساخته‌اند.

فرهنگ ایران در دوران صفویه فقط جنبه ادبی و مذهبی داشت دانشمندی بود که اقلاً عربی خوب می‌نوشتند و می‌خواندند فقه، اصول و غیره میدانستند.

در دوران قاجاریه سلاطین و عده‌ای از رجال باور به رفتن، بدو فکر تأسیس دارالفنون بدست توانای مرحوم میرزا تقی خان امیر کبیر پیدا شد و پس از تشکیل هم تاجندی که مستعمل بود یعنی برنامه آن تقلیدی نبود و افرادی تربیت می‌کرد که وجودشان برای کشور اگر مفید نبود مضر هم واقع نمیشدند.

اینک قسمتی از کتاب مرآت البلدان و نظریه اردگرزن انگلیسی را در اینخصوص مینگاریم :
مرآت البلدان : «مدرسه مبارکه دارالفنون در آردک پادشاهی در مجلی که اکنون در خیابان ناصریه و خیابان الماسیه است نهاده و معلمین برای هر علمی از ادوات استریه طلبیده و مسیو جان داود مترجم اول دولت علیه که باین مساموریت بویته رفته بود، اعلیحضرت امپراطور استریه او را بانیل مرام معاودت داد و چند نفر معلم با او همراه نمودند ...

بعد از آنکه معلمین مذکور به دارالخلافه تهران رسیدند و طرف شرقی مدرسه مبارکه نیز تمام شد روز یکشنبه پنجم ماه ربیع الاول این سال (۱۲۶۸ هـ) اولاد شاهزادگان عظام و امرا و اعیان و رجال دولت که برای تحصیل در این مدرسه منتخب شده بودند بتوسط میرزا محمدعلیخان وزیر دول خسارجه شرف اندوز خاکپای مبارک شده بعد از آن به مدرسه مبارکه آمده بهیمنت شروع بتحصیل کردند ...

ابتدا علمی که شروع کردند : مشق پیاده نظام، مشق توپخانه، مشق سوار و هندسه، طب، جراحی، علم دوا سازی و علم معادن بود و مقررد شد که هر دسته لباس علیحدده بپوشند که فقط از وضع لباس شغل هر یک معلوم شود»
اردگرزن در کتاب خود مینویسد :

«در هر شهر و ده ایرانی چندین مکتب خانه است حق الزحمه آخوند مکتبی ها از ماهی»
«یک قرآن تاسه قرآن است. در این بنگاهها خواندن و نوشتن فارسی و تلاوت قرآن را می‌آموزند»
«قرآن را طوطی وار می‌خوانند، یعنی کمترین توجهی بفقاه و مفهوم آن ندارند. طرز تدریس»
«در مکتب ایرانی طوریست که بیشتر فارغ التحصیل ها فارسی می‌خوانند ولی نوشتن نمیدانند کسانی که»
«هر دو هنر را دارند بلقب عالی (میرزا) ملقب میشوند».

«مدارس عالی و متوسطه به مفهوم اروپائی در ایران یافت نمیشود، در مدارس مذهبی ایران بطور عجیبی علوم طب و فقه و فلسفه تدریس میشود، باین معنی که در مدارس مزبور»

«برنامه و دوره تحصیلی و سایر مقررات معموله وجود ندارد و هرکس هروقت بخواهد بداند»
«مدارس رفته و مطابق دلخواه از آنجا بیرون بیاید».

«دارالفنون: ناصرالدین شاه در آغاز سلطنت خویش مدرسه‌ای بنام دارالفنون»
«تأسیس کرد. عبادت این مدرسه را مطابق اسلوب مدارس فرنگ ساختند و علاوه بر اطاقهای»
«کلاس دارای کتابخانه، سالون کنسرت و تئاتر میباشد. عبارت اخیر یعنی سالون تئاتر و کنسرت»
«و موزیک بحکم ملاهای تهران از حیز انتفاع افتاده است».

«مواد درسی این مدرسه عبارتست از: فارسی، عربی، انگلیسی، فرانسه، روسی،»
«آلمانی، ریاضی، طب، نقشه کشی، فیزیک، شیمی، معدن شناسی، جغرافی و درس مربوطه»
«بنظام هست معلم اروپائی در دارالفنون تدریس میکنند که عبارتند از یک معلم انگلیسی، سه»
«معلم فرانسوی، سه معلم آلمانی، یک معلم لهستانی و علاوه یک معلم ارمنی جلفائی که زبان»
«روسی درس میدهد».

«من شخصاً بکلاسها سرکشی کرده و حضوراً از شاگردان امتحان حساب، فرانسه،»
«انگلیسی و غیره بعمل آمد بخوبی از عهده برآمدند. بطوریکه شایع است دانشجویان دارالفنون»
«نمونه کاملی از هوش و ذكاء ایرانی میباشند».

«شماره کلیه آنان ۲۵۰۰ میرسد از آنجمله چهل شاگرد در کلاسهای علمی و ادبی و ۷۵»
«در کلاسهای علوم نظام مشغول تحصیل هستند، دوره تحصیل ابتدائی و متوسطه و عالی دارالفنون»
«شش تا هفت سال است ..»

«چوب و ملک معمولی هم در اینجا راه بسافته و غالباً بکار میرود، بودجه مدرسه سالی»
«۸۵۰۰ لیره یاسی هزار تومان بدست مخبرالدوله و ذریع معارف و مدیر مدرسه سپرده شده است».
«جای بسی تأسف است که معارف جدید ایران تا همین اندازه محدود و مقید مانده از»
«آن بدتر آنکه از چهل سال قبل تا بحال همان وضع عادی دیرین را که در بدو تأسیس داشته»
«بدون کوچکترین پیشرفتی محفوظ داشته است انتهی».

اینطور استنباط میشود که اقلاً آنروزها مدرسه‌ای بوده در مورد برنامه خود استقلال
داشته و کسانی بآن مکان مقدس قدم میگذازدند که میخواهند درس بخوانند.

ولی رفته رفته فرهنگ ما ترجمه مختصر و ناقصی از فرهنگ فرانسه شده و فکر تقلید از
برنامه بیگانگان و رسوخ سیاست و عناصر نامحرم و فاسد در این دستگاه حساس کار را بجای رسانده
که دیگر نه نظم و ترتیبی در مدارس هست و نه آموزش و پرورش باید فرهنگ را از سیاست برکنار
نمود، دبستانها دولتی و تعلیم اجباری باشد ولی دبیرستانها حتماً ملی شوند تا مسئول جوانان کشور
معلوم باشد، اگر مدیر یا آموزگاری از حدود وظائف و شئون خود تجاوز کرد یا در کانون دانش
بتلیغات سیاسی و اموری خارج از برنامه پرداخت اولیای اطفال و انجمن‌های خانه و مدرسه حق
بازخواست از مرتکب داشته باشند و بتوانند دست رد بینه آنها بزنند. در تهران فعلاً قریب
۴۵ دبیرستان و ۴۰۰ دبستان موجود است علاوه دانشگاه‌های طب، داروسازی، دامپزشکی،
دندان پزشکی، کشاورزی، فنی، ادبیات، حقوق، هنرهای زیبا، معقول و منقول که آنها
تابع دانشگاه بوده و استقلالی دارند، آیا حقیقتاً در این دبیرستان و دبستان و دانشگاه درس خوانده
میشود؟ آیا استادان در دادن درس تحصیلی و امره بشاگردان آزادی عمل دارند؟

تعجب آنجاست که وزرا و رؤسای دانشگاه بلندپروازی هم میکنند. دستگاهی که هنوز

بدوی ترین قدمها را بر نداشته و تعلیمات ابتدائی را عمومیت نداده ، درصدد تأسیس دانشگاههای متعدد برآمده و چراغی را که بخانه رواست در مسجد افروخته و پولی را که باید صرف باسواد کردن مردم شود در راه دایرنگاهدان دانشگاههای متعدد که نه معلم و نه وسیله تعلیم دارند بهدرمیدهند. برنامه تحصیلی ما «آش شله قلمکار» است دولت اجتماع ما هنوز خواندن و نوشتن نمیدانند زیرا دستگاه فعلی هنوز نتوانسته درک کند که ایران محتاج به علم است و ایرانی را باید قبل از هر چیز باسواد نمود .

بانك های تهران

- این بانکها در بیست و چند ساله اخیر در تهران تأسیس و مشغول فعالیت هستند :
- ۱ - بانک ملی
 - ۲ - بانک تمارونی سپه
 - ۳ - بانک رهنی ایران
 - ۴ - بانک کشاورزی و پیشه و هنر
 - ۵ - بانک بازرگانی ایران
 - ۶ - بانک برنامه
 - ۷ - بانک ساختمانی
 - ۸ - بانک توسعه صادرات
 - ۹ - بانک پارس
 - ۱۰ - بانک بیمه بازرگانی
 - ۱۱ - بانک تهران
 - ۱۲ - بانک صادرات و معادن
 - ۱۳ - بانک روس و ایران .

تاریخچه بانکداری در ایران

بانکداری و تأسیس بانک در ایران از سال ۱۲۶۷ جمادی الاول ۱۲۸۹ هـ . ق شروع میشود و این تاریخ موقعیست که بنگاهی بنام «بانک جدید شرقی» که يك بنگاه انگلیسی بود تصمیم گرفت که ایران و بازرگانی آنرا زیر تسلط خود قرار دهد و بدون تحصیل امتیاز شعبه هایی در مراکز مهم بازرگانی ایران باز نمود و اسکناسهای پنج قرانی زیادی صادر و منتشر نمود ولی پس از دو سال بانک شاهنشاهی ایران شعبات وکل دارائی آنرا به ۲۰۰,۰۰۰ لیره خریداری نمود.

بانك شاهنشاهی ایران - شالوده این بانک توسط بارون جویاوس دورویر ریخته شد. امتیاز تأسیس این بانک را ناصرالدین شاه قاجار برای مدت ۷۰ سال بنامبرده و اگذار نمود ، لکن این امتیاز علاوه بر انحصار کامل تجارت ، ساختمان راه آهن و واگن های برقی در کلیه نقاط ایران ، شوسه کردن جاده ها ، استخراج معادن و تهیه وسایل آبیاری ، اجازه گمرکات و غیره و غیره را بدست او مسلم و محرز می ساخت و از این نظر با سیاست داخلی و خارجی دولت تماس و منابرت کلی پیدا میکرد .

ولی بارون نامبرده موفق با اجرای مواد پیمان خود نشد و با تأدیه چهل هزار لیره ضمانت بانکی امتیاز او لغو گردید .

مجدداً در تاریخ ۲۷ جمادی الاول ۱۳۰۶ هجری قمری امتیازی جهت تأسیس بانک و استخراج معادن بدست آورد که مدت شصت سال آزادی حق تجارت در سراسر کشور تأسیس بانک و حق صدور اسکناس و غیره را بدست آورد .

بانك شاهنشاهی ایران در ماه اوت ۱۸۸۹ با سرمایه يك میلیون لیره (صد هزار سهم ده لیره) مرکز خود را در لندن تشکیل داد و این بانک پول و اقتصاد و دارائی و کلیه امور بازرگانی کشور را سالهای متعددی در دست داشت تا اینکه در سال ۱۳۰۹ دولت ایران مبلغ دو بیست هزار لیره برای جبران القای حق صدور اسکناس را بآن بانک پرداخت و صدور اسکناس بآن بانک ملی ایران اختصاص یافت و در سال ۱۳۲۸ اساس بانک شاهنشاهی بکلی برجسته شد .

بانك روس و ایران

در سال ۱۲۶۸ شمسی روسها در برابر انگلیسها برای سازمان بانکی در ایران امتیازی زدولت گرفتند و بنگاهی بنام بانك استقراضی ایران در کشور تشکیل دادند.

این بانك شعبه‌ای از بانك دولتی روسیه و تابع وزارت دارایی آن کشور بود و مانند بانك انگلیس در اغلب شهرستانها شعباتی دایر نمود.

چون منظور از تأسیس این بانك توسعه نفوذ در برابر انگلیسها بود لذا با تبحر رویه عادلانه‌ای را پیش گرفت و محبوبیتی پیدا کرد. پس از انقلاب اکتبر اساس این بانك درهم ریخت و بانك روس از بقایای همان بانك است.

بانك تعاونی شعبه در سال ۱۳۰۴ در محصل محقری با سرمایه ۳,۸۸۳,۹۵۰ ریال (موجودی بازبستگی افسران و درجه‌داران و افراد ارتش) تأسیس یافت و حقوق بازبستگی و مستمیری افسران و درجه‌داران و افراد نظامی و وزارت آنها را مرتباً میپردازد تا اینکه این تعداد اخیراً (شهریور ۱۳۳۲) به ۷۲۹۸ نفر رسیده است.

در این مدت این بانك قریب سی و هشت میلیون ریال بدولت مالیات داده و یکصد و شانزده میلیون ریال سود خالص داشته و بیشتر از بیست میلیون ریال صرف ساختمان اداری مرکزی نمود. و در شهرستانها ۱۷ شعبه دایر نموده است.

بانك ملی

بانك ملی ایران - فکر تأسیس این بانك در ابتدای مشروطیت پیدا شد ولی دستهایی مانع انجام آن شد تا اینکه در ۱۴ اردیبهشت ۱۳۰۶ در زمان اعلیحضرت رضاشاه کبیر قسانون تأسیس بانك ملی بتصویب مجلس شورای ملی رسید و سرمایه اولیه آن بیست میلیون ریالی بود که دولت در اختیار بانك گذارد.

در هفدهم شهریور این بانك رسماً افتتاح شد و فعلاً ۱۵۴ شعبه دارد و ترقی این بانك بجای داشته است که چندین برابر سرمایه اولیه خود ساختمان نموده و چندین برابر آن بدولت و شهرداری و بنگاه لوله کشی و غیره وام داده است و بیشتر از سیصد میلیارد ریال سود خالص آنست این تراژنامه نشان میدهد که بانك استقراضی روس و بانك شاهنشاهی انگلیس چه ثروتی از این کشور بدست آوردند.

یکی از تأسیسات بانك ملی بنگاه صندوق پس انداز است که اخیراً هشتصد و پنجاه میلیون ریال موجودی داشت. در آخر سال مالی ۱۳۳۱ سرمایه بانك ملی به دو میلیارد ریال افزایش یافت.

مطالبات بانك

بستانکاری از بنگاهها و شرکت های دولتی و بانکها و شهرداریها در حدود یکصد و پنجاه میلیون تومان (۱۵,۶۴۳,۶۶۹,۴۳۰ ریال) از این مبلغ ۱,۱۶۵ میلیون ریال بشرکت ملی نفت و ۲,۱۱۹ میلیون ریال ب سازمان لوله کشی تهران داده است.

سود ویژه بانك در سال ۱۳۳۱ مبلغ ۲۹۵,۱۷۷,۹۰۹ و ۶۵ ریال بوده است که پس از وضع هزینه کل و استهلاکات بدست آمده.

بانك كشاورزی

بموجب قانون شهریور ۱۳۰۹ وزارت دارائی مجاز گردید سالیانه مبلغی که از پانصد هزار تومان کمتر نباشد برای تشکیل سرمایه بانك فلاحی بیانك ملی ایران تأدیه نماید و در تاریخ ۲۱ خرداد ۱۳۱۲ قانون تأسیس بانك فلاحی و صنعتی بصوب مجلس شورایی رسید و این بانك بصورت شرکت سهامی با سرمایه ۲۰ میلیون ریال در روز ۲۵ تیرماه ۱۳۱۲ افتتاح یافت ، در چهل شهرستان شعبه و در سی بخش یا شهرستان کوچک نمایندگی تأسیس نموده است .
کلامهم این بانك عبارتست از دادن وامهای کشاورزی بشرکتها و بزرگران واجاره داران .

وضع قضائی تهران

دادگاههای استان ۱ و ۲ مشتمل بر ۱۶ شعبه دادگاه استان که ۴ شعبه آن بامور جنائی رسیدگی خواهد نمود و ۱۳ دادگاه شهرستان بشرح زیر :

- ۱ - دادگاه بخش ۱۶ شعبه آن در تهران و يك شعبه در كرج و يك شعبه در رامین است .
- ۲ - رشت ...
- ۳ - لاهیجان ...
- ۴ - قزوین ...

دیوان کشور که مافوق کلیه دادگاه ها و شامل ۹ شعبه و محل آن در تهران است علاوه بر سازمان عمومی فوق دادگاههای زیر بنوبه خود انجام وظیفه مینمایند .

الف) دادگاه عالی انتظامی مخصوص رسیدگی بتخلقات و اخلاق و اعمال و رفتار منافی باحیثیت و شئون قضائی و سوء شهرت مسامحه در انجام وظیفه همچنین ترفیع کارمندان قضائی در پایتخت تشکیل میشود . این دادگاه يك رئیس و چهار عضو عالیرتبه دارد .

ب) دادگاه شرع .

ج) دادگاه بخش شهرداری .

د) دادگاه کیفر گرانفروشان .

ه) دادگاههای اختصاصی نظامی ارتش .

از شهریور ۳۲۰ با اینطرف کمتر روزی اتفاق افتاده که در تهران حکومت نظامی برقرار نباشد بنا بر این بیشتر پروندههای جنائی بدادگاههای نظامی تابع فرماندار نظامی رجوع شده است .

امور ورزش و باشگاهها

برای بکار انداختن نیروی جوانان همچنین رشد و تقویت نیروی جسمانی مردم ایران در فروردین ۱۳۱۳ انجمن ملی تربیت بدنی و پیشاهنگی ایران تحت ریاست عالیبه اعلیحضرت محمد رضاشاه پهلوی در تهران تشکیل گردید .

رؤسای فدراسیون ها (اسکی ، فوتبال ، وزنه برداری وغیره) کلیه دستورات خود را از این انجمن دریافت میدارند .

وجود این انجمن در پیشرفت امور ورزشی ایران مخصوصاً اثر بسیار نیکویی داشته بطوریکه

در مسابقات بین‌المللی جوانان ما موجبات سربلندی و افتخار ایران را فراهم آوردند و در این مدت در تهران باشگاههای زیر تشکیل شده است :

- باشگاه : ۱ - آذرات خیابان شاهپور
 ۲ - آهنین خیابان شاه
 ۳ - بانک ملی
 ۴ - پیر خیابان عطار
 ۵ - بوستان ورزش امجدیه خیابان روزولت
 ۶ - پینک بونک کلوب زیبا خیابان
 ۷ - شاهرضا ۷ - پولاد گذر وزیر دفتر
 ۸ - تاج خیابان ایرانشهر
 ۹ - تهران میدان شاهپور
 ۱۰ - دادایی میدان بهارستان
 ۱۱ - دختانیات اداره دختانیات
 ۱۲ - راه آهن بنگاه راه آهن
 ۱۳ - ژاندارمری خیابان مختاری
 ۱۴ - شاهین امجدیه
 ۱۵ - شماع خیابان چرچیل
 ۱۶ - لشکر کارد جاده شمیران
 ۱۷ - باشگاه گارد سلطنتی جمشیدیه
 ۱۸ - نیکنام حشمت الدوله
 ۱۹ - نیرو و راستی شاه آباد

استخرها عبارتست از :

- ۱ - استخر اشتراک بارک چاله هرز ۲ - استخر امجدیه ۳ - بوت کلوب خیابان پهلوی
 ۴ - بوستان ورزش امجدیه ۵ - استخر خرم نیاران ۶ - رامسر خیابان شاهرضا
 ۷ - استخر راه آهن در همان بنگاه ۸ - استخر شهری ۹ - استخر منظریه
 ۱۰ - استخر ورزش خیابان شاهرضا .

اماکن عمومی پایتخت

شهر تهران دارای پنج هتل (هتل پارک ، هتل پلاس ، هتل رکس ، هتل ریتز و هتل فردوسی) و ۲۶ میهمانخانه از جمله (بلوار جهان ، دربند ، ری ، کیلان ، کیلان نو ، لیستر پلاس و نادری میباشد) و پنج بانسیون (آلابن بلنیر ، بانوتونی بالیسوس ، خساورمیان ، فیلادفیا و مای تسین) همچنین یکصدوسی و هشت مسافرخانه و سیصد و هفده کافه رستوران است .

۱ - یک ناهار کامل که عبارت از اردور ، سالاد فصل ، سوپ ، دوخوداك یکی خوراك فصل از قبیل دلمه و سبزیجات فصل و املت ، یکی خوراك گوشت (با ماهی یا پرند) دسر و قهوه و چای مجموعاً در میمانخانه و کافه رستوران درجه ۱ چهل ریال درجه ۲ سی و چهار ریال درجه ۳ ۳۰ ریال میشود .

۲ - شام کامل که عبارت از اردور ، سالاد فصل ، سوپ ، دوخوداك (یکی گوشت یکی ماهی یا پرند) دسر ، قهوه یا چای مجموعاً در میمانخانه و کافه رستوران درجه یک ۵۰ ریال درجه دو ۴۰ ریال درجه سه ۳۵ ریال .

۳ - صبحانه کامل : نان ، کره ، پنیر ، دو عدد تخم مرغ و مربا یا عسل ، شیر و چای یا شیر

وقهوه ، باشیر و کاکائو مجموعاً در مہما بخاہ : و کافہ رستوران درجہ ۱ بیست ریال درجہ ۲ ہفدہ ریال درجہ ۳ باز دہ ریال میشود .

کرایه تختخواب و اطاق در مهمانخانه های درجه ۱

- ۱ - کرایه اطاق بایک تختخواب ۶۰ ریال .
- ۲ - کرایه اطاق بادو تختخواب ۹۰ ریال .
- ۳ - کرایه تختخواب دراطاق بیش از دونفر هر نفری ۳۰ ریال .
- ۴ - کرایه اطاق بایک تختخواب وحمام خصوصی ۱۰۰ ریال .
- ۵ - کرایه اطاق بادو تختخواب وحمام خصوصی ۱۲۰ ریال .
- ۶ - استفاده ازحمام مهمانخانه برای هر دفعه ۲۰ ریال

کرایه تختخواب و اطاق در مهمانخانه های درجه ۲ و ۳

درجه ۲ درجه ۳

۷- کرایه اطاق بایک تخت خواب ۶۰ ریال ۳۶ ریال کرایه تخت خواب در اطاق پیش از

۸- » » با دو » ۵۰ » ۴۵ » دو نفر هفت نفری ۱۵ ریال

تماشاخانه و سینما

دوتهران ۹ تماشاخانه (ایران ، جامعه بارید ، دهقان ، سعلی ، شاهین ، شهرزاد ، فردوسی ، فرهنگ و کتی) ۱۱ سینما درجه یک (ایران ، برلین ، بارک ، تهران ، دیانا ، رکس ، ری ، کریستال ، مایک ، متروپل و سینما هما) ۱۷ سینما درجه ۲ (البرز ، امیریه ، پارس ، تمدن ، خورشید ، خیام ، دماوند ، زیبا ، فری ، کشور ، ملی ، می امی ، میثرا ، میهن ، نور و سینما هلیود) دایر میباشد .

دز تهران ۲۳ میدان (امین السلطان ، ایستگاه راه آهن ، ۲۴ اسفند ، بهارستان ، پاستور ، خراسان ، ژاله ، سرچشمه ، سپه ، سیروس ، شاه ، شاهپور ، شوش ، فردوسی ، شهناز ، قزوین ، کاخ ، گمرک ، مازندران ، مخبرالدوله ومیدان محمديه) احداث شده .

مجموعه سنگلج سابق که در زمان بهلولی فقید بزمین مسطح تبدیل شده بود بصورت زیبا و مصفاایی درخت کاری و گلکاری شده و بگردشهای عمومی اختصاص داده شده است .

در تهران ۱۰ مسجد بنا شده که مشهورترین آنها مسجد مسیحی‌الار ، مسجد شاه ، مسجد جامع ، مسجد ارك ، مسجد حاج محمد عزیزی و مسجد امامشاه .

وسائط نقلیه شهر تهران

تأجندی پیش اتوبوسرانی خط های مختلفه تهران به ۳۴ خط تقسیم شده بود . وضع اتوبوسرانی تهران فوق العاده نامنظم و بهیچوجه مناسب بایک پایتخت را ندارد . قانونی در اواخر سال ۱۳۳۱ از مجلس شورای ملی گذشت که اتوبوسرانی شهر تهران بشرکتی واگذار شود که نصف سهام آنرا شهرداری داشته باشد ولی این موضوع که بی مطالعه و بیجمله از مجلس گذشته بود

بموقع اجرا گذارده شد فعلا خطوط اتوبوسرانی تهران را به ۱۸ خط شمالی و جنوبی و خاوری و باختری تقسیم نموده اند تا بعداً خطوط فرعی بر آن افزوده شود .

تعداد وسائط نقلیه پایتخت :

۱ - اتوبوس شهری	۱۲۳۴	اتوبوس بیابانی	۱۱۶۴	اتوبوس شخصی	۱۶
۲ - سواری شخصی	۹۳۳۲	سواری کرایه	۶۸۶	تاکسی	۲۲۷۶
۳ - باری شخصی	۳۵۳	باری شهری	۹۳۲	باری بیابانی	۴۳۳۵
۴ - اتومبیلهای سیاسی	۲۰۹	سواری دولتی	۹۲۷	بارکش دولتی	۵۱۶
۵ - موتورسیکلت	۹۲۳	آمبولانس	۳۶	اتوبوس	۵۱۶
آمبولانس شخصی ۱۶					

وسائط نقلیه ارتش، ژاندارمری و شهر بانی در اینصورت منظور نشده. نرخ سواری اتوبوس از مبدأ تا مقصد سابقاً (اتوبانک اتوبوسهائی بود متعلق ببانک سپه که در تهران مبتکر اتوبوسرانی بود و اتو دانمارک که يك شركت دانماركى اتوبوسهای شيك و راحتی وارد کرده ولی ورشکست شد) ۸ شاهی بود و فعلا داخله شهر یکریال حضرت عبدالعظیم ۲ ریال شیران ۳۵۰ کرج ۵ ریال میباشند. نرخ تاکسی ۱۰ ریال ۲ نفر ۱۰ ریال و سه نفر ۱۵ ریال ولی بزودی تغییرات اساسی در مورد اتوبوسرانی تهران داده خواهد شد اتوبوسهای مدرن ، ریسر از آلمان وارد میشود تعداد آنها در حدود هشتصد دستگاه برای وهله اول در نظر گرفته شده و ماشین هر خطی رنك مخصوصی خواهد داشت .

بخش نهم = شهرستانهای تابع استان

اطلاعات تاریخی و جغرافیائی تهران بتفصیل گفته شد ولی چون تهران امروزه به استان تبدیل گردیده و شهرستانهای ساوه ، قزوین ، دماوند ، قم و محلات تابع آنست تشریح هر يك از پنج شهرستان دیگر بطور خلاصه لازم بنظر رسید .

۱ - ساوه - این شهرستان از شمال محدود است بخساک تهران و قزوین از باختر به همدان از جنوب به اراك و از خاور به قم .

خاك ساوه را ۸۱ دهستان و ۳۹۶ ده تشکیل میدهد از نظر زراعت غله خیز بوده ، خرپره و انار آن مشهور است .

مرکز این شهرستان ساوه در زاویه شمال باختری آن واقع شده ، پهنای آن ۴۵ و درازای آن ۵۰ کیلومتر است . از خاور متصل بیابانهای شوره زار میشود ، شعب سه گانه زربنه رود که رشته شمالی آن از کوههای خرقان ورشته باختری آن از کوههای الوند ورشته جنوبی آن که معروف بدو آب است و از کوههای جابلق سرچشمه میگیرد شهر را مشروب میکنند . فاصله آن از تهران ۱۳۰ کیلومتر جمعیت آن ۱۲۹۰۵ نفر . در سال ۶۱۷ هجری شمسی این شهر توسط سپاهیان مغول غارت شد . کتابخانه معروف آنرا که بزرگترین کتابخانه های دنیا بود آتش زدند .

علاوه بر مسجدی که در داخل شهر است مسجد دیگری بنام مسجد جامع در خارج است که از بناهای کهن است .

دهستانهای ساوه

۱ - دهستان بیات از ۲۹ قریه تشکیل شده که ۱۸ قریه آن در جلگه بقیه در کوهستان واقع ، هوای آن معتدل مایل بسردی است . برای زراعت از آب چشمه ، قنات و رودخانه استفاده مینمایند . در جنوب قریه بستق در وسط يك تپه چاه عجیبی معروف به بابا کرکر واقعست . يك دبستان و ۱۱ مکتب خانه دارد .

۲ - دهستان جعفر آباد - دارای ۳۱ قریه همگی در جلگه واقع هوای آن معتدل مایل بگرمی است . برای زراعت از آب قنات و فاضل آب رودخانه سقران استفاده میشود زراعت آن غله ، پنبه و سردرختی آن انار فراوانست .

۳ - دهستان حومه شهر - دارای ۸۰ قریه است که ۴ قریه آن در کوهستان و بقیه در جلگه واقعست ، هوای آن کمی گرم و برای زراعت از آب رودخانه سقران و مردقنچای ، قنات و چشمه استفاده میشود .

محصول آن غلات ، پنبه و اشجار آن انار و انجیر و انگور است و دبستان و يك مکتب خانه دارد ، شاه عباس در زربنه رود سدی بسته که آثار آن و بناهای تاریخی دیگر دلیل قدمت تاریخی آنست .

۴- دهستان خرقان - که دارای ۵۹ قریه کوهستانی و هوای آن سرد و از آب رودخانه و چشمه و قنات مشروب میشود . محصول آن غلات ، حبوبات و سیب زمینی میباشد . يك دهستان و ۱۴ مکتب خانه دارد .

دره پیغمبر که مقبره اشوئیل در آن واقعست و آثار تاریخی دیگری در دهات آن دیده میشود .

۵ - دهستان رزق چای - از ۹ قریه که همگی در جلگه اند تشکیل شده هوای آن معتدل و از آب رودخانه ، قنات و چشمه سارها برای زراعت استفاده مینمایند . محصول آن غلات ، حبوبات ، سیب زمینی و پنبه است . ۶ مکتب خانه دارد .

۶- دهستان زرند - ۹۳ قریه است که ۴۷ آبادی آن در جلگه بقیه در کوهستان واقعست ، هوای آن معتدل و برای زراعت از آب قنات و چشمه استفاده مینمایند . محصول عمده آن غلات ، پنبه و چغندر است . خربزه آن معروف است . در این دهستان ۴ دبستان و ۶ مکتب خانه دایر است .

۷ - دهستان کوهپایه - که از ۲۹ قریه کوهستانی تشکیل شده هوای آن سرد برای زراعت از آب قنات و چشمه سارها استفاده مینمایند . محصول عمده آن غله . حبوبات و سیب زمینی است . در این دهستان ۳ دبستان و ۴ مکتب خانه دایر است .

۸ - دهستان مزدقانچای - دارای ۶۶ قریه که ۵۵ قریه آن در جلگه بقیه در کوهستان واقعست ، هوای آن معتدل ، از آب رودخانه ، قنات و چشمه سارها استفاده مینمایند محصول عمده آن : غلات ، حبوبات ، سیب زمینی ، چغندر و پنبه است ۳ دبستان و ۲۹ مکتب خانه دارد آثار قدیمی آن مقبره امامزاده نوح و مناره چهل دختر است .

دماوند

این شهرستان از شمال محدودست بھاك مازندران از جنوب بورامین از باختر بتهران و مازندران از خاور به سمنان ارتفاع آن ۳۰۰۰ متر و بوسیله دورودخانه از خاور و شمال باختر است که بعد رودخانه دماوند نامیده میشود مشروب میشود .

دماوند از شهرهای قدیمی و نام کهن آن پشیمان بوده است . باغهای متعدد و انواع میوه دارد سیب دماوند شهرت کامل دارد . تاکنون چندین مرتبه در اثر زلزله خراب شده . مهمانخانه و ابنیه عالی درسالهای اخیر بنا شده . چون هوای آن بیلاقیست تابستان عده زیادی از اهالی تهران بآنجا میروند .

بخشهای آن عبارتست از : ۱ - حومه مرکزی دماوند ، شامل دهستانهای : تارود - جمع آب رود - سیاهرود .

۲ - فیروزکوه ، شامل : حومه ، قزقانچای ، افتر و پشت کوه و حبله رود .

۳ - گرمسار ، شامل : قشلاق بزرگ ، ریگان ، یاطری و ارادان .

۴ - ایوانکی .

جمعیت شهر دماوند در حدود یازده هزار نفر .

قله دماوند مرتفع ترین قله البرز و در ۲۵ کیلومتری دماوند و ۷۵ کیلومتری تهران واقع

مخروطی شکل بوده و از هر طرف دره‌های عمیق دارد . ارتفاع آن ۵۶۷۱ متر است . نزدیک بقعه محلی است بنام دودکوه که همیشه دود رقیقی از آن متصاعد است .

دهستانهای معروف دماوند

۱ - **دهستان ابرشیوه** - از ۱۵ قریه کوهستانی تشکیل شده ، هوای آن سرد است برای زراعت از آب بجا رود و چشمه - بارها استفاده مینمایند ، محصول آن غلات ، حبوبات ، سیب زمینی و میوه سردرختی . مراتع برای کله داری موجود ۳ دبستان و ۵ مکتبخانه دارد . در قریه عین و رزان آبشارهای متعدد موجود است .

۲ - **دهستان جنوب خاوری** - دارای شش قریه کوهستانی که هوای آن سرد محصول عمده آن : غلات ، حبوبات ، سیب زمینی و اشجار میوه ، تربیت طیور خانگی و حیوانات اهلی معمول است . ۱ دبستان و ۱ مکتبخانه دارد .

۳ - **دهستان جبه ابرود** - از ۱۴ قریه کوهستانی تشکیل شده ، هوای آن سرد ، محصول عمده : غلات ، حبوبات ، سیب زمینی و اشجار میوه - ۳ دبستان دارد از آب قنات و چشمه استفاده مینمایند .

۴ - **دهستان بارود** - دارای ۱۶ قریه کوهستانیست ، هوای آن سرد ، محصول عمده آن غلات ، حبوبات ، سیب زمینی ، چغندر و اشجار میوه ، از آب رودخانه و قنات و چشمه استفاده مینمایند ، تربیت حیوانات اهلی و طیور خانگی معمول است . کارخانه مهم شیمیائی و اسلحه سازی ارتش در قریه بارچین واقعست ، بقاع متبرکه مقبره ابوسعید است .

۵ - **دهستان سیاهرود** - از ۶ قریه تشکیل شده ، هوای آن سرد ، محصول عمده آن : غلات ، حبوبات ، سیب زمینی و انواع اشجار میوه ، از آب رود و چشمه استفاده مینمایند تربیت حیوانات اهلی و طیور معمول است . چشمه‌های آب معدنی قریه ۵ معروفست .

۶ - **دهستان شمالی** - از ۸ قریه کوهستانی تشکیل شده ، هوای آن سرد محصول عمده آن : غلات ، حبوبات ، اشجار میوه ، از آب چشمه اعلمی و چشمه‌های دیگر استفاده مینمایند ، تربیت حیوانات اهلی و طیور خانگی معمول است . ادارات دولتی آن عبارتست از : فرمانداری ، پست و تلگراف ، بهداری ، ژاندارمری . اماکن متبرکه دماوند : امامزاده عبدالله ، امامزاده شمس‌الدین محمد و مسجد جمعه است .

شهرستان قم

قم از شمال تهران از جنوب یکاشان و محلات از باختر به ساوه و اراک و از خاور به کویر محدود است .

شهرستان قم از شهرهای قدیمی و در باختر دریاچه خوض سلطان واقعست . بعلمت واقع شدن سر راه : تهران ، کاشان ، اراک ، اصفهان و عبود راه آهن سرتاسری ایران که با هوا و کاشان می‌رود دارای موقعیت مهم میباشد بخموس از نظر مذهبی که مرقد مطهر حضرت معصومه دختر امام موسی کاظم (ع) در وسط شهر واقعست و دارای صحن وسیع و گنبد و ایوان طلا میباشد . بعضی از

سلطان صفوی و قاجاریه در قم مدفونند . امامزاده‌های دیگری در قم نیز مدفونند . در معجم البلدان و نزهة القلوب از آب شهر و هوای آن همچنین انبار و انجیر و خربزه آن تعریف شده . ساختمان آنرا بطعمورت نسبت میدهند . کوزه‌گری، شیشه‌گری، صابون و سوهان قم و حلواورده قم شهرت دارد . جمعیت ثابت آن در حدود (۶۰۰۰۰) نفر است .

بخشهای تابعه قم

- ۱- بخش مرکزی، شامل دهستانهای: (قم رود، قنات، اراضی نیزار).
 - ۲- دستجرد، شامل دهستانهای: (طفرود، راهجرد، مرداب).
 - ۳- کهک، شامل دهستان قهستان .
- دهستانهای مهم :
- ۱- اردهان - در جنوب جاسب، کوهستانی، باخترکاشان، هوای آن سرد محصول آن: غله، حبوبات، سیب زمینی، نگاهداری گاو و کوسفند بین اهالی معمول است مرکز آن مشهد اردهان بقعه شاه سلطانعلی در آن واقع است .
 - ۲- دهستان پشت‌گدار - دارای ۸ قریه کوهستانی، هوای آن سرد، محصول آن: غله، حبوبات، تربیت حیوانات اهلی و طیور خانگی معمول است . معدن سنگ مرمر و آتاری از دوره جمشید در این دهستان موجود است .
 - ۳- دهستان خلیجستان - در جنوب باختری قم ناحیه ایست کوهستانی و بر آب از ۷۹ قریه تشکیل شده که ۲۳ قریه آن کوهستانی است هوای آنها سرد و بقیه معتدل است محصول آن غله، حبوبات و چغندر، از آب قنات و چشمه استفاده مینمایند . بواسطه مراتع زیاد مسکن ایلات خلیج میباشد ۹ دهستان ۸ مکتب‌خانه دارد .
 - ۴- دهستان فرود - این دهستان ۲۳ قریه دارد که ۲ قریه آن کوهستانیست، هوای آن گرم محصول آن غلات، حبوبات، چغندر و پنبه است، نگاهداری دامهای اهلی معمول است از آب رودخانه‌های قم و ساوه و چشمه و قنات استفاده مینمایند، ۴ مکتب‌خانه دارد .
 - ۵- دهستان قنات - ۲۵ قریه دارد که همگی در دشت واقعند، هوای آن کمی گرم محصول آن غلات، حبوبات، پنبه، خربزه و چغندر است، از آب رودخانه قم و قنات استفاده مینمایند، ۴ مکتب‌خانه دارد، نگاهداری دام نیز معمول است .
 - ۶- دهستان قهستان - این دهستان که تنها دهستان بخش کهک است ۲۱ قریه دارد که ۷ قریه آن در کوهستان و هوای آن سرد و هوای قراء جلگه معتدل است محصول آن: غلات، حبوبات، پنبه، چغندر و تربیت دامهای اهلی معمول است از آب قنات استفاده مینمایند، بقاء متبرکه آن: مقبره شاه اسمعیل و شاهزاده نورعلی و قریب بیست مسجد که تاریخ بنای بعضی از آنها چهارصد سال پیش است .
 - ۷- دهستان نیزار - دارای ۱۱ قریه است که همگی در کوهستان واقع، هوای آن

معتدل است ، محصول آن : غلات ، حبوبات ، پنبه و صیفی کاریست ، از آب رودخانه و قنات استفاده
مینمایند ، آثار تاریخی آن قلعه آقاخان محلاتیست يك دبستان و يك مكتبخانه دارد .
ملاقات قم عبادتست از : وشو ۴۲ کیلومتری جنوب باختری ، دستجرد خلجستان ۶۰
کیلومتری جنوب قم و قهستان ۳۷ کیلومتری جنوب باختری .

شهرستان محلات

شهرستان محلات ازشمال محدوداست به قم و اراك ازخاور بكاشان ازبساختر بكره از
جنوب به گلپایگان و شال سه بخش است :

- ۱ - حومه مرکزی شامل دهستانهای : (حومه - پشت گدار)
 - ۲ - خین > > (رستاق ، کله زن ، دالامی و شمراو)
 - ۳ - دلیجان > > (حومه - نراق ، جاسب)
- از ۳۵ قریه تشکیل میشود مرکز آن شهرستان محلات و از تاریخ پنجم آذر ۱۳۲۵ شهرستان
شناخته شد ، جمعیت شهر در حدود ۱۰ هزار نفر .
در اطراف محلات چشمه های آب گرم معروفی است . در این شهر يك دبیرستان و ۳ دبستان
دایراست . محصول آن : غلات ، حبوبات ، صیفی کاری ، پنبه و تریاك است كه تریاك آن مرغوب
میباشد ، اشجار میوه فراوان دارد ، تربیت دامهای اهلی و طیور خانگی معمول است .
دردهات محلات ۶ دبستان دولتی و ۳ مكتبخانه دایراست .

اینك اساهی دهستانهای مهم

- ۱ - دهستانهای تابع دلیجان - از ۲۱ قریه کوهستانی تشکیل شده ، هوای آن
معتدل . برای زراعت از آب رودخانه آناریسا و قنات استفاده میشود . مرکز این بخش قصبه
دلیجانست كه سر راه تهران - اصفهان واقع شده و دارای ۴۸۲۴ نفر نفوس است در این قصبه
يك مسجد از آثار كهن برجاست .
- ۲ - دهستان جاسب - در شمال خاوری محلات ، دارای ۷ قریه کوهستانی ، هوای
آن سرد و برای زراعت از آب قنات استفاده میشود .
از ابنیه قدیمه در این دهستان ۱۳ مسجد موجود است كه تاریخ بنای آن ۲۰۰ تا ۴۰۰ سال پیش است .
- ۳ - دهستان نراق - دارای ۷ قریه است كه همگی در جلگه واقع و هوای آن معتدل
و برای زراعت از آب رودخانه قم و قنات استفاده مینمایند . محصول آن : غلات ، حبوبات ، پنبه ،
چغندر و صیفی کاریست . مركز دهستان قصبه نراق است كه ۳۵۵۶ نفر جمعیت دارد . در این دهستان
۲ دبستان و ۲ مكتبخانه دارد .

قزوین

شهرستان قزوین ازشمال به کیلان ازخاور بتهران ازجنوب به همدان وساوّه ازبساختر به
زنجان محدود است . خاك قزوین را ۱۴ دهستان و ۸۳۳ قریه تشکیل میدهند . ارتفاع آن
۱۳۲۰ متر جمعیت آن در حدود ۶۵ هزار نفر .

آثار تاریخی آن : مسجد جامع ، مقبره شاهزاده حسین ، مقبره حمد الله مستوفی ، ساختمان عالی قابو ، عمارت چهل ستون ، مسجد حیدریه است .

دهستانهای قزوین

۱ - دهستان اقبال - سر راه قزوین - زنجان - ۲۷ قریه دارد که همگی در جلگه واقع شده اند ، هوای آن معتدل - محصول عمده آن غلات ، حبوبات از آب چشمه و قنات استفاده مینمایند .

۲ - دهستان الموت - ۶۲ قریه دارد که ۳۴ قریه آن در کوهستان و بقیه در جلگه و کنار رودخانه شاهرود واقع شده اند . هوای آن در قسمت کوهستانی سرد و بقیه معتدل میباشد برای زراعت از آب رودخانه و چشمه استفاده مینمایند ، محصول عمده آن غلات ، حبوبات ، چغندر و برنج است ، آثار تاریخی آن : قلعه نویذر - قلعه آبلان - قلعه تاریخی شهرت الموت - این دهستان ۳ دبستان و ۴ مکتب خانه دارد .

۳ - دهستان افشاریه - دارای ۴۵ قریه است . ۲۰ قریه آن در کوهستان بقیه در جلگه واقع شده هوای آن معتدل مایل بسردی است . محصول عمده آن غلات ، حبوبات ، پنبه و چغندر است . از آب رودخانه خررود و قنات و چشمه استفاده مینمایند اماکن متبرکه آن امامزاده ابراهیم در طرزک امامزاده پیغمبر درشن ق علیا ، امامزاده علی اکبر و حلیمه خاتون در جعفر آباد .

۴ - دهستان بشاریات - از ۴۵ قریه تشکیل شده که ۴۳ آبادی در جلگه بقیه در کوهستان واقع شده ، محصول آن حبوبات ، غله ، کرچک و انواع میوه است ، از آب رودخانه و قنات استفاده مینمایند ۴ دبستان و ۶ مکتب خانه دارد . دو امامزاده در قریه قباد و قریه قشلاق و یک کاروانسرای شاه عباسی در ده محمد آباد خره است .

۵ - دهستان خرقان - از ۱۳ قریه کوهستانی تشکیل شده هوای آن سرد محصول عمده آن غلات ، حبوبات ، چغندر . از آب رودخانه و قنات و چشمه استفاده مینمایند . در عباس آباد غار عجیب و غریبی میباشد ۴ دبستان ۱۲ مکتب خانه دارد .

۶ - دهستان دودانگه - ۳۳ قریه است که ۲۹ قریه آن کوهستانیست ، آب و هوای آن سرد است محصولات عمده آن غلات ، حبوبات ، پنبه ، چغندر ، کرچک و انگور است ۳ دبستان و ۱۸ مکتب خانه دارد .

۷ - دهستان دشت آبی - در جنوب قزوین و ۶۱ قریه دارد که در لگه واقعند . محصول عمده آن : غلات ، حبوبات ، پنبه و انگور ، از آب خررود و قنات استفاده مینمایند ۳۲ مکتب خانه دارد .

۸ - دهستان رامند - ۱۲ قریه دارد که در جلگه واقعند ، آب و هوای آن معتدل ، محصول عمده آن : غلات ، حبوبات ، پنبه و کرچک است ، از آب خررود و قنات مشروب میشود ۱۸ مکتب خانه و ۲ دبستان دارد .

۹ - دهستان رودبار - ۱۰۹ قریه دارد که بیشتر آن در کوهستانست ، هوای آن معتدل ، محصول عمده آن غلات ، حبوبات ، پنبه ، برنج و میوه های سردختری ، یک معدن زغال سنگ ۳ دبستان و ۷ مکتب خانه دارد .

۱۰ - دهستان زهرا - ۲۸ قریه دارد که در جلگه واقعند، هوای آن معتدل، ازقنات

مشروب میشوند محصول عمده آن : غلات، حبوبات، پنبه، چنددر ۲ کاروانسرای شاه عباسی ۲ دهستان ۸ مکتب خانه دارد .

۱۱ - دهستان طارم سفلی - ۴۷ قریه دارد که بیشتر آنها در کوهستانند آب هوای

آن سرد و معتدل محصول عمده آن غلات ، حبوبات، پنبه و برنج است، از آب سفیدرود استفاده میکنند يك معدن زاج سفید دارد .

۱۲ - دهستان فشکل دره - ۱۲ قریه کوهستانی دارد، هوای آن سرد، از آب قنات

استفاده میکنند محصول آن : غلات، حبوبات و انگور، کله داری معمول و ۷ مکتب خانه دارد .

۱۳ - دهستان قاقزان - دارای ۱۴۸ قریه است که ۱۰۸ قریه آن در کوهستان است ،

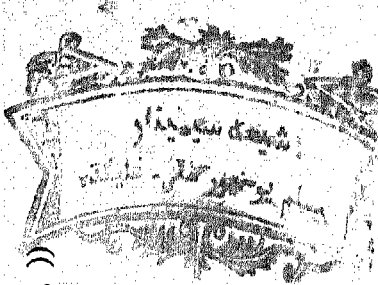
هوای آن سرد و معتدل است . محصول عمده آن غلات ، حبوبات ، صیفی کاری ، سردرختی - چشمه آب گرم آن معروفست .

۱۴ - دهستان کوهپایه - ۴۶ قریه است که ۳۲ ده آن در کوهستان ، هوای آن

سرد و معتدل است محصول آن : غلات، حبوبات ، پنبه، چنددر، تربیت اغنام و احشام معمول است بقاع متبرکه آن شاه سبزپوش ، امامزاده علی ، امامزاده سالار ۱۶ مکتب خانه دارد ، از آب رودخانه و قنات استفاده مینمایند .

تعداد خانوار و جمعیت سرشماری شده شهر تهران

در شهریور ۱۳۲۹

جمعیت			عده خانوار
مرد	زن	جمع	
۵۱۹۶۳۱	۴۷۰۲۴۰	۹۸۹۸۷۱	۲۲۴۹۶۵

((آمار با سوان و بیسوانی شهر تهران در اسفند ۱۳۱۸))

جمع کل		بی سوان			با سوان		
مرد	زن	جمع	مرد	زن	جمع	مرد	زن
۲۲۸۰۴۹	۲۲۸۰۸۷	۴۵۶۱۳۶	۱۷۴۶۰۸	۲۰۵۵۸۶	۳۸۰۱۹۴	۶۸۱۵۶	۱۳۷۴۳۰

((آمار متحرک ، تأهل اهالی تهران در اسفند ۱۳۱۸))

جمع کل		زن دار و شوهر دار		مجرد در اثر طلاق و فوت		نورمدها و بیکه حق ازدواج دارند	
مرد	زن	مرد	زن	مرد	زن	مرد	زن
۲۱۸۵۷۱	۲۱۸۰۸۷	۱۲۰۹۱۱	۱۲۰۹۱۱	۴۸۲۷۵	۳۶۷۲۸	۲۷۳۲۴۱	۹۳۶۱۱

((آمار مذاهب مختلفه در تهران در اسفند ۱۲۱۸))

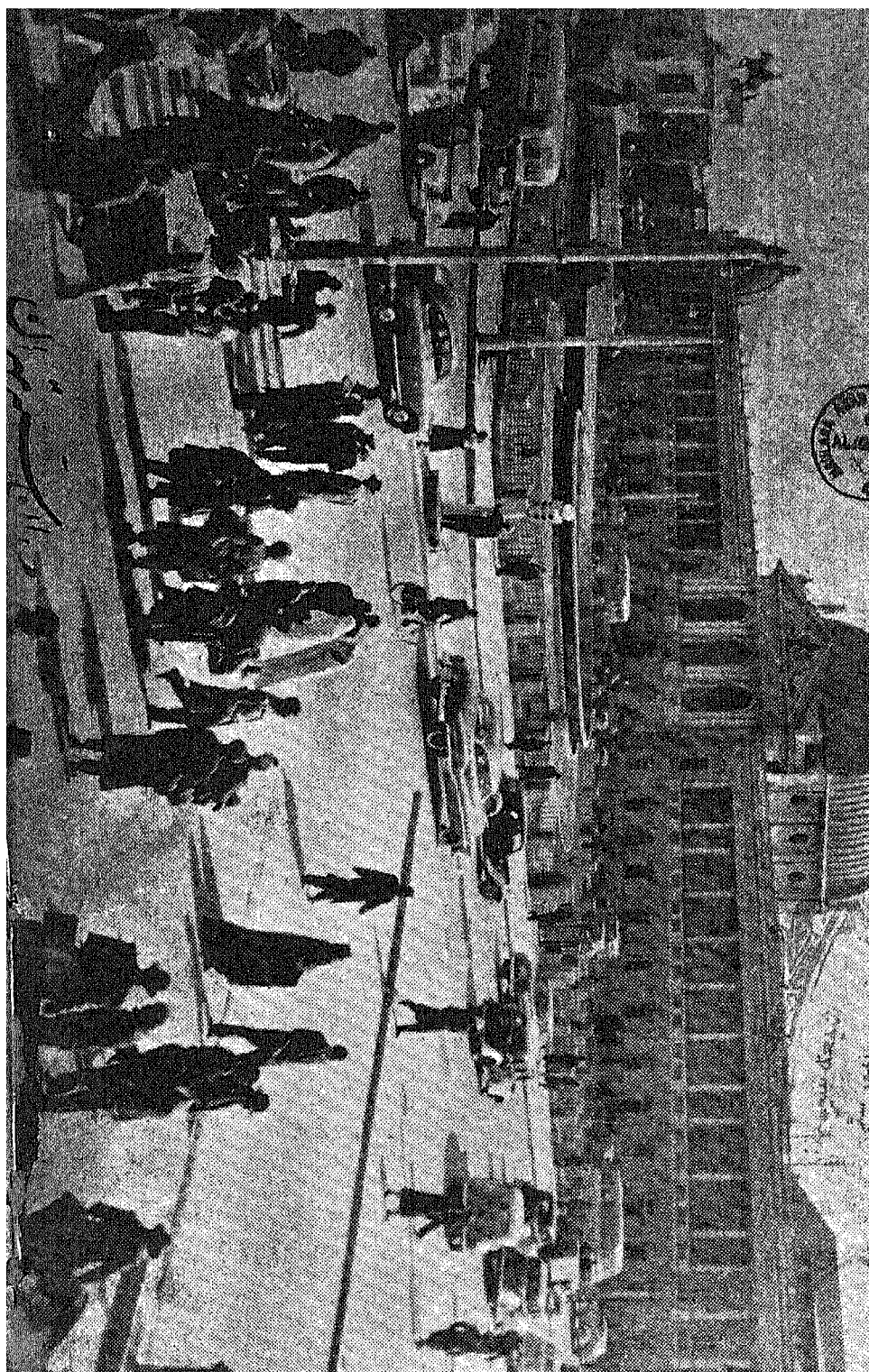
مسلمان		زردشتی		کیمی		ارمنی		سایر مذاهب		جمع کل	
زن	جمع	مرد	زن	جمع	مرد	زن	جمع	مرد	زن	جمع	مرد
۲۰۵۳۴۱	۴۹۰۰۷۳	۹۰۷	۶۰۱	۱۵۰۸	۷۶۷۶	۱۴۴۵۳	۶۷۷۷	۱۴۲۰۸	۱۱۶۶۹	۲۵۸۷۷	۴۵۱۵
۸۷۲۲۸۰۴۹	۳۱۲۰۳۸	۸۱۷۶	۳۶۶۱	۴۵۱۵	۲۵۸۷۷	۱۱۶۶۹	۱۴۲۰۸	۱۴۴۵۳	۶۷۷۷	۱۴۲۰۸	۱۱۶۶۹

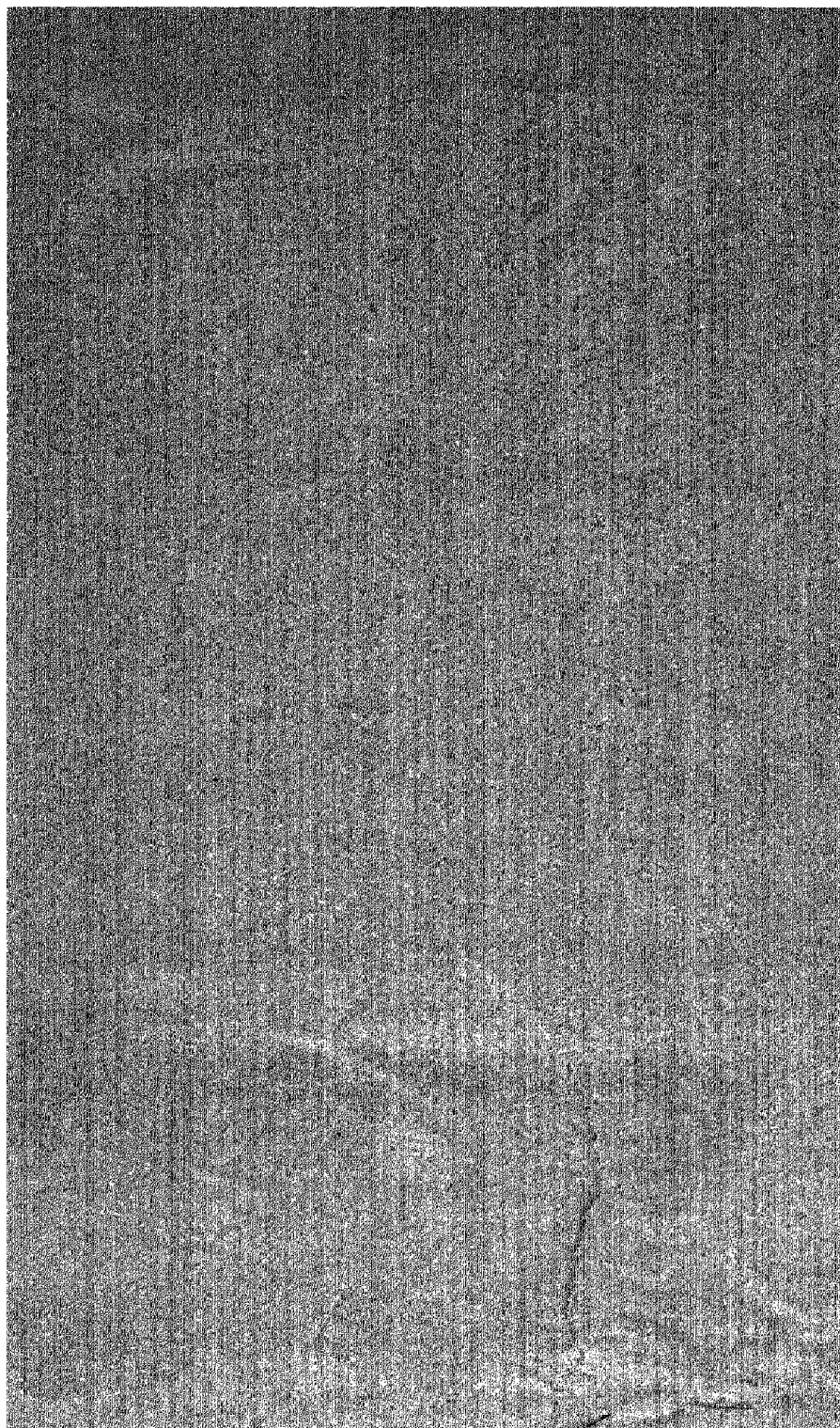
((جدول آمار پیشه و ران شهر تهران در اسفند ۱۲۱۸))

نوع حرفه		مرد		زن		جمع	
کشاورزی ، درخت کاری صنعتگر بادبری يك نامه و مغایرات داد و ستد ، بازرگانی کارهای آزاد کارمندان دولت و بنگاهها کارهای خصوصی کارهای غیر معلوم دانش آموز ، خانه دار ، بیکار ، اطفال		۳۱۷۲۴	۶۰۰۶۹	۷۷	۵۲۶۷	۳۱۸۰۱	۶۵۳۳۶
		۱۹۰۷۱	۴۰۹۷۳	۴۰	۹۳۳	۱۹۱۱۱	۴۱۹۰۶
		۵۳۲۱	۲۶۹۹۲	۱۸۸۲	۷۹۴	۷۲۰۳	۲۸۷۸۶
		۱۶۱۷۳	۱۳۴۵۰	۱۲۷۳۳	۲۴۵	۲۸۹۰۶	۱۳۶۹۵
		۹۸۲۶۷	۲۰۶۱۱۴	۳۰۴۳۸۱	۵۴۱۱۲۵	۲۲۸۰۸۵	۳۱۲۰۴۰
جمع کل		۳۱۲۰۴۰	۲۲۸۰۸۵	۵۴۱۱۲۵	۳۱۲۰۴۰	۲۲۸۰۸۵	۵۴۱۱۲۵

وضع امروز احتیاج به آمار دارد تا تعداد بیکاران و کارمندان دولت معلوم شود چند برابر ۱۵ سال پیش شده است .

خوانندگان عزیز در سطور این کتاب با اوضاع تهران گذشته و ری آشنا شدند آنچه در نگارنده بیشتر اثر کرد فصل حوادث بود گرچه برای آنکه خوانندگان عزیز متأثر نشوند ما سرونه مطلب را بهم دوخته و آنچه واقع شده بود و از آن خونهای پاک و مطهری ریخته شده بود و ازاناله های جانسوز مادرهای پسر مرده، و بچه های پدر مرده و حجله های سیاهبوش نوعر و سان چیزی نگفتم. اگر ناصرالدین شاه میرزا تقی خان امیر کبیر را نمیکشت قطعاً با این دوران طولانی پنجاه ساله سلطنت نه تنها ایران افغانستان و ترکستان را از دست نمیداد بلکه محرومیت ها و شکست های گذشته را جبران مینمود. در دوره سلطنت مظفرالدین شاه سلطان علیل با آن دربار ننگین بهران و فروریختگی اوضاع بدست رسید و محمد علی شاه که خود ننگ سلاطین ایران بود با کمک شاپشال SHAPSHAL و لیاخوف LYAKHOFF روسی با ملت خود جنگید و ننگ ورسوائی بار آورد. در دوران احمد شاه که پس از یک سلسله انقلابات در طفولیت بسلطنت رسیده و وارت اوضاع آشفته ای بود چه میتوانست بکند جز آنکه اوضاع درهم ریخته کشور هر چند یکمرتبه او را بفرنگستان فراری میداد در این هنگام وضع آشفته کشور از نظر داخلی و خارجی بمتنهای خرابی و بیچارگی رسیده و هیچکس امیدی بیهود اوضاع نداشت، خزانه تهی بجای حقوق آجر و کاه بستمخمدین میدادند - رشته انتظامات طوری از هم گسسته بود که برای سرکوبی رضا جوزانی چندماه وقت دولت صرف تجهیز صد سوار بختاری شد، کیلان و مسازندران در آتش انقلاب میسوخت، آذربایجان و کردستان لگدکوب سواران وحشی سمیتقو، خاور ایران مورد تاخت و تاز بیرحانه تراکه، صفحات جنوب تیول قشقایی، بختیاری، بهارلو و عرب بویراحدی بلوچستان و خوزستان که حالشان معلوم بود. پایتخت هم صحنه بازیگری جمعی و لکرد و ورشکستگان بازاری و بیگانه پرستان که ناله وطنخواهان را در سینه خفه مینمودند شده بود. آتش ایران را دسته هایی بنام قزاق که خود را تابع دربار تر اراها میدانستند و پلیس جنوب S. P. R. مطیع لندن بودند، ژاندارمری برهبری سوئدیها، سربازو غیره که نه تنها هیچیک از هم تبعیت نمیکردند بلکه دوزی نبود که سربل امیر بهادر یا در کوچه قاچار و جاهای دیگر زد و خورد ژاندارم و قزاق یا سرباز و پلیس را نشنوند چنان مارا بجان یکدیگر انداخته بودند که تاریخ نظیر آنرا در هیچ کجای دنیا نشان نمیدهد. دوران بیست ساله پهلوی کبیر بر حسب ظاهر هم شده سر و صورتی با اوضاع داد، کشور دارای بودجه مرتبی شد، ارتش یکی شد، فن معماری و علاقه بساختمان در ایران رواج گرفت خلاصه خیلی کارها شد که هیچکس پیش بینی آنرا نمینمود ولی همینکه این مرد را از این کشور بردند اوضاع طوری بهم ریخت که صدر حمت بدوران پیش از کودتا. کشور مارا هردم بیرنگاه سقوط میبردند ولی نگاهدارنده توانا او را حفظ مینمود و ایران کهن مانند کوهی برپای ایستاده امید است تحت رهبری شاهنشاه جوانبخت و فداکاری رجال پاکدامن خرابیها و ویرانیهای این مدت نیز اصلاح و آب رفته بجوی آید.

3242

DUE DATE

91050

10 FEB 74

am 74

۲۰۵۲

۵۲۶۶

۹۱۵۶۵

ج ۲۴۷

مجموعه ای تاریخی - تهران

DATE	NO.	DATE	NO.
	۱۵۲۳		